

LÊ HỮU KHÓA

TỔNG LUẬN 23

*vô loài luận
bất toàn trị
tăng luận*

Anthropol-Asie

LÊ HỮU KHÓA

VÔ LOẠI LUẬN VÔ LOÀI LUẬN

(phân loại vô loại & phân tích vô loài)

LOẠI-VÔ-LOÀI TRONG NHÂN LOẠI

Anthropol-Asie

Kính dâng tới các sinh linh, đã là nạn nhân của đám loại-vô-loài. Chúng đã tư lợi, trục lợi, vụ lợi, đã vơ vét tiền của đồng bào, nạo vét tài nguyên đất nước. Chúng là đám đã trộm, cắp, cướp, giật, sẵn sàng giết người cướp của. Chúng là đám sâu dân một nước, là bè phản dân hại nước, là lũ buôn dân bán nước. Bọn loại-vô-loài này có mặt cùng khắp từ định chế tới cơ chế của một chế độ độc đảng toàn trị, đang bảo kê cho bạo quyền công an trị, quý quyền tuyên truyền trị, ma quyền ngu dân trị, âm quyền thanh trừng trị, tà quyền tham nhũng trị, xã hội đen-đỏ trị, xảo quyền Mã Giám Sinh trị, điểm quyền Tú Bà trị, đều quyền Sở Khanh trị...

MỤC
LOẠI-VÔ-LOẠI
CỦA :

ĐIỀU LUẬN

ĐIỀU TRỊ

ĐIỀU LINH

ĐIỀU TÀN

ĐIỀU LOẠN

ĐIỀU GIÁO

ĐIỀU NHÂN

*LOẠI-VÔ-LOẠI
CỦA
ĐIỀU LUẬN*

Vô loại luận & vô loài luận: tam giác luận

Đề nghị tam giác luận của điển dã - điều tra - học thuật - khảo sát - nghiên cứu:

** định nghĩa - định vị - định lý - định luận*

** ngữ văn - ngữ cảnh - ngữ pháp - ngữ pháp*

** lý luận - lập luận - giải luận - diễn luận.*

Vô loại luận & vô loài luận đề nghị một khoa học luận trên ngữ pháp của từ: điều, để nghiên cứu về một loại người ăn điều nói ngoa.

Vô loại luận & vô loài luận, đề nghị một phương pháp luận trên ngữ cảnh của từ: đều, để khảo sát về một loại người ăn gian nói dối.

Vô loại luận & vô loài luận: điều-đều-điểm

Vô loại luận & vô loài luận, đề nghị một lý thuyết luận trên ngữ nghĩa của từ: điểm, để điều tra về một loại người đưa người cửa trước đón người cửa sau, có chân tướng của Tú Bà trong Truyện Kiều của Nguyễn Du.

Vô loại luận & vô loài luận, đề nghị một tri thức luận trên ngữ văn: điều-đều-điểm làm nên ngữ nghiệp của bè, đám, đảng, lũ, nhóm, phái, từ cá thể tới tập thể, mà chính khoa học xã hội và nhân văn đã phân tích nhưng chưa phân loại, đã giải thích nhưng vẫn chưa giải luận!

*Kính chào Tổ tiên Việt,
khoa học luận về loại-vô-loài*

Tổ tiên để lại cho con cháu Việt mô thức: *xương ca vô loài*, thừa tổ tiên *xương ca không hề vô loài!* Con xin đề nghị *khoa học luận loại-vô-loài* là bọn nội xâm đang nói giáo cho giặc, chúng là bọn có chân dung:

- *Cống rắn cắn gà nhà*
- *Mang voi dày má tổ.*

Chúng có chân tướng của ba ma dạng:

- *Sâu dân một nước*
- *Phản dân hại nước*
- *Buôn dân bán nước.*

Con sẽ vận dụng khoa học xã hội & nhân văn để xem-xét-xử từ chân dung tới chân tướng của *loại-vô-loài* này.

*Kính chào Giáo lý Việt,
phương pháp luận về loại-vô-loài*
Giáo lý Việt vạch mặt chỉ tên bọn vô
loài, chúng lẫn lách trong:

- *Súc tính, đói ăn khát uống*
- *Man tính, mạnh được yếu thua*
- *Dã tính, cá lớn nuốt cá bé.*

Xin được đề nghị *phương pháp luận*
để nhận ra bọn *loại-vô-loài* từ dư địa
lý tới sào huyệt của chúng:

- *Âm quyền qua âm tác*
- *Âm hành trong âm giới*
- *Âm địa có âm đạo*
- *Âm tướng, âm tá có âm binh.*

Đây là nơi mà chúng gọi là *sân sau*
của *bôi trơn, lại quả, lót tay, móc*
ngoặc, phong bì, rút ruột các công
trình, các công ích xã hội.

Kính chào Đồng bào Việt, lý thuyết luận về loại-vô-loài

Việt tộc dường như là dân tộc dường như độc nhất gọi nhau là *đồng bào*, vì ra đời bằng huyền sử của bầu thai mẹ Âu Cơ, nên Việt tộc có:

- Đạo đức: *Thương người như thể thương thân*
- Đạo lý: *Nhiều điều phủ lấy giá gương/ Người trong một nước phải thương nhau cùng.*
- Luân lý: *Máu chảy ruột mềm*
- Giáo lý: *Máu chảy tới đâu, ruột đau tới đó.*

Lý thuyết luận loại-vô-loài có trong tổ chức của *bạo đảng* độc trị xây *bạo quyền* độc đảng bằng *bạo lực* công an trị để *bạo hành* chính *đồng bào* của mình.

*Kính chào Dân tộc Việt,
tri thức luận về loại-vô-loài*

Việt tộc có đủ từ kiến thức tới tri thức, từ ý thức tới nhận thức, biết thương yêu đồng bào của mình mà còn biết đùm bọc để che che chở đồng loại không phải là đồng bào: *Bầu ơi thương lấy bí cùng/ Tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn.* Và *Tri thức luận về loại-vô-loài* phải thấy cho thấu là bọn loại-vô-loài có trong tổ chức của tà quyền tham nhũng trị. Với tham quan của tham quyền để tham ô rồi tham nhũng, vì tham tiền với lòng tham không đáy, mà dân tộc nhận ra là chúng ăn không chừa một thứ gì! Chúng ăn qua bộ xét nghiệm giả, những chuyến bay giải cứu mùa đại dịch, chúng ăn ngay trên nỗi lo trước cái dịch, cái chết của đồng bào.

*Kính chào Giống nòi Việt,
tri giác luận về loại-vô-loài*

Giống nòi Việt đi suốt từ quá khứ tới tương lai bằng Việt sử của một hăng số độc lập dân tộc, trong toàn vẹn lãnh thổ, của một Việt tộc gọi nhau là *đồng bào*. Nhưng trên Việt lộ, thì giống nòi Việt phải cẩn trọng trước hệ *Tàu* (*Tàu họa, Tàu hoạn, Tàu gian, Tàu nạn, Tàu tà*); cẩn thận trước hệ *xâm* (*xâm chiếm, xâm lấn, xâm lăng, xâm lược*). *Tri giác luận về loại-vô-loài* này, từ cẩn thận tới cẩn trọng ngay trong tri giác của mỗi công dân Việt: hệ *Tàu* và hệ *xâm* luôn là hăng số đe dọa độc lập dân tộc và toàn vẹn lãnh thổ của Việt tộc.

*Kính chào Tổ quốc Việt
minh giác luận về loại-vô-loài,
Tổ quốc Việt là quê hương gấm vóc
mà tổ tiên Việt để lại cho con cháu
Việt, với hình tượng tiên rừng biển
bạc. Mà giờ đây nhiễm ô môi trường,
với đất kiệt sinh cùng, những dòng
sông chết, mà con dân Việt đã nhận ra
là tổ quốc này đang biến thành một bãi
rác khổng lồ. Minh giác luận có khả
năng của minh là ánh sáng của sự
thông minh biết trợ duyên để trợ lực
cho tri giác tức thì làm nên sự giác
ngộ tức khắc trước những nguy khôn
mà tổ quốc có nên là quê hương gấm
vóc đang phải nhận lãnh với đám tham
quan của tà quyền tham nhũng trị,
ngày đêm nạo vét tài nguyên đất nước,
truy cùng thiên nhiên, diệt tận môi
sinh, đây là bọn loại-vô-loài.*

*LOẠI-VÔ-LOẠI
CỦA
ĐIỀU TRỊ*

Chào các nạn nhân của bạo quyền công an trị

Các nhân của *bạo quyền công an trị* là lá chắn của *bạo quyền độc đảng* để ra đũa con *loại-vô-loài* là *bạo lực công an trị*, tận dụng *bạo động* để *bạo hành* chính đồng bào của nó. Đám *loại-vô-loài* có não trạng *còn đảng còn mình*, có phản xạ *truy cùng diệt tận* các đũa con tin yêu của Việt tộc yêu tự do, thương dân chủ, quý nhân quyền. Lũ *loại-vô-loài* hành tác luôn trong *âm quyền thanh trừng trị*, từ mưu sát tới ám sát theo lệnh của *đầu đảng, đầu lĩnh, đầu sỏ, đầu sòng, đầu nậu* đang *đầu têu* âm quyền trong âm giới của chúng. Bọn *loại-vô-loài* vắt các đũa con tin yêu của Việt tộc, biến họ thành *tù nhân lương tâm*, cướp đi nhân kiếp và chính nghĩa của họ.

*Chào các nạn nhân của
quỷ quyền tuyên truyền trị*

Các nhân của *quỷ quyền tuyên truyền trị* chính là nạn nhân trong hành tác *loại-vô-loài* với *ăn gian nói dối từ ơn bác, ơn đảng tới ăn điều nói ngoa của điểm ngữ: ý đảng lòng dân*. Và *loại-vô-loài* của *quỷ quyền tuyên truyền trị* còn vu khống để vu cáo đồng bào của chúng là: *phản động, thù địch...* Đám *loại-vô-loài* biết *đểu ngôn xảo ngữ* trong mọi cơ hội: *mừng đảng mừng xuân*. Bọn *loại-vô-loài* của *quỷ quyền tuyên truyền trị*, có cha là *tuyên giáo trị*, có mẹ là *tuyên huấn trị*, cùng là *loại-vô-loài*; vì chúng không bao giờ đối diện với sự thật để đối thoại về chân lý, đối lý với đạo lý để đối luận về luân lý. Vì chúng không có đạo đức *thương người như thể thương thân*.

Chào các nạn nhân của âm quyền thanh trừng trị

Các nạn nhân của *âm quyền thanh trừng trị*, có mặt ngay trong phản xạ *bạo lực cách mạng*. Giết người để cướp chính quyền hay giết người để cướp của, đều là đoạt mạng người và bắt chấp từ đạo lý tới pháp lý. Các nạn nhân của *âm quyền thanh trừng trị* đã là hàng trăm ngàn sinh linh, từ đầu tới thanh trừng bằng hành sát trong *Cải cách ruộng đất*. Các nạn nhân của *âm quyền thanh trừng trị* với bao sinh mạng bị từ ám sát tới xử bắn trong các trại cải tạo sau 1975. Các nạn nhân của *âm quyền thanh trừng trị* có ngay trong hàng ngũ từ lãnh tụ tới lãnh đạo của ĐCSVN, chính là bọn *loại-vô-loài*, ôm hôn nhau, nhưng sẽ mưu sát rồi ám sát nhau.

*Chào các nạn nhân của
tà quyền tham nhũng trị*

Các nạn nhân của *tà quyền tham nhũng* trị với một hệ thống tham nhũng toàn diện từ lãnh tụ tới lãnh đạo, từ quan chức tới cán bộ. Với quy trình *loại-vô-loài* với *tham quyền thành tham quan* để *tham ô rồi tham nhũng*, với *lòng tham không đáy*, mà dân tộc nhận ra là *đám loại-vô-loài* cũng là *lũ loại-vô-loại*. Chúng *ăn không chừa một thứ gì!* Từ *ăn tạp* tới *ăn bản*, lúc đầu thì *ăn như súc tính* của *đói ăn khát uống*, lúc sau thì *ăn như man tính* của *manh được yếu thua*, chung cuộc thì chúng *ăn bằng dã tính* của *cá lớn nuốt cá bé*. *Đám loại-vô-loài* và *loài-vô-loại* có đủ *súc tính, man tính, dã tính*, chúng đang *điểm tục hóa* Việt tộc.

Chào các nạn nhân của gian quyền ma tăng trị

Các nạn nhân của *gian quyền ma tăng trị*, là *loại-vô-loài* một dị chủng *loài-vô-loại*, được *tạo-thai-bằng-quái-thai* do *bạo quyền độc đảng* muốn *tham quyền cố vị bằng độc đảng toàn trị*. Tạo ra *ác tăng, gian tăng, ma tăng*, có lý lịch là *đảng viên*, có lý tính là *công an*, để *đốn mạt hóa Phật học, mạt vận hóa Phật giáo*. Lũ *tạo-thai-bằng-quái-thai* có hành vi của *loại-vô-loài*, có hành động của *loài-vô-loại*, vì trong hành tác của chúng nơi cửa Phật chúng không hề biết kính, biết kệ. Chúng chỉ biết *buôn thần bán thánh, buôn chùa bán Phật, bằng mê tín dị đoan, từ thỉnh vong tới cầu hồn...* Mà *điểm kiếp* của chúng còn *mạt vận hơn oan hồn, còn khốn vận hơn cô hồn!*

*Chào các nạn nhân của
xảo quyền Mã Giám Sinh trị*

Các nạn nhân của *xảo quyền Mã Giám Sinh trị* nhận ra thượng tầng kiến trúc của *chủ thuyết cộng sản*, nơi mà *dân chủ tập trung* của *loại-vô-loài* sinh đôi cùng *chuyên chính vô sản* của *loài-vô-loại*. Nơi thượng tầng này, thì *bạo quyền độc đảng* và *độc đảng toàn trị* chỉ là một, với *xảo quyền Mã Giám Sinh trị*: *Ghế trên ngòi tốt số sàng!* Khi *loại-vô-loài* của *bạo quyền độc đảng* đồng hội đồng thuyền vì sinh đôi với *loài-vô-loại* của *độc đảng toàn trị*, chúng ngòi số sàng, từ vô giáo lý tới vô giáo dục, từ vô học tới mất dạy! Vì chúng ngòi trên lưng *Hiến pháp*, chúng ngòi trên lưng *Lập pháp*, và chúng ngòi đầu đấm đại biểu ngay trong *Quốc hội*.

Chào các nạn nhân của điểm quyền Tú Bà trị

Các nạn nhân của *điểm quyền Tú Bà trị* sẽ nhận rõ hành vi *điểm lận hóa quan hệ xã hội, hành động điểm nhục hóa sinh hoạt xã hội, hành tác điểm đĩ hóa đời sống xã hội bằng điểm hành của Tú Bà: Đưa người cửa trước đón người cửa sau. Mà cửa sau là sân sau với âm giới của quan hệ-tiền tệ-hậu duệ-đồ đệ, với âm địa của bôi trơn-lại quả-lót tay-phong bì-rút ruột các công trình, với âm đạo của thái tử đảng, hạt giống đỏ, cán bộ nguồn. Và điểm quyền Tú Bà trị có từ lãnh tụ tới lãnh đạo, từ quan chức tới cán bộ, với âm hành tà lực loại-vô-loài của xã hội đỏ, và loại-vô-loại của xã hội đen, với côn đồ, du đảng, lưu manh, luôn sẵn sàng hại người để cướp của.*

Chào các nạn nhân của đểu quyền Sở Khanh trị

Các nạn nhân của *đểu quyền Sở Khanh trị* đều là nạn nhân của *loại-vô-loài* với *ăn gian nói dối*, và của *loài-vô-loại* với *ăn điếu nói ngoa*. Nơi mà chân dung và chân tướng của *Sở Khanh trị* chỉ là một: *Nói lời rồi lại nuốt lời như chơi*, của *buôn gian lời thề*, của *bán lận lời hứa*. *Hứa sẽ là đầy tớ của nhân dân*, khi chưa cướp được chính quyền, nhưng khi cướp được chính quyền rồi thì tận dụng *bạo quyền công an trị bằng bạo lực* qua *bạo động để bạo hành* chính đồng bào của mình, khi họ đòi công bằng, hỏi công lý. *Hứa một chế độ do dân-vì dân*, nhưng lãnh tụ, lãnh đạo, quan chức sống trong *biệt dinh, biệt phủ, biệt thự*, còn dân thì sống trong các *khu ổ chuột*.

Chào các nạn nhân của Quan hệ-tiền tệ-hậu duệ-đồ đệ

Các nạn nhân của *loại-vô-loài* trong *quan hệ - tiền tệ* cùng nạn nhân của *loài-vô-loại* trong *hậu duệ - đồ đệ*, đều có chung một nạn kiếp của bọn mang nội chất của hệ *bất* (*bất chính, bất đức, bất lương, bất minh, bất nhân*). Bọn *loại-vô-loài* có nội dung của hệ *vô* (*vô minh, vô tri, vô trí, vô lý, vô luận*) mà các nạn nhân đã nói thẳng là *đám: vô học*. Khi kết hợp *loại-vô-loài* với *loài-vô-loại*, chúng còn có hệ *vô* thứ hai (*vô đạo lý, vô đạo đức, vô luân lý, vô giáo lý*). Cùng là *cá mè một lứa*, nên lũ *loại-vô-loài* cùng bọn *loài-vô-loại*, còn mang hệ *vô* thứ ba *vô* (*vô cảm, vô giác, vô tâm, vô tình*). Chúng là *loại-vô-loài* vì «*bây chết mặc bây*», *loài-vô-loại*, vì «*tiền thầy bỏ túi*».

Chào các nạn nhân của thái tử đảng-hạt giống đở-cán bộ nguồn

Các nạn nhân của *thái tử đảng-hạt giống đở-cán bộ nguồn* phải lãnh nhận những họa kiếp của hệ *bất thứ nhất (bất tài, bất lực)* trước các chính sách *phát triển đất nước - tiến bộ xã hội - văn minh dân tộc*. Các nạn nhân còn phải lãnh chịu tiếp hệ *bất thứ hai (bất chính, bất minh)* từ đạo lý tới pháp lý. Chưa hết, các nạn nhân còn phải lãnh đủ hệ *bất thứ ba (bất đức, bất lương, bất nhân)* trước tổ tiên, dân tộc, giống nòi. Vừa là *lũ loại-vô-loài*, vừa là *bọn loài-vô-loài*, chúng trồng hệ *liêm (liêm chính, liêm minh, liêm sỉ)*, vì chúng rỗng hệ *lương (lương thiện, lương tâm, lương tri)*.

*LOẠI-VÔ-LOẠI
CỦA
ĐIÊU LINH*

Chào dân oan,

nạn nhân của màn trời chiếu đất

Khi dân lành một sớm một chiều bị phá nhà cướp đất, một mai một hôm phải chịu nạn cảnh *màn trời chiếu đất*, thì phải thấy cho thông là có ít nhất là 5 phương thuộc *loại-vô-loại* trong thảm họa của dân oan. Loại thứ nhất là *đám quan chức* mượn danh nghĩa *quy hoạch* để có cơ phá nhà dân lành đẩy họ vào nạn cảnh dân oan. Loại thứ nhì là *lũ sân sau*, chung chia với tham quan để cướp đất của dân oan. Loại thứ ba là *bạo quyền công an trị* có mặt để trấn áp rồi đàn áp dân oan. Loại thứ tư là *đám xã hội đen*, với côn đồ, du đảng, lưu manh nhận tiền để khủng bố dân oan. Loại thứ năm là *bè lũ cò môi*, nâng giá đất lên hàng trăm, hàng ngàn giá bồi thường cho dân.

Chào dân đen

nạn nhân của đầu đường xó chợ

Dân đen ngày ngày trong thảm cảnh đầu đường xó chợ, dù ngày ngày phải thức khuya dậy sớm, dãi nắng dầm mưa, một nắng hai sương, luôn trong nhục kiếp đầu tắt mặt tối, vẫn không sao đủ ăn đủ mặc. Tất cả có nguyên nhân và lý do tới từ một chế độ của bọn loại-vô-loại tạo ra bất công ngất trời! Chúng là quan chức sống phè phỡn trong các biệt dinh, biệt phủ, biệt thự, còn dân đen thì từ đầu đường xó chợ tới các khu ổ chuột, mà kiếp người là kiếp chuột. Bọn loại-vô-loại này đã vận dụng gian quyền đặc đảng trị (đặc ân, đặc lợi, đặc quyền) cùng lúc tận dụng tà quyền tham nhũng trị (tham quan, tham quyền tham ô, tham tiền) với lòng tham không đáy.

Chào những trẻ bụi đời

nạn nhân của cơn thừa canh cặn

Các trẻ bụi đời, từ thiếu nhi tới thiếu niên, vừa màn trời chiếu đất, vừa đầu đường xó chợ, ngày ngày trong họa cảnh cơn thừa canh cặn, mất cả gia đình, mất trắng tuổi thơ, mất trọn trong ấm ngoài êm. Mất hết giáo dục học đường, mất luôn tương lai, từ học nghề tới huấn nghiệp. Lại thường xuyên là nạn nhân của bọn loại vô loài trong một chế độ công an trị; chúng tự cho phép dùng nhục hình, tra tấn, bạo hành các em tới cùng cực. Bọn loại vô loài công an này, được xem là lá chắn nên được bảo kê bởi một chế độ loại-vô-loài tổ chức độc đảng toàn trị bằng bạo quyền độc đảng, luôn sẵn sàng khùng bố bằng bạo hành các trẻ bụi đời, yếm thế nhất trong xã hội.

*Chào những người vô gia cư,
nạn nhân của sóng bờ chết bụi*

Trong số những người vô gia cư, nạn nhân của sóng bờ chết bụi, có trên mọi vùng miền, có trong mỗi thành phố, trong số người này có các người già, tuổi ông, tuổi bà của chúng ta. Họ là nạn nhân không những của đám bắt tài trước các chính sách phát triển đất nước, của lũ bắt lực các quốc sách tiến bộ xã hội. Mà đám loại-vô-loại này, từ lãnh tụ tới lãnh đạo, từ quan chức tới cán bộ, còn bắt chính trước pháp luật, bắt minh trước đạo lý, bắt đức trước tổ tiên, bắt lương trước đồng bào, bắt nhân trước giống nòi. Vì chúng lợi dụng gian quyền đặc ân trị, chúng lạm dụng tà quyền tham nhũng trị của độc đảng toàn trị để vơ vét tiền của đồng bào, nạo vét tài nguyên của đất nước.

Chào tù nhân lương tâm nạn nhân của cuồng quyền

Trước khi trở thành *tù nhân lương tâm*, trong ngục tối của *bạo quyền độc đảng*, họ là những đứa con tin yêu của Việt tộc biết đấu tranh cho *phát triển đất nước - tiến bộ xã hội - văn minh dân tộc*. Trên cơ sở *bất bạo động* của các giá trị cộng hòa: *tự do - công bằng - bác ái*. Bằng căn bản của dân chủ có: *ứng cử - bầu cử - tuyển cử - đắc cử* được kiểm soát bằng nhiệm kỳ, được kiểm tra bằng *tam quyền phân lập*. Bọn *loại-vô-loài* đã sử dụng *mưu hèn kế bẩn* của *quỷ quyền tuyên truyền trị*, đã vận dụng *truy cùng diệt tận* của *bạo quyền công an trị*, để áp hại rồi mưu hại những đứa con tin yêu này của Việt tộc, bằng *bạo quyền đảng trị*.

Chào các thuyền nhân nạn nhân của cực quyền

Những *thuyền nhân* nạn nhân của cực quyền, tự vô ngực là bên thắng cuộc, đã phân biệt đối xử với đồng bào miền Nam sau 1975, bằng: trại học tập, kinh tế mới, đánh tư sản, phân biệt lý lịch... Họ đã là nạn nhân của cuồng quyền, đã mất trắng lý trí trước *tình dân tộc*, đã mất trọn trí tuệ trước *nghĩa đồng bào*, đã mất hết tuệ giác *nhiều điều phủ lấy giá gương/ Người trong một nước phải thương nhau cùng*. Sau đó những *thuyền nhân* đã là nạn nhân của phong ba bão táp, cá mập, hải tặc hãm hiếp rồi giết người cướp của. Các *thuyền nhân* chính là nạn nhân trực tiếp của một chế độ *cạn tàu ráo máng*, vì nó *thất nhân bất đức!*

Chào các thùng nhân *nạn nhân của điểm quyền*

Những thùng nhân đã chết tức tưởi trong các xe hàng đông lạnh, là *nạn nhân của điểm quyền trực lợi trị* ngay trên đồng tiền của các con dân không còn đường sống ngay trên *quê cha đất mẹ* của chính mình. Phải *tha phương cầu thực* trong tư thế điểm nhục là đột nhập trái phép vào các quốc gia phương Tây. Họ là nạn nhân của bọn *loại-vô-loài*, chúng *bất tài* trước các ưu sách *phát triển đất nước*, chúng *bất lực* các *quốc sách tiến bộ xã hội*, đã đẩy họ vào ma lộ của *xuất khẩu lao động* nơi *xứ lạ quê người*, với trai là lao nô, gái là nô tỳ. Đám *loại-vô-loài* đã đẩy Việt tộc vào tà sách của kiếp *làm mọi, làm nô, làm tôi, làm tớ...*

Chào các nạn nhân bị mất mạng trong các đồn công an

Những nạn nhân bị mất mạng trong các đồn công an, sau nhục hình, tra tấn, mưu sát là công an *loại-vô-loài*, là lá chắn, được bảo kê bởi lũ *loại-vô-loài* chóp bu *độc đảng toàn trị* của *bạo quyền độc đảng*. Các nạn nhân bị mất mạng trong các đồn công an là những sinh linh của Việt tộc, với tất cả giá trị thiêng liêng của mạng sống làm nên mạng người. Đảng, đám, bè, lũ, phái, nhóm, từ cá thể tới tập thể đang sử dụng, vận dụng, tận dụng hệ *bạo* (*bạo quyền, bạo sách, bạo lực, bạo hành, bạo động*) là *loại-vô-loại* phải được *khoa học xã hội nhân văn* nghiên cứu rành mạch, đề trợ lực cho *Việt sử* minh bạch hóa chân tướng của chúng.

*LOẠI-VÔ-LOẠI
CỦA
ĐIÊU TÀN*

Chào các nạn nhân của đầu tắt mặt tối

Những nạn nhân của *đầu tắt mặt tối*, ngày ngày điêu đứng vì *chén cơm manh áo*, sống mà không thấy lỗi ra trên tổ quốc được đặt tên là *giang sơn gấm vóc*. Những con dân của Việt tộc *đầu tắt mặt tối*, cũng ngày ngày chứng kiến đám *tham quan*, với phản xạ *cướp ngày là quan*, vơ vét tiền của đồng bào, nạo vét tài nguyên đất nước bằng *gian quyền đặc lợi trị* của lãnh tụ, bằng *tà quyền tham nhũng trị* của lãnh đạo. Đám *loại-vô-loài* dựa vào độc đảng toàn trị của chúng, bám vào bạo quyền độc đảng của chúng để bán cùng hóa dân nghèo. Bọn *loại-vô-loài* này *vinh thân phì da*, với đặc lợi *ăn cỗ đi trước lội nước đi sau*, với đặc ân *ngồi mát ăn bát vàng*.

Chào các nạn nhân của tôi tằm mặt mũi

Những nạn nhân của *tôi tằm mặt mũi* cả nhân kiếp của mình chỉ để lo cơm, áo, gạo, tiền, trong một chế độ *độc đảng toàn trị* được bảo kê bởi *bạo quyền độc đảng*, biết nuốt chửng các *công ích xã hội*. Những người *tôi tằm mặt mũi* là nạn nhân từ định chế tới cơ chế, với lãnh tụ, lãnh đạo, quan chức biết nuốt sạch mọi *lợi ích xã hội*, nuốt trơn các *bảo hiểm xã hội*. Bọn *loại-vô-loài* này được quy chế đặc ân từ bác sĩ bệnh viện, tới thuốc men, điều trị. Đám *loại-vô-loài* này, còn phè phỡn thụ hưởng từ y tế tới y khoa của các quốc gia phát triển. Lũ *loại-vô-loài* này, còn chế ra *du lịch y học* để được điều trị trong điều kiện đắt đỏ nhất.

Chào các nạn nhân của thức khuya dậy sớm

Những nạn nhân suốt đời phải thức khuya dậy sớm, mà không sao thoát khỏi nghèo khổ, trong một chế độ của bất bình đẳng *con quan* thì được làm quan, với đám *loại-vô-loài* là thái tử đảng, hạt giống đỏ, cán bộ nguồn. Đám *loại-vô-loài* cho ra đời định chế độc đảng toàn trị với các cơ chế có âm binh, âm tá, âm tướng với âm quyền của âm địa, âm đạo, âm giới của quan hệ-hậu duệ-tiền tệ-đồ đệ. Thức khuya trong cần mẫn, dậy sớm trong siêng năng, cũng không sao có được công bằng của trong ấm ngoài êm, mà sức ép giá áo túi cơm luôn đè nặng cả kiếp người. Vì lũ *loại-vô-loài*, từ lãnh tụ tới lãnh đạo, từ quan chức tới cán bộ đã: *ăn không chừa một thứ gì!*

Chào các nạn nhân của một nắng hai sương

Những nạn nhân của *một nắng hai sương* không sao vượt thoát tưng quẫn, để vượt thắng khổ nghèo, trong thực trạng của lãnh tụ biết bắt lương *đục nước béo cò*, của lãnh đạo biết bắt minh *thừa gió bẻ măng*, của quan chức biết bắt chính *cóc mò cò ăn*, của cán bộ biết bắt nhân *kẻ ăn ốc người đổ vỏ*. Bọn *loại-vô-loài*, từ lãnh tụ tới lãnh đạo, từ quan chức tới cán bộ, chúng có chân dung *ngồi mát ăn bát vàng*, chúng mang chân tướng của *đám ăn cỗ đi trước, lội nước đi sau*. Bọn *loại-vô-loài* này có lý lịch của *lũ chò sung rụng*, với lý gian của chúng chính là vô loại trong vô chủng của *nhót thây dày cốt*, bòn rút kiểu ký sinh trùng sống bám trong vô hạn định.

Chào các nạn nhân của dãi nắng dầm mưa

Những nạn nhân của *dãi nắng dầm mưa* cả một kiếp người ngày thì lao động quần quật, tối khuya thì thu phạt trong các *khu ổ chuột*, mà trước mặt là bọn tham quan phè phỡn trong *biệt dinh, biệt thự, biệt phủ*. Bọn loại vô loài này có tổ tiên là *xảo quyền Mà Giám Sinh trị: ghé trên ngòai tốt số sàng*, với chân tướng ngòai trên lưng *hiến pháp*, trên vai *luật pháp*, trên cổ *lập pháp* và ngòai trên đầu bọn tay sai của chúng chính là các *đại biểu quốc hội*. Bọn đại biểu này cũng là *loại-vô-loài*, sinh ra như quái thai của độc đảng toàn trị, được ra đời một quái chế: *đảng cử dân bầu*, một *loại-vô-loài* của dân chủ đều cáng; con đẻ của *bạo quyền đảng trị*.

Chào các nạn nhân của chén cơm manh áo

Những nạn nhân trọn đời chỉ biết *chén cơm manh áo*, không sao thoát được nhân lộ nghèo khổ, nhân kiếp túng quẫn, trên một quê hương mà tổ tiên để lại như *tiền rừng biển bạc*. Bọn *loại-vô-loài* này được sinh ra như bầy ký sinh trùng lộng hành rồi hoành hành bằng *tà quyền tham nhũng trị*, được bảo kê bởi *bạo quyền công an trị*. Đám *loại-vô-loài* này là *tội phạm, tội đồ, tội nhân* gây ra *tội ác* bằng nghèo khổ và túng quẫn. Lũ *loại-vô-loài* này nạo vét mọi công ích xã hội, mọi lợi ích cộng đồng. Bè *loại-vô-loài* này đã chôn sống tiềm năng *phát triển đất nước*, giết ngay trong trứng nước tiềm lực *tiến bộ xã hội*, giúp nhân dân được thoát đói giảm nghèo.

Chào các nạn nhân của giá áo túi cơm

Những nạn nhân trọn đời chỉ biết *giá áo túi cơm*, phải *đầu tắt mặt tối* vì tài chính, phải *dãi nắng dầm mưa* vì kinh tế, phải *một nắng hai sương* vì vật chất, nhưng không sao có đầy đủ để bình thường hóa được cuộc sống thường nhật. Chính bọn *loại-vô-loài* của *bạo quyền độc đảng* đã cướp đi hệ thức (*kiến thức, tri thức, ý thức, nhận thức*). Cũng đám *loại-vô-loài* đã trộm đi hệ giáo (*giáo lý, giáo luận, giáo dục, giáo khoa*) để họ thăng tiến trong hệ thông (*thông minh, thông thạo, thông thái*), để họ thăng hoa trong hệ sáng (*sáng kiến, sáng chế, sáng lập, sáng tác, sáng tạo*). Từ đây, tạo điều kiện cho họ được nhận đầy đủ *nhân quyền* để bảo vệ *nhân phẩm* của họ.

Chào các nạn nhân của cơm áo gạo tiền

Những nạn nhân trọn kiếp chỉ biết *cơm áo gạo tiền*, trao số kiếp cho *bạo quyền độc đảng*, trao số phận cho *độc đảng toàn trị*. Bọn *loại-vô-loài*, từ lãnh tụ tới lãnh đạo, chỉ xem họ là *loại con sâu cái kiến*, là *loài cá chậu chim lồng*. Đám *loại-vô-loài* này có chân dung của tội đồ xem đồng bào là *loại cá nằm trên thớt*, chúng có chân tướng của *loài giện cá chém thớt*. Với phản ứng của *mưu hèn kế bẩn bằng quý quyền tuyên truyền trị*, với phản xạ của *truy cùng diệt tận bằng bạo quyền công an trị*. Lũ *loại-vô-loài* này, còn có *âm quyền thanh trừng trị*, từ *mưu sát* tới *ám sát* chính các đồng chí của chúng. Bọn này vắng lương thiện, trống lương tâm, rỗng lương tri.

*LOẠI-VÔ-LOẠI
CỦA
ĐIỀU LOẠN*

Chào các nạn nhân của nội chiến

Các nạn nhân của nội chiến *huynh đệ tương tàn, gà nhà bôi mặt đá nhau, nôi da xáo thịt* giữa đồng bào trên cùng một tổ quốc. Bọn *loại-vô-loài* trong nội chiến là đám có trong Việt sử hành tác *kiểu trộm, cắp, cướp, giết* quyền lợi và sẵn sàng *giết người cướp của* vì quyền lực. Khi quyền lợi và quyền lực chỉ là một, thì lũ *loại-vô-loài* cho nhập cảng các *ý thức hệ ngoại lai* để xua dân tộc vào chuyện chém giết lẫn nhau, mà chúng và gia đình của chúng không hề bị hy sinh hay thiệt mạng, như trong nội chiến *huynh đệ tương tàn, gà nhà bôi mặt đá nhau, nôi da xáo thịt* 1954-1975. Đảng tập hợp bè, đám, lũ, phái *loại-vô-loài* hiện nay qua bạo quyền công an trị mang nội chất âm quyền thanh trừng trị.

Chào các nạn nhân của phân biệt lý lịch

Các nạn nhân của phân biệt lý lịch, trong *Cải cách ruộng đất* bị mang lý lịch địa chủ, cường hào, ác bá, mà bạo quyền đã chủ tâm với khẩu lệnh: *trí, phú, địa, hào, nhổ tận gốc, tróc tận rễ*. Từ cận sử tới hiện sử, đảng tập hợp bè, đám, lũ, phái *loại-vô-loài* tiếp tục với chính sách phân biệt lý lịch của các con dân miền Nam bị buộc tội là hậu duệ của *ngụy quân, ngụy quyền*. Các nạn nhân của phân biệt lý lịch bị chặn đường sống từ hiện tại tới tương lai, đây là nguyên nhân và lý do của rất nhiều đồng bào phải chọn con đường *thuyền nhân*, thập tử nhất sinh sau 1975. Tái sản xuất *loại-vô-loài* có từ chân dung tới chân tướng của *thái tử đảng, hạt giống đỏ, cán bộ nguồn*.

*Chào các nạn nhân đã là
thuyền nhân, đang là thùng nhân*

Các nạn nhân là đồng bào phải chọn con đường thuyền nhân, sau 1975, khi nhận ra là mình không còn đường sống ngay trên quê cha đất mẹ, ngay trên nơi chôn nhau cắt rốn của mình. Chặn con đường sống của chính đồng bào mình, với bạo quyền công an trị bằng truy cùng diệt tận, với quỷ quyền tuyên truyền trị bằng mưu hèn kế bẩn, vu khống để vu cáo là hậu duệ của nguy quân, nguy quyền, thì chắc chắn là loại-vô-loài. Đảng tập hợp bè, đám, lũ, phái loại-vô-loài đã biến một Việt tộc thông minh thành đám làm mọi, làm tôi, làm tớ cho ngoại bang. Xuất khẩu lao động thì trai là lao nô, gái là nô tỳ, trên ma lộ nhập cư lậu, để trở thành thùng nhân bất cứ lúc nào.

Chào các nạn nhân của truy cùng diệt tận

Các nạn nhân của truy cùng diệt tận là các đồng bào của một thượng tầng kiến trúc bị trùm phủ bởi bạo quyền độc đảng, với hạ tầng kiến trúc của *bạo lực công an trị*, truy cùng các công dân yêu *tự do*, quý *công bằng*, diệt tận các con dân trọng *dân chủ*, thương *nhân quyền*. Các nạn nhân của *truy cùng diệt tận* có mặt trong mọi tầng lớp của Việt tộc hiện nay, trong mọi thế hệ có ý thức của hệ *công*, trọng *công bằng*, quý *công lý*, nhưng không được *công pháp* bảo vệ, *công luật* bảo hộ, vì *công quyền* đang trong tay của *bạo quyền đảng trị*, ngày ngày sử dụng *bạo lực công an trị* để bao hành con dân Việt, chúng đúng nghĩa là *bọn loại-vô-loài*.

Chào các nạn nhân của mưu hèn kế bẩn

Các nạn nhân của *mưu hèn kế bẩn* là các đồng bào của một thượng tầng kiến trúc bị xiết cổ bởi *bạo quyền độc đảng*, với hạ tầng kiến trúc của *quỷ quyền tuyên truyền trị*. Nó vận dụng *mưu hèn* để vu khống các công dân yêu *dân chủ*, *quý nhân quyền*. Nó tận dụng *kế bẩn* để vu cáo các công dân yêu *đa nguyên*, *quý tự do*. Các nạn nhân của *mưu hèn kế bẩn* có mặt trong mọi tầng lớp của Việt tộc hiện nay, trong mọi thể hệ với nhận thức của hệ *tự*: mong muốn *tự do tư tưởng*, mong cầu *tự do ngôn ngữ*, mong ước *tự do truyền thông*, mong nguyện *tự do dân chủ*. Có dân làm chủ từ *tự do* tới *tự chủ*, từ *tự tin* tới *tự quyết*, một *bạo quyền* đi ngược lại chỉ là *loại-vô-loài*.

Chào các đồng bào bị vu khống là «phản động»

Khi các con dân Việt yêu nước thương nòi, bị *bạo quyền đảng trị* hiện nay vu khống là «*phản động*». Thì *khoa học nhân văn* sẽ trợ lực cho *ngôn ngữ học* để định nghĩa các *ngữ vựng, ngữ văn, ngữ cảnh, ngữ pháp* làm nên *ngữ nghĩa* của hai từ «*phản động*». Nội nghĩa của «*phản động*» là phản lại các hành động tích cực của *phát triển-tiến bộ-văn minh*. Như vậy, *bạo quyền đảng trị* đang biến Việt tộc thành một dân tộc *cúi đầu-nhắm mắt-khom lưng-khoanh tay-quỳ gối* để làm công, làm tôi, làm mọi, làm tớ cho thiên hạ. Ngược và nghịch lại với *phát triển-tiến bộ-văn minh*, thì chính *bạo quyền đảng trị* hiện nay mới là «*phản động*», với chân tướng của *loại-vô-loài*.

Chào các đồng bào bị vu cáo là «thù địch»

Khi các con dân Việt yêu nước thương nòi, bị *bạo quyền đảng trị* hiện nay vu cáo là «*thù địch*». Thì *khoa học xã hội* sẽ trợ lực cho *chính trị học* để định nghĩa các *ngữ vựng, ngữ văn, ngữ cảnh, ngữ pháp* làm nên *ngữ nghĩa* của hai từ «*thù địch*». Nội chất của «*thù địch*» là *bọn công rắn cắn gà nhà*, chúng là *đám mang voi dày mã tổ*, với tên gọi là *nội xâm*. Nội dung của «*thù địch*» là *nội xâm*, vì đây là *đám mãi quốc cầu vinh, lũ phản dân hại nước, nhóm buôn dân bán nước*. Nếu chúng gọi ngoại xâm hiện nay là: *bạn vàng, đồng chí tốt*, thì chính chúng mới là một tập đoàn tội phạm *sâu dân một nước*, *thù địch của dân tộc*, đúng nội nghĩa của *loại-vô-loài*.

*LOẠI-VÔ-LOẠI
CỦA
ĐIỀU TRỊ*

Chào các nạn nhân của đấu tranh giai cấp

Các nạn nhân của đấu tranh giai cấp với bao sinh linh trong *Cải cách ruộng đất* bị mang lý lịch *địa chủ, cường hào, ác bá*, mà bạo quyền với tâm địa thành chính sách: *trí, phú, địa, hào, nhổ tận gốc, tróc tận rễ*. Đảng của *loại-vô-loại* với chính sách *người cày có ruộng*, để tổ chức từ đấu tố tới thanh trừng, trống công lý, rỗng công luật, vắng công bằng, vì trọc công tâm. Nhưng sau khi cướp được chính quyền rồi thì biến *người cày có ruộng* thành chính sách *loại-vô-loại* là *hợp tác hóa nông thôn*. Nên *loại-vô-loại* của *ăn gian nói dối* sẽ đẻ ra *loại-vô-loại* của *ăn điếu nói ngoa*, ngay trong tiếng mẹ đẻ; nơi mà sự thật bị chôn sống, lẽ phải bị chôn sâu.

Chào các nạn nhân của bạo lực cách mạng

Các nạn nhân của bạo lực cách mạng, chính là các nạn nhân của bạo quyền độc đảng để ra đũa con *loại-vô-loài* là *bạo lực công an trị*, tận dụng bạo động để *bạo hành* chính đồng bào của nó. Và *loại-vô-loài* này lại cho đẻ ra *loài-vô-loại* kia: *âm quyền thanh trừng trị*, *quỷ quyền tuyên truyền trị*, *ma quyền ngu dân trị*, *gian quyền đặc lợi trị*, *tà quyền tham nhũng trị*... Mà nếu cha là *loại-vô-loài* cùng mẹ *loài-vô-loại* sẽ cho sinh sôi nảy nở trong *âm địa*, *âm đạo*, *âm giới* các *âm tướng*, *âm tá*, *âm binh*. Với *âm quyền* của *loại-vô-loài* cùng *âm lực* của *loài-vô-loại*, chúng sẽ bảo kê từ *âm diện* tới *âm dạng* là *đám hậu duệ*: *thái tử đảng*, *hạt giống đỏ*, *cán bộ nguồn*.

Chào các nạn nhân của chuyên chính vô sản

Các nạn nhân của *chuyên chính vô sản* mà Việt tộc đã gọi thẳng tên là *chuyên chính vô học*! vì vắng giáo lý, trống giáo luận, rỗng giáo khoa, nên trọc giáo dục. Danh hiệu *chuyên chính vô sản* chỉ còn nội chất là *chuyên chính vô học* ngập tràn của hệ *vô* (*vô minh, vô tri, vô trí, vô lý, vô luận*). Mà hệ *vô* lại là cha sinh mẹ đẻ ra hệ *bất*: *bất tài* trước phát triển, *bất lực* trước tiến bộ, *bất minh* trước văn minh, *bất chính* trước pháp luật, *bất lương* trước đồng bào, *bất nhân* trước tổ tiên, *bất đức* trước giống nòi. Đều đáng sợ nhất là *vô học*, lại muốn *tham quyền cố vị* để ăn trên ngồi trốc, thì sẽ dẫn dân tộc tới: *vô hậu*! đây đúng là đám *loại-vô-loài*.

Chào các nạn nhân của dân chủ tập trung

Các nạn nhân của *dân chủ tập trung* trong một chế độ bị trùm phủ bởi *độc đảng toàn trị*, với phản xạ của *bạo quyền độc đảng* trên toàn bộ xã hội, trên toàn thể dân tộc. Mà *dân chủ tập trung* là loại *dân chủ đều cáng*, với định chế *đảng cử dân bầu*. Vì *dân chủ tập trung* là loài *dân chủ đều giả*, với cơ chế *buôn gian bán lận* của ý *đảng lòng dân*. Khi *dân chủ đều cáng* của *đảng cử dân bầu*, song cặp *dân chủ đều giả* của ý *đảng lòng dân*, nó sẽ cho ra đời những loại quái thai *ơn bác ơn đảng*, những loài quái kiếp *mừng đảng mừng xuân*. Những loại quái thai, hành tác cùng những loài quái kiếp, thì đúng là *loại-vô-loài*.

Chào các nạn nhân của Quan hệ-tiền tệ-hậu duệ-đồ đệ

Các nạn nhân của *loại-vô-loài* trong *quan hệ - tiền tệ* cùng nạn nhân của *loài-vô-loại* trong *hậu duệ - đồ đệ*, đều có chung một nạn kiếp của bọn mang nội chất của hệ *bất* (*bất chính, bất đức, bất lương, bất minh, bất nhân*). Bọn *loại-vô-loài* có nội dung của hệ *vô* (*vô minh, vô tri, vô trí, vô lý, vô luận*) mà các nạn nhân đã nói thẳng là *đám: vô học*. Khi kết hợp *loại-vô-loài* với *loài-vô-loại*, chúng còn có hệ *vô* thứ hai (*vô đạo lý, vô đạo đức, vô luân lý, vô giáo lý*). Cùng là *cá mè một lứa*, nên lũ *loại-vô-loài* cùng bọn *loài-vô-loại*, còn mang hệ *vô* thứ ba *vô* (*vô cảm, vô giác, vô tâm, vô tình*). Chúng là *loại-vô-loài* vì «*bây chết mặc bây*», *loài-vô-loại*, vì «*tiền thầy bỏ túi*».

Chào các nạn nhân của thái tử đảng-hạt giống đở-cán bộ nguồn

Các nạn nhân của *thái tử đảng-hạt giống đở-cán bộ nguồn* phải lãnh nhận những họa kiếp của hệ *bất thứ nhất* (*bất tài, bất lực*) trước các chính sách *phát triển đất nước - tiến bộ xã hội - văn minh dân tộc*. Các nạn nhân còn phải lãnh chịu tiếp hệ *bất thứ hai* (*bất chính, bất minh*) từ đạo lý tới pháp lý. Chưa hết, các nạn nhân còn phải lãnh đủ hệ *bất thứ ba* (*bất đức, bất lương bất nhân*) trước tổ tiên, dân tộc, giống nòi. Vừa là *lũ loại-vô-loại*, vừa là *bọn loài-vô-loại*, chúng trồng hệ *liêm* (*liêm chính, liêm minh, liêm sĩ*), vì chúng rỗng hệ *lương* (*lương thiện, lương tâm, lương tri*).

Chào các nạn nhân của vô minh và bất lương

Những nạn nhân của *quan hệ-tiền tệ-hậu duệ-đồ đệ*, là nạn nhân của *phân biệt đối xử* qua *phân biệt lý lịch* của một chế độ độc đảng toàn trị bằng độc tài đảng trị. Phương trình *quan hệ-tiền tệ-hậu duệ-đồ đệ* của âm binh, âm tá, âm tướng, có âm đạo, âm địa, âm giới của âm quyền, cho ra đời loại quái thai, chính là đám *loại-vô-loài: thái tử đảng, hạt giống đỏ, cán bộ nguồn...* Những nạn nhân của *quan hệ-tiền tệ-hậu duệ-đồ đệ*, là những nạn nhân của hệ vô (vô minh, vô tri, vô trí, vô lý, vô luận), chính là cha sinh mẹ đẻ ra *loại-vô-loài* là của hệ *bất* (*bất tài, bất lực, bất minh, bất chính, bất lương, bất đức, bất nhân*) trong hệ thống đảng trị.

*LOẠI-VÔ-LOẠI
CỦA
ĐIÊU GIÁO*

Chào các nạn nhân của buôn bằng bán cấp

Những nạn nhân của *buôn bằng bán cấp* của cả một *hệ thống đảng trị*, nắm quyền trong hệ thống giáo dục, nhưng lại: *học giả, thi giả, điểm giả, bằng giả, học vị giả, học hàm giả*. Bọn *loại-vô-loài* này đã *buôn bằng bán cấp* trên thượng nguồn để *buôn chức bán quyền* dưới hạ nguồn, luôn hành tác bằng *buôn gian bán lận*. Đám *loại-vô-loài* này được nuôi nấng rồi nuôi dưỡng từ một định chế *giả-đế-gian*, cùng cơ chế *gian-đế-giả*. Lũ *loại-vô-loài* này, chôn sống hệ tài (*chân tài, thực tài, biệt tài, đặc tài, nhân tài, hiền tài, thiên tài*). Đảng *loại-vô-loài* này, giết mọi tiềm năng phát triển đất nước ngay trong trứng nước.

Chào các nạn nhân của buôn chức bán quyền

Những nạn nhân của *buôn chức bán quyền* của bọn *loại-vô-loài* đã *buôn bằng bán cấp* để *buôn gian bán lận* từ *quyền lực* tới *quyền lợi*, phè phỡn trong một hệ thống *độc đảng toàn trị*. Đám *loại-vô-loài* này được giáo dục bằng *bạo quyền độc đảng* rồi được giáo dưỡnng bằng *độc quyền đảng trị*, chúng là ký sinh vô loại của phương trình âm quyền: *quan hệ-tiền tệ-hậu duệ- đồ đệ*. Lũ *loại-vô-loài* này cho tái sản xuất từ thế hệ này qua thế hệ kia đám *loại-vô-loài* tiếp theo: *thái tử đảng, hạt giống dỏ, cán bộ nguồn*. Chúng truy cùng diệt tận hệ *thông* (*thông minh, thông thạo, thông thái*).

Chào các nạn nhân của buôn gian bán lận

Những nạn nhân của *buôn gian bán lận*, là nạn nhân trực tiếp của một hệ thống *độc đảng toàn trị*, với định chế của *buôn bằng bán cấp*, để hành tác bằng âm quyền trong các cơ chế *buôn chức bán quyền*. Những nạn nhân của *buôn gian bán lận* của đám *loại-vô-loài* này, bắt buộc các con dân, từ dân hiền tới dân lành, phải biết: «*chạy*»! Trong đời sống nghề nghiệp thì phải biết: «*chạy chỗ*», «*chạy chức*», «*chạy quyền*»... Trong sinh hoạt giáo dục thì phải biết: «*chạy trường*», «*chạy điểm*», «*chạy bằng*»... Trong quan hệ xã hội thì phải biết: «*chạy án*», «*chạy đẽ*», «*chạy thuốc*»... Lũ *loại-vô-loài* này đã thủ tiêu mọi *công ích xã hội* để bảo vệ những công dân chân chính.

Chào các nạn nhân của gian-đế-giả

Những nạn nhân của *gian-đế-giả*, được kiểm chứng qua lý lịch bằng lý giả từ lãnh tụ tới lãnh đạo qua *học giả, thi giả, điểm giả, bằng giả, học vị giả, học hàm giả*. Bọn *loại-vô-loài* này đã *buôn bằng bán cấp* để *buôn chức bán quyền*, *buôn gian bán lận* ngay trong chế độ *độc đảng toàn trị* do chúng chế tác ra bằng *gian-đế-giả*. Lũ *loại-vô-loài* này đẻ ra *âm lợi quái thai*, với *chân dung vô loại*, cùng *chân tướng vô loài* bằng *âm quyền* của *âm đạo, âm địa, âm giới* của *quan hệ-tiền tệ-hậu duệ-đồ đệ*. Đám *loại-vô-loài* này đã mưu sát rồi ám sát hệ *sáng* (*sáng kiến, sáng chế, sáng lập, sáng tác, sáng tạo*) của Việt tộc.

Chào các nạn nhân của giả-đế-gian

Những nạn nhân của *giả-đế-gian*, phải mang những chứng tích, chứng từ vì họ là chứng nhân trước bọn *loại-vô-loài* này đã *buôn bằng bán cấp* để *buôn chức bán quyền*, bằng *buôn gian bán lận*, được bảo hành bởi một chế độ *độc đảng toàn trị*, được bảo kê bởi một âm lực của *bạo quyền đảng trị*. Những nạn nhân của *giả-đế-gian* là bè, bọn, lũ, phái, đảng *loại-vô-loài* đã trực tiếp chôn sống: hệ *thông* (*thông minh, thông thạo, thông thái*); hệ *sáng* (*sáng kiến, sáng chế, sáng lập, sáng tác, sáng tạo*); hệ *tài* (*chân tài, thực tài, biệt tài, đặc tài, nhân tài, hiền tài, thiên tài*) của con dân Việt.

Chào các nạn nhân của Học giả-thi giả-điểm giả-bằng giả

Những nạn nhân của *học giả-thi giả-điểm giả-bằng giả*, với *lý lịch giả* của *lý nhân gian*, tới từ *chân dung giả* của *chân tướng gian*, từ *lãnh tụ* tới *lãnh đạo*, từ *quan chức* tới *cán bộ*. Những nạn nhân của *học giả-thi giả-điểm giả-bằng giả*, đã chứng kiến bằng *chứng tích*, *chứng từ*, *chứng nhân* là *bè*, *bọn*, *lũ*, *phái*, *đảng loại-vô-loài* đã giết ngay trong *trúng nước học -thật-bằng-học-lực-vì-học-thuật*. Những *bè*, *bọn*, *lũ*, *phái*, *đảng loại-vô-loài* này đã ám sát hệ *giáo* (*giáo lý*, *giáo luận*, *giáo dục*, *giáo khoa*, *giáo trình*, *giáo án*), vì chúng đã mưu sát hệ *thức* (*kiến thức*, *tri thức*, *ý thức*, *nhận thức*, *tâm thức*, *tỉnh thức*) từ lâu rồi!

Chào các nạn nhân của học hàm giả-học vị giả

Những nạn nhân của *học hàm giả-học vị giả*, đang là lãnh tụ, lãnh đạo, quan chức, cán bộ là bè, bọ, lũ, phái, đảng *loại-vô-loài* này không hề dám «*xuất đầu lộ diện*» trong sinh hoạt học thuật quốc tế! Chúng sẽ bị lột mặt nạ bằng hệ *hội* (*hội đàm, hội luận, hội nghị, hội thảo*) Chúng sẽ bị lột trần bằng hệ *đối* (*đối diện, đối thoại, đối lý, đối luận*) mà trong *đối luận* có *tranh luận*, và trong *tranh luận* có *tranh tài*. Nên bè, bọ, lũ, phái, đảng *loại-vô-loài* này phải tránh, né, chui, trốn, lách, lẩn cho thật xa hệ *tài* (*chân tài, thực tài, biệt tài, đặc tài, nhân tài, hiền tài, thiên tài*), chỉ vì chúng rất sợ vạch mặt chỉ tên qua cái *bất tài* của *loại-vô-loài*.

Chào các nạn nhân của buôn thân bán thánh

Những nạn nhân của *buôn thân bán thánh* của một chế độ độc đảng toàn trị, tự vô ngực là *vô thân*, đã đẽ ra đám: *ác tăng, gian tăng, ma tăng*. *Lũ loại-vô-loài* này là một tập hợp với tâm địa tư lợi, ý đồ trục lợi, toan tính vụ lợi, có *ác tăng, gian tăng, ma tăng* là đảng viên, công an. Đám *loại-vô-loài* này biết *chung-đề-chia* giữa lãnh tụ, lãnh đạo, quan chức, cán bộ với *ác tăng, gian tăng, ma tăng* bằng *buôn thân bán thánh*. *Lũ loại-vô-loài* này giết *tri thức* Phật giáo bằng *mê thức* tới từ *mê tín*, đề tư lợi, trục lợi, vụ lợi bằng dị đoan của quần chúng. Muốn lột mặt nạ đám *ác tăng, gian tăng, ma tăng* rất dễ, vì chúng không hề biết *Phật học* của kinh và kệ của Phật giáo.

Chào các nạn nhân của điểm quyền du lịch tâm linh

Những nạn nhân hàng năm, hàng mùa của *điểm quyền du lịch tâm linh* phải nhận ra bằng phương pháp luận của khoa học xã hội và nhân văn. Xem bằng điền dã, điều tra, khảo sát, nghiên cứu của học thuật là bọn *loại-vô-loài* này trong cái gọi *du lịch tâm linh*, chúng *chung-đế-chia* giữa lãnh tụ, lãnh đạo, quan chức, cán bộ với đám ác tăng, gian tăng, ma tăng qua *buôn thần bán thánh*. Lũ *loại-vô-loài* này vắng hệ thức (*kiến thức, tri thức, ý thức, nhận thức, tâm thức*), rỗng hệ giáo (*giáo lý, giáo luận, giáo dục, giáo khoa, giáo trình, giáo án*), trống hệ luận (*lý luận, lập luận, giải luận, diễn luận*) thế nào là giá trị tâm linh.

*LOẠI-VÔ-LOẠI
CỦA
ĐIÊU NHÂN*

Chào các nạn nhân của thất nhân bất đức

Những nạn nhân của bọn *thất nhân bất đức*, từ *truy cùng diệt tận* của *bạo quyền công an trị*, tới *mưu hèn kế bẩn*, của *quỷ quyền tuyên truyền trị*, vu khống để vu cáo các công dân Việt yêu nước thương nòi, là lũ *loại-vô-loài*, đó là bọn *bất lương*. Hệ *lương* (*lương tâm, lương thiện, lương tri*) không hề có chỗ đứng, ghé ngòi trong hành tác *bạo quyền* và *quỷ quyền* của chúng. Đám *loại-vô-loài* khử nhân tính ra khỏi nhân đức: *thương người như thể thương thân*, chỉ giữ *tâm địa tư lợi*, *ý đồ trục lợi*, *toan tính vụ lợi*. Từ đó chúng để ra bản năng của súc tính của *đói ăn khát uống*, rồi tìm đến *man tính mạnh được yếu thua* ngay trong chế độ của chúng.

Chào các nạn nhân của tán tận lương tâm

Những nạn nhân của bọn *tán tận lương tâm*, đã biến *dân lành* thành *dân oan*, những nạn nhân này bị *phá nhà cướp đất*, hiện nay trong nạn cảnh *màn trời chiếu đất*. Những nạn nhân của đám *tán tận lương tâm*, đã biến *dân hiền* thành *dân đen*, trong họa cảnh *đầu đường xó chợ*, ngày ngày *đầu tắt mặt tối* chỉ mong thoát khổ nghèo, túng quẫn. Lũ *loại-vô-loài*, vơ vét mọi lợi ích xã hội, nạo vét mọi công ích cộng đồng, với lòng *tham không đáy*, mà Việt tộc nhận ra đám *loại-vô-loài* này: *ăn không chừa một thứ gì!* Chúng ăn hết tiền của đồng bào, chúng nuốt chửng tài nguyên đất nước. Đừng trông chờ đám *loại-vô-loài*, có *nhân tâm* vì có *nhân từ*.

Chào các nạn nhân của lòng lang dạ sói

Những nạn nhân của *đám lòng lang dạ sói*, được nuôi nấng bằng *bạo quyền độc đảng*, được nuôi dưỡng bằng *bạo lực công an trị*, *Đám loại-vô-loài* này không có *nhân ái* nên không hề có *nhân đạo*. *Lũ lòng lang dạ sói* này được giáo dục bằng *quỷ quyền tuyên truyền trị*, được giáo dưỡng bằng *đểu quyền tuyên huấn trị*, từ *ăn điếu nói ngoa* tới *ăn gian nói dối*. Chúng là *loại-vô-loài*, vì chúng *trống đạo lý tình dân tộc-nghĩa đồng bào*, *vắng đạo đức một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ*, *rõng luân lý máu chảy ruột mềm*, nên chúng *trọc giáo lý máu chảy tới đau ruột đau tới đó* của Việt tộc.

Chào các nạn nhân của cạn tàu ráo máu

Những nạn nhân của đám *cạn tàu ráo máu* là lũ *loại-vô-loài*, chúng không hề biết những giáo lý căn bản của tổ tiên Việt dặn dò con cháu Việt: *ăn ở phải có hậu*. Nơi mà *sống có hậu* để *nhân hậu* bảo đảm nhân cách, bảo hộ nhân tính, bảo hộ nhân đạo, bảo hành nhân phẩm. Đám *loại-vô-loài*, chúng không hề hiểu những giáo luận nền tảng của tổ tiên Việt dặn dò con cháu Việt: *sống có nhân mười phần không khó*. Lũ *loại-vô-loài* tư lợi bằng *độc đảng toàn trị*, trục lợi bằng *gian quyền đặc ân trị*, vụ lợi bằng *tà quyền tham nhũng trị*, chúng không hề thấy để thông, thấu để *thâm nhân đạo Việt: sống lâu mới biết lòng người có nhân!*

Chào các nạn nhân của truy cùng diệt tận

Những nạn nhân của *truy cùng diệt tận* được đẻ ra trong đảng bằng âm quyền thanh trừng trị, ngoài đảng bằng bạo quyền công an trị. Bọn *loại-vô-loài* này sẵn sàng ám sát các đồng chí của chúng vì quyền lực, sẵn lòng mưu sát đồng bào của chúng vì quyền lợi. Lũ *loại-vô-loài* là bọn *cướp ngày là quan*, với *bạo quyền độc đảng* thì chúng cướp cả ngày lẫn đêm. Lũ *loại-vô-loài* sẵn sàng trộm, cắp, cướp, giật, nếu cần chúng sẵn lòng giết người cướp của. Đám quái thú *loại-vô-loài* đẻ ra lũ quái thai *loại-vô-loài*: *xã hội đen-đỏ trị*, với công an đồng hội đồng thuyền cùng côn đồ, lưu manh, du đảng, hè nhau khủng bố Việt tộc.

Chào các nạn nhân của mưu hèn kế bẩn

Những nạn nhân của *mưu hèn kế bẩn* thường tới từ đám *loại-vô-loài* của *quỷ quyền tuyên truyền trị*, có tuyên giáo của *ăn điếu nói ngoa*, với tuyên huấn của *ăn gian nói dối*. Những nạn nhân của *mưu hèn kế bẩn* cũng tới từ lũ *loại-vô-loài* của *bạo quyền công an trị*, từ *mớm cung tới ép cung*, giết sự thật, triệt chân lý, chôn lẽ phải. Những nạn nhân của *mưu hèn kế bẩn* vẫn tới từ lũ *loại-vô-loài* của *ma quyền tư pháp trị*, với tòa án sẵn sàng ép án oan, với quan tòa sẵn lòng áp án bỏ túi. Tất cả bè, lũ, nhóm, phái *loại-vô-loài* này đều là công cụ và dụng cụ của *độc đảng toàn trị* được xây dựng bởi *bạo quyền độc đảng*, nơi lương tâm đã bị chôn sống bằng sự bất lương.

Chào các nạn nhân của tù quyền tạo cá chậu chim lồng

Những nạn nhân của *tù quyền cá chậu chim lồng*, có số kiếp *con sâu cái kiến*, đeo nhân kiếp *cá nằm trên thớt*. Và lúc nào cũng có thể là nạn nhân trong họa kiếp của *giận cá chém thớt*, tới từ *độc đảng toàn trị* được xây dựng bởi *bạo quyền độc đảng*. Đám *loại-vô-loài* này xem đồng bào của chúng là *con sâu cái kiến*. Lũ *loại-vô-loài* này xét dân tộc của chúng là *loại ngắn cổ bé họng*. Đảng *loại-vô-loài* này xử giống nòi của chúng là *loài ít hơi ngắn tiếng*. Vì bè, lũ, nhóm, phái, đảng *loại-vô-loài* này trông từ *nhân tâm* tới *nhân từ*, vắng từ *nhân ái* tới *nhân đức*, rỗng từ *nhân đạo* tới *nhân nghĩa*, vì chúng đã trọc từ *nhân bản* tới *nhân vị* từ lâu rồi.

Chào các nạn nhân của quỷ quyền tạo ít hơi ngấn tiếng

Những nạn nhân của *quỷ quyền tạo ít hơi ngấn tiếng*, là những nạn nhân không có *nhân quyền* của *cộng hòa* (*tự do, công bằng, bác ái*). Những nạn nhân này không có *nhân quyền* của *dân chủ* (*đa nguyên, công lý, tam quyền phân lập*). Những nạn nhân không có *nhân quyền* để bảo vệ chính *nhân phẩm* của mình. Vì giá trị làm người, phẩm giá của kiếp người đã bị *bạo quyền* *đảng trị* cướp đi bằng *đảng loại-vô-loài* của *bạo quyền công an trị, quỷ quyền tuyên truyền trị, ma quyền ngu dân trị, âm quyền thanh trừng trị, tà quyền tham nhũng trị...* Không có *nhân quyền* để bảo hộ *nhân phẩm*, thì đang sống với một *tà quyền*

Chào các nạn nhân của bạo quyền tạo cá nằm trên thớt

Những nạn nhân của *bạo quyền tạo thế cá nằm trên thớt*, trước đó họ đã là *cá chậu chim lồng* trong một nhà tù không tường, không rào. Những nạn nhân của *bạo quyền tạo thế cá nằm trên thớt*, trước đó họ đã là *con sâu cái kiến* trong một chế độ *độc đảng toàn trị* được xây dựng bằng *bạo quyền đảng trị*, qua *bạo lực công an trị*, sẵn sàng *bạo hành* chính đồng bào của chúng. Những nạn nhân của *bạo quyền tạo thế cá nằm trên thớt*, trước đó họ đã *ngấn cổ bé họng* trong định chế *đảng trị*, họ đã *ít hơi ngấn tiếng* trong các cơ chế với thực chất *loại-vô-loài*; với *man tính* của *mạnh được yếu thua*, với *dã tính cá lớn nuốt cá bé*.

Chào các nạn nhân của bọn cướp ngày là quan

Những nạn nhân của *bọn cướp ngày là quan*, không chỉ là một tên quan, một thằng quan, mà là một tập hợp loại-vô-loài, một tổ chức loại-vô-loài, một nguồn máy loại-vô-loài, một mạng lưới loại-vô-loài, một phản xạ loại-vô-loài. Bè, đám, lũ, nhóm, phái, đảng loại-vô-loài này có các âm binh, âm tá, âm tướng của bạo quyền công an trị, với âm đạo, âm địa, âm giới của tà quyền tham nhũng trị... vận hành bằng âm quyền của quan hệ-tiền tệ-hậu duệ-đồ đệ, vận động bằng âm lực của sân sau, lại quả, phong bì, lót tay, móc ngoặc, rút ruột các công trình. Chúng diệt phát triển, giết tiến bộ, triệt văn minh của Việt tộc.

một thẳng quan, mà là một tập hợp loại-vô-loài, một tổ chức loại-vô-loài, một nguồn máy loại-vô-loài, một mạng lưới loại-vô-loài, một phản xạ loại-vô-loài. Bè, đám, lũ, nhóm, phái, đảng loại-vô-loài này có các âm binh, âm tá, âm tướng của bạo quyền công an trị, với âm đạo, âm địa, âm giới của tà quyền tham nhũng trị... vận hành bằng âm quyền của quan hệ-tiền tệ-hậu duệ-đồ đệ, vận động bằng âm lực của sân sau, lại quả, phong bì, lót tay, móc ngoặc, rút ruột các công trình. Chúng diệt phát triển, giết tiến bộ, triệt văn minh của Việt tộc.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT TOÀN TRỊ

*độc đảng toàn trị
của
bạo quyền độc đảng*

Anthropol-Asie

**Thương thay cho Việt tộc
hiện nay đang bị cai trị bởi:
*Một chế độ bất công toàn trị
với các lãnh tụ bất tài toàn trị
cùng các lãnh đạo bất lực toàn trị
có quan chức bất chính toàn trị
với cán bộ bất minh toàn trị
của định chế bất lương toàn trị
với cơ chế bất đức toàn trị
cùng công an bất nhân toàn trị
với giáo dục bất tri toàn trị
có tuyên truyền bất trí toàn trị
với ngu dân bất tuệ toàn trị
cùng xã hội bất an toàn trị
với quần chúng bất ổn toàn trị
có chính sách bất nhất toàn trị
cùng chính phủ bất luân toàn trị
của chính quyền bất lý toàn trị
với hậu quả bất luận toàn trị...***

MỤC

BẤT CÔNG TOÀN TRỊ

BẤT TÀI TOÀN TRỊ

BẤT LỰC TOÀN TRỊ

BẤT CHÍNH TOÀN TRỊ

BẤT MINH TOÀN TRỊ

BẤT LƯƠNG TOÀN TRỊ

BẤT ĐỨC TOÀN TRỊ

BẤT NHÂN TOÀN TRỊ

BẤT TRI TOÀN TRỊ

BẤT TRÍ TOÀN TRỊ

BẤT TUỆ TOÀN TRỊ

BẤT AN TOÀN TRỊ

BẤT ỔN TOÀN TRỊ

BẤT NHẤT TOÀN TRỊ

BẤT LUÂN TOÀN TRỊ

BẤT LÝ TOÀN TRỊ

BẤT LUẬN TOÀN TRỊ

BẤT CÔNG TOÀN TRỊ

Một chế độ bất công toàn trị, với gian quyền đặc lợi trị của lãnh tụ, tà quyền tham nhũng trị của lãnh đạo, được bảo kê bởi bạo quyền công an trị, toàn trị trên xã hội để cai trị dân tộc bằng độc đảng toàn trị.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT TÀI TOÀN TRỊ

với các lãnh tụ bất tài toàn trị, từ buôn bằng bán cấp trên thượng nguồn để buôn chức bán quyền dưới hạ nguồn, trong một chế độ độc đảng toàn trị với buôn gian bán lận từ định chế tới cơ chế.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT LỰC TOÀN TRỊ

cùng các lãnh đạo bất lực toàn trị, muốn ăn đời ở kiếp với độc quyền, muốn cố đấm ăn xôi với toàn quyền, muốn tham quyền cố vị với bạo quyền, nên cái ngu của lãnh đạo đã tận dụng cái ác để giết cái khôn của Việt tộc.

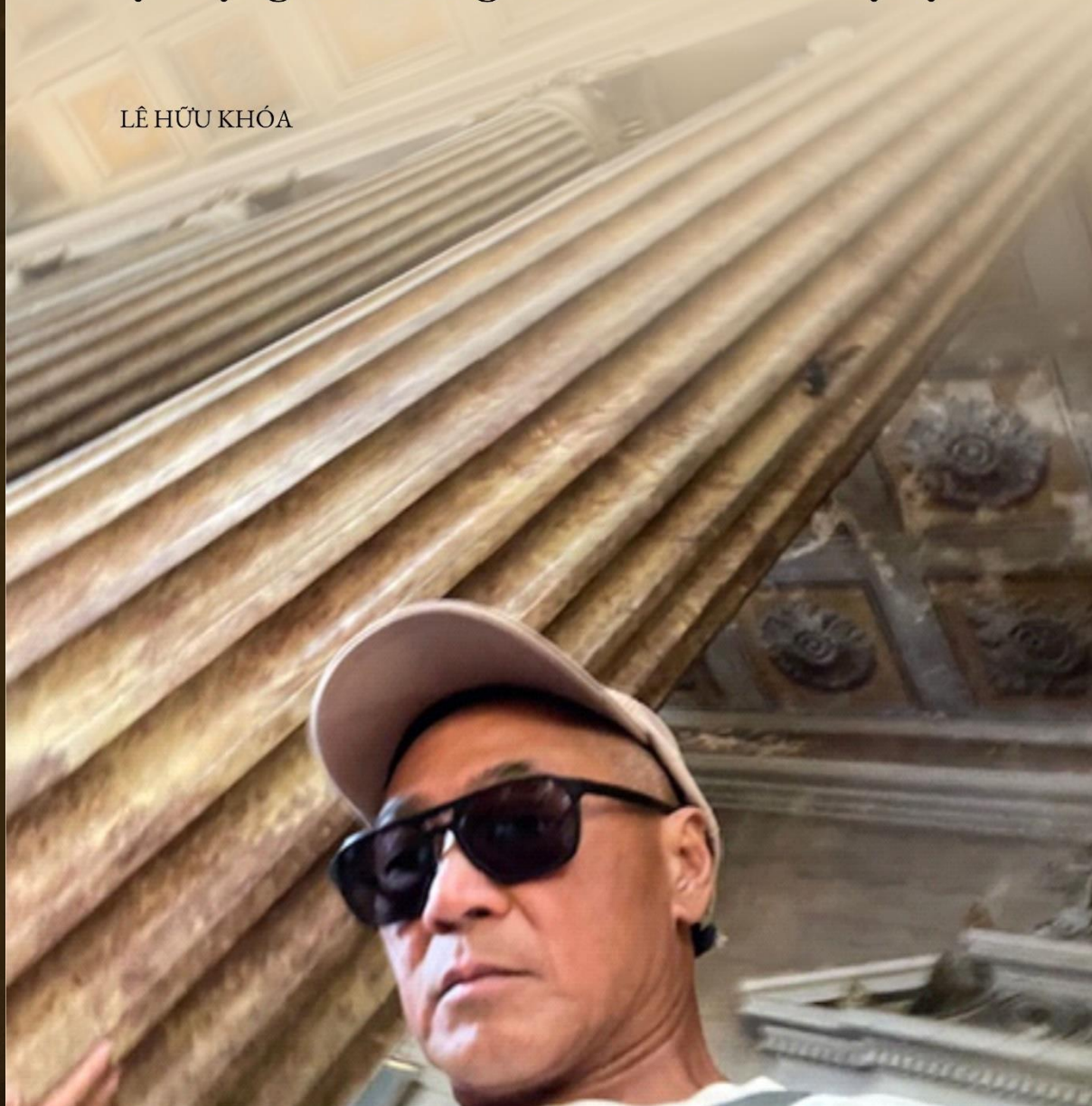
LÊ HỮU KHÓA

BẤT CHÍNH TOÀN TRỊ

cùng các lãnh đạo bất lực toàn trị, muốn ăn đờ ở kiếp với độc quyền, muốn cố đấm ăn xôi với toàn quyền, muốn tham quyền cố vị với bạo quyền, nên cái ngu của lãnh đạo đã tận dụng cái ác để giết cái khôn của Việt tộc.

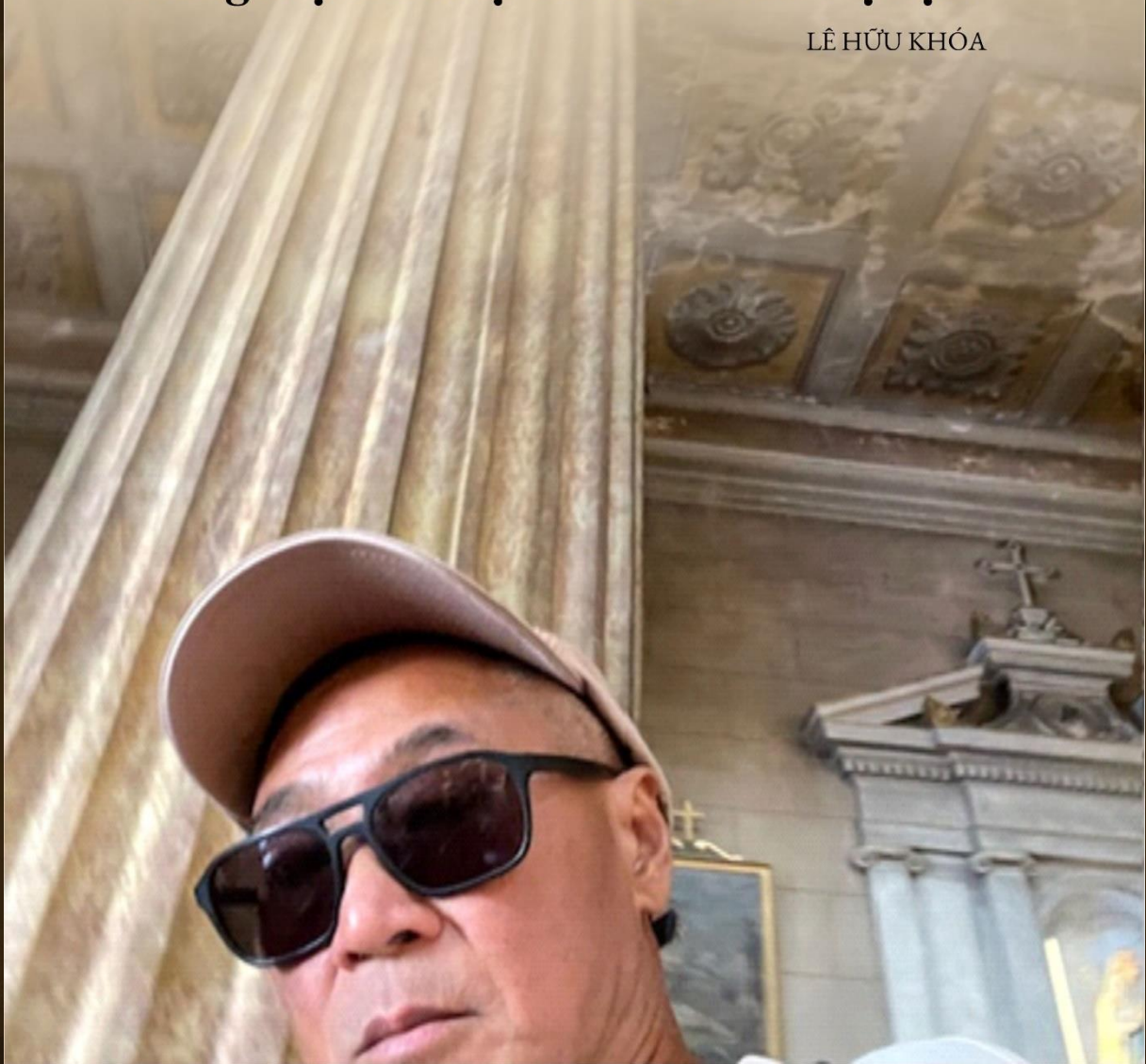
LÊ HỮU KHÓA

BẤT MINH TOÀN TRỊ

với cán bộ bất minh toàn trị từ đạo lý tới pháp lý, có lòng tham không đáy, mà Việt tộc nhận ra đây là loài sâu bọ làm người, vì chúng ăn không chừa một thứ gì! Chúng ăn tàn phá hại, chúng giết tiềm năng phát triển đất nước, chúng diệt tiềm lực tiến bộ xã hội, chúng triệt nhân lộ văn minh của Việt tộc.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT LƯƠNG TOÀN TRỊ

của định chế bất lương toàn trị, bất lương trước đồng bào bằng bạo quyền công an trị, bất lương trước dân tộc bằng gian quyền đặc lợi trị, bất lương trước giống nòi bằng tà quyền tham nhũng trị...

LÊ HỮU KHÓA

BẤT ĐỨC TOÀN TRỊ

với cơ chế bất đức toàn trị, thân nhân trước đồng bào, dân tộc, giống nòi, vì đã bất đức trước tổ tiên. Chúng trông đạo lý thương người như thể thương thân, rỗng đạo đức một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ, vắng luân lý máu chảy ruột mềm, nên chúng đã trọc mô thức Việt : tình dân tộc – nghĩa đồng bào.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT NHÂN TOÀN TRỊ

cùng công an bất nhân toàn trị, bắt dân vì đồng công an, sử dụng tra tấn, vận dụng nhục hình, tận dụng truy sát, giết dân mà lại được độc đảng toàn trị bảo kê, chúng thất nhân bất đức, vì chúng đã tán tận lương tâm.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT TRI TOÀN TRI

với giáo dục bất tri toàn tri, có tâm địa của quỷ quyền tuyên truyền tri, mang ý đồ của ma quyền ngu dân tri, để thực hiện độc đảng toàn tri. Trong một nền giáo dục trống giáo lý, rỗng giáo luận, vắng giáo khoa, nên trọc từ giáo trình tới giáo án của nhân giáo.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT TRÍ TOÀN TRỊ

có tuyên truyền bất trí toàn trị, tuyên truyền mà trống lý trí, vắng trí tuệ, rỗng tri giác để có tuệ giác minh mẫn trước các nhân lộ của phát triển đất nước, tiến bộ xã hội, văn minh dân tộc. Một quỷ quyền tuyên truyền trị chỉ biết từ ăn gian nói dối tới ăn điều nói ngoa.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT TUỆ TOÀN TRỊ

với ngu dân bất tuệ toàn trị, có mưu tính của độc đảng toàn trị, với mưu toan của quỷ quyền tuyên truyền trị, để ngu đại hóa đồng bào, ngu khờ hóa dân tộc, ngu si hóa giống nòi, để suốt kiếp phải nhận lãnh số phận của con sâu cái kiến trong cá chậu chim lồng.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT AN TOÀN TRỊ

của một xã hội bất an toàn trị, với sức tính đói ăn khát uống, sinh ra man tính mạnh được yếu thua, để ra dã tính cá lớn nuốt cá bé. Nơi mà nhân tính bị chôn sống, nhân bản bị giết ngay trong trứng nước, cùng nhân vị bị vùi dập vào chôn của một Việt tộc từ gần cổ bé họng tới ít hơi ngán tiếng, vì nhân quyền đã bị ăn tươi nuốt sống bởi bạo quyền độc đảng!

LÊ HỮU KHÓA

BẤT ỔN TOÀN TRỊ

với quần chúng bất ổn toàn trị, từ thượng tầng độc đảng toàn trị của chuyên chính vô minh, vô tri, vô trí, vô lý, vô luận, mà quần chúng đã nhận ra là: chuyên chính vô học. Nơi mà bất ổn toàn trị sẽ đẩy dân tộc vào bóng tối, xua đồng bào vào đường hầm, rồi đập giồng nòi xuống vực thẳm. Một chuyên chính vô hậu!

LÊ HỮU KHÓA

BẤT NHẤT TOÀN TRỊ

có các chính sách bất nhất toàn trị, của đều quyền Sở Khanh trị: nói lời rồi lại nuốt lời như chơi (Nguyễn Du). Không hề có chữ tín vì cai trị với phản ứng ăn gian nói dối, nên chưa hề có chữ tín của đồng bào. Vì không tạo được từ niềm tin tới lòng tin cho dân tộc chỉ vì phản xạ ăn điều nói ngoa từ bạo quyền độc đảng khi xưa cho tới độc đảng toàn trị bằng công an trị hiện nay.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT LUÂN TOÀN TRỊ

cùng chính phủ bất luân toàn trị, của thượng tầng độc đảng toàn trị bằng chuyên chính vô minh, vô tri, vô trí, vô lý, vô luân, mà dân tộc biết rõ là: chuyên chính vô học, sẽ đưa giống nòi vào ma lộ vô luân lý, vô giáo lý, vô đạo lý của: chân trời vô hậu! vì hiện nay đồng bào đang nhận lãnh: vô cảm, vô giác, vô tâm, vô tình của ai chết mặc ai... bây chết mặc bây...

LÊ HỮU KHÓA

BẤT LÝ TOÀN TRỊ

của chính quyền bất lý toàn trị, vắng thuận lý, trống thuần lý, rỗng hợp lý, nên trọc toàn lý. Với hậu quả không sao lường được của: vắng lý trí tinh táo, trống trí tuệ sáng suốt, rỗng tri giác minh mẫn, nên trọc tuệ giác biết nhìn xa trông rộng. Phải luôn tận dụng cái ác để truy cùng diệt tận cái khôn, vì muốn ăn đời ở kiếp với cái ngu tham quyền trong độc quyền đảng trị, cố vị trong bạo quyền độc đảng.

LÊ HỮU KHÓA

BẤT LUẬN TOÀN TRỊ

với hậu quả bất luận toàn trị... vắng lý luận để có đường đi nước bước; trống lập luận để xây móng, nền, tường, mái; rỗng giải luận vì không biết cân, đo, đong, đếm các hậu quả tiêu cực; nên trọc tổng luận từ chính quyền tới chính phủ. Với hậu quả tàn tệ cho dân tộc, tội tệ cho tổ quốc, vì đã vắng, trống, rỗng, trọc diễn luận, tức là biết nhìn xa trông rộng vì nhân hậu của Việt tộc!

LÊ HỮU KHÓA

LÊ HỮU KHÓA

TĂNG LUẬN

*Chân tu của Phật-Pháp-Tăng
Chân tướng của ma tăng*

KHOA HỌC NHÂN VĂN TÂM PHẬT TÁNH
KHOA HỌC XÃ HỘI VẠCH GIAN TĂNG

Anthropol-Asie

*Kính quý bằng kính thương
trước các bậc chân tu:*

*Vạn Hạnh, Tuệ Trung,
Trần Thái Tông, Trần
Nhân Tông, Huyền Quang,
Pháp Loa... Thích Quảng
Đức, Thích Quảng Độ,
Thích Thanh Từ, Thích
Tuệ Sĩ...*

NHÂN QUYỀN & PHẬT QUYỀN CỦA PHẬT HỌC

Việt tộc đang sa vào thời mạt pháp, nhưng Việt tộc được sử dụng, vận dụng, tận dụng nhân quyền bằng Phật quyền của Phật học để vạch trần chân dung ma tăng, tà tăng; lột trần chân tướng của gian tăng, ác tăng. Bằng học thuật qua nghiên cứu, khảo sát về văn bản của khoa học nhân văn; qua điều tra, điền dã của khoa học xã hội. Bằng chứng nhân, chứng tích, chứng từ để xác chứng, xác minh, xác nhận rằng: chân tu không hề ngồi cùng chiếu ăn cùng mâm với ma tăng, tà tăng, gian tăng, ác tăng.

MỤC

*KHOA HỌC NHÂN VĂN
THẤY ĐỂ THẤU PHẬT
TÁNH, THẨM ĐỂ
THƯỜNG PHẬT TÂM*

*KHOA HỌC XÃ HỘI
VẠCH TRẦN CHÂN
TUỞNG ÁC TĂNG, GIAN
TĂNG, MA TĂNG, XÀM
TĂNG*

*KHOA HỌC
NHÂN VĂN THẤY
ĐỂ THẤU PHẬT
TÁNH, THẨM ĐỀ
THƯƠNG PHẬT
TÂM*

Tham khảo:

**LINH LUẬN, Lê Hữu Khóa,
Anthropol-Asie, 2018, Paris.*

**THOẠI LUẬN, Lê Hữu Khóa,
Anthropol-Asie, 2023, Paris.*

Trần Thái Tông

Vị vua đầu tiên này của nhà Trần, có lẽ là vị vua có cuộc sống tinh thần đau khổ nhất, vì là nạn nhân của cuộc “ép duyên” trong chủ đích của Thái sư Trần Thủ Độ để bảo vệ chuyện nối dòng cho nhà Trần, nên vua mang trong lòng hai nỗi đau quá lớn: phải rời bỏ hoàng hậu, vợ chính thức của mình, để nhận chị dâu làm vợ, khi người chị này đã mang thai.

Nhưng Trần Thái Tông cũng là một vị vua sáng suốt hàng đầu trong lịch sử của Việt tộc, một *minh vương* đã lèo lái dân tộc vượt mọi hiểm nạn của xâm lăng, trị vì ngôi vua với phong cách của *minh sư* có đầy đủ mọi giá trị tâm linh,.

Nhờ tinh chuyên tu tập hằng ngày, không xuất gia nhưng đạo hạnh của ngài đã làm nên cõi tâm linh cao, sâu, xa, rộng cho Việt tộc, một cõi có một không hai không những trong Việt sử, mà cả cho sử nhân loại.

Ngài có đời sống tâm linh thật cao, theo một kỷ luật đạo đức cá nhân nghiêm túc, dựa vào Phật giáo để thiên định, nhưng cùng lúc ngài biết đào sâu-khơi rộng đạo vị Phật giáo bằng chính sự tinh cần của mình, cõi tâm linh của ngài có *giới luật*, có *thiên định*, có *trí tuệ*, một *rừng đầy hương*:

*“...Hương này trồng từ rừng giới luật
Tưới bằng nước thiên định,
Chặt trong vườn trí tuệ
Đẽo bằng đạo giải thoát...”*

Trong đau khổ, trong cuộc sống đầy thử thách, ngập thẳm trầm, ngài giúp con dân Việt tộc có đời sống tâm linh vững để có tinh táo bền bỉ, để có sáng

suốt cao rộng, không bị rơi vào bi kịch *sống say chết mộng*, tức là sống mà không thật sự được sống, và say rồi trong mê loạn thì cái chết tới lúc nào mà không biết. *Sống say chết mộng* chỉ vì không biết yêu cuộc đời nên không biết nâng niu cuộc sống, sống không đúng và không xứng đáng với các giá trị được trao tặng bởi sự sống, vì không biết *cuộc đời chỉ là đoạn đời*, cuộc sống qua mau với cái chết tới sớm, mà *sống nay chết mai* trong say loạn, trong mê mộng thì càng làm cuộc sống sớm tàn hơn.

Hình ảnh mà ngài đưa ra là hình ảnh của một *ngư ông* đang say sưa trong con thuyền của mình, giữa đêm trăng đẹp, trên dòng sông êm, nhưng thoát chốc bão tố ập tới thuyền của ngư ông này đã vào *cõi sóng*, cõi của bão táp:
Một trận cuồng phong dậy đất bằng
Ngư ông say khướt thả thuyền ngang
Bốn phương mây kéo màu đen kịt
Một dải sông reo sóng dậy tràn
Sầm sập tóe tung mưa xối xả
Ỗ ầm chuyển động sóng oan vang
Phút giây bụi cuốn chân trời tạnh
Canh vắng dòng sông bóng nguyệt tàn...

Thi từ của ngài cũng mở lối cho chúng ta ngay trong bài này: nếu chúng ta sáng suốt thì có thể vượt qua được giông tố, bão táp, vì *cõi sống* sẽ qua, *cõi bão* sẽ tan, nếu chúng ta biết bảo vệ sự sống, gạt bỏ cái *sống say chết mộng*, bằng cái *sống thật chết ngay*. Vì *sống say chết mộng* biến cuộc đời thành ảo ảnh, biến cuộc sống thành ảo mộng, biến giá trị sự sống thành

sương sồng; còn *sống thật chết* ngay là sống ngay thật trong tỉnh táo từng phút giây, từng sát na; và chết đúng là đón nhận cái chết với đúng thời điểm của nó.

Ngài viết về cái chết trong *Phổ Thuyết Sắc Thân*:

“Khi xưa tóc mượt má hồng, ngày nay tro xanh xương trắng.

Khi xưa lệ tới mây ảm đạm, lúc gió sầu lay nguyệt mơ màng.

Canh tàn thì quý khóc thần sầu, năm muộn thì trâu dầy ngựa đạp,

Đom đóm lập lè trong cỏ biếc, côn trùng rên rĩ ngọn dương tơ.

Bia đá một nửa phủ rêu xanh, tiêu mục đạp ngang thành lối tắc...”

Đừng sống trong bất tịnh, đừng quên là cuộc sống nằm trong *vô thường*, học hai chữ *vô thường* thật sâu để hiểu thật xa, để *sống thật chết ngay*.

Trần Thái Tông ngày ngày tinh luyện để sống cuộc đời của mình bằng các giá trị tâm linh cao, ngày ngày ngài đọc *kinh Sám Hối*, vì ai mà chẳng có lỗi với người thân, vì ai mà không nặng lỗi với đời.

Nhưng trong nghi thức sám hối mỗi sáng tinh mơ, ngài có *nhân sinh quan* của mình, ngài biết đưa nó tới một *thế giới quan rộng lượng* để được sống với *vũ trụ quan bao la*; trong nghi thức buổi sáng ngài có *Lục Thời Sám Hối Khoa Nghi*, đặt tâm vóc tâm linh của mình vào vũ trụ *thiên chân*:

Ánh dương vừa mới hé

Mặt đất tối rạng dần

Ý xôn xao trôi dạt

Hình tranh nhau phân vân

Đừng ôm xác chết nữa

*Ngẩng đầu lên thiên chân
Siêng năng trong sáu niệm
Mới khế ngộ cơ thân.*

Bạn ơi, trong một xã hội Việt Nam hiện nay với một trăm triệu đồng bào sống trong *vô cảm* vì *vô giác* trước nỗi khổ của *dân đen*, *dân oan*, sống say trong *vô minh* để chết mộng trong *vô tri*, từ ô nhiễm môi trường tới thực phẩm bị đầu độc; cả một dân tộc đang đánh mất định hướng tâm linh, lấy mê tín dị đoan làm loạn tâm, mà còn gọi đó là tâm linh.

Riêng bạn, mỗi lần bạn bị lạc lõng giữa *vô cảm*, lạc loài trong *vô giác*, rơi sâu vào mê lộ của *vô minh*, chìm xuống đáy của *vô tri*, bạn hãy tự đánh thức mình và nhớ về một *đấng minh*

*vương-minh sư, thật sự là minh chủ tâm linh của Việt tộc là Trần Thái Tông bằng hình ảnh của một con người thật tinh thức: **Đừng ôm xác chết nữa để Ngẩng đầu lên thiên chân!***

Cõi tâm linh của Trần Thái Tông không lý thuyết, không trừu tượng, nó mang những động thái thường nhật cụ thể, nhưng bản lĩnh tâm linh của nó thật cao, ngài có bài kệ *Dâng hương*:

*Ngạt ngào trầm hương rừng Chính
Định*

*Chiên Đàn vườn Tuệ đã vun trồng
Giới Đạo đẽ gọt lên hình núi
Đốt lại lò Tâm để hiến dâng.*

Bạn ơi, khi bạn lạc lẫm ngay trong một xã hội Việt Nam hiện nay cũng đang bị lạc loài trước các giá trị tâm linh, rồi lạc hướng trong văn hóa, lạc đường trong văn minh, lạc cõi trước văn minh của nhân loại trong một thế giới vì nhân quyền; vì nhân quyền này

đang bị tước đoạt bởi bạo quyền độc đảng. Bạn hãy tự tạo cho bạn một cõi tâm linh để tự bảo vệ mình. Nhưng bằng vốn liếng gì? Bằng phương pháp nào? Câu trả lời đã có trong phương pháp luận của Trần Thái Tông: *rừng Chính Định cận kề cùng vườn Tuệ* để giữ lửa cho *lò Tâm* đã có trong bạn.

Lò Tâm có trong mỗi chúng ta, có trong tất cả các đứa con tin yêu của Việt tộc không chấp nhận bạo quyền, tà quyền, ma quyền chỉ vì nó không có chỗ đứng ghé ngòi trong cõi tâm linh của chúng ta.

Minh vương mà cũng là minh sư của chúng ta, có bài kệ *Dâng hoa*, ngày ngày làm đẹp cuộc sống của mình, làm đẹp luôn cuộc đời của chúng sinh,

qua nhân dạng minh chủ tâm linh của
Trần Thái Tông:

*Hoa nở sáng ngời trên đất Tâm
Hoa tiên rải xuống chẳng thơm bằng
Hái dâng từng đóa lên chư Phật
Gió nghiệp muôn đời thổi chẳng rung.*

*Bạn ơi, nếu bạn đang sống trên đất
Việt, đang phải nhận chịu bạo quyền
độc đảng, tà quyền tham quan, ma
quyền buôn thần bán thánh, bạn hãy
dùng *Hoa nở sáng ngời trên đất Tâm*
để tái tạo lại *nhân tâm* của bạn vì đồng
bào của bạn.*

Bạn hãy tin là *hoa tâm* của bạn do
Trần Thái Tông trao tặng hơn hẳn:
Hoa tiên rải xuống chẳng thơm bằng,
để bạn có thể không những *Hái dâng*
từng đóa lên chư Phật mà còn kính

dâng tới bao anh hùng, bao công thần
lập nước và giữ nước của Việt tộc.

Và bạn tự tâm nguyện ngay trên *đất
Tâm Việt* của bạn là không bạo quyền
độc đảng, tà quyền tham quan, ma
quyền buôn thần bán thánh, nào có thể
buôn dân, bán nước được: nếu đời
sống tâm linh của bạn đang đứng vững
trên *đất Tâm Việt*.

*Bạn ơi, qua nhân dạng minh quân-
minh sư-minh chủ tâm linh của Trần
Thái Tông: Việt tộc là một minh tộc!*

Tuệ Trung thượng sĩ

Tuệ Trung thượng sĩ, được vua Trần Thái Tông phong tước Hưng Ninh vương, tên thật là Trần Quốc Tuấn, chính là anh cả của Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn, Tuệ Trung cũng là người dạy dỗ Phật hoàng Trần Nhân Tông, vì là bạn thân giao với vua cha là Trần Thánh Tông.

Khi hoàng hậu Thiên Cảm qua đời, vua Trần Thánh Tông quyết định cúng chay ngay cung, vua mời Tuệ Trung thượng sĩ và vua mời Tuệ Trung viết một bài kệ, đây là bài kệ:

*Viết kệ trình kiến giải
Như dụi mặt thấy quái
dụi mặt thấy quái xong
Lại rõ ràng tự tại.*

Hôn mê giữa cuộc đời, chớp mắt khoảng khắc là thấy quái, thấy ma, nhưng biết dụi mắt là để sáng mắt, vì sáng mắt nhờ các giá trị tâm linh qua tu tập, qua rèn luyện để sống giữa đời mà nhận ra chiều sâu của *tâm*, để chủ động với *cảnh*.

Khi vua Trần Thánh Tông hỏi ông về: “*chúng sinh quen nghiệp ăn thịt uống rượu thì làm thế nào để thoát khỏi tội báo?*”, Tuệ Trung thượng sĩ đã trả lời vua với bài kệ này, ông đã trao tặng cho đời phạm trù *tâm cảnh* của ông:

*Vạn pháp vô thường cả
Tâm ngò tội liên sinh
Xưa nay không một vật:
Chẳng hạt chẳng mầm xanh
Hằng ngày khi đổi cảnh
Cảnh đều do tâm sinh
Tâm cảnh đều không tịch*

Khấp chốn tự viên thành.

Câu chuyện của Tuệ Trung thượng sĩ mang cái chung của Phật học, và luôn mang cả cái riêng của ông khi ông rèn đúc nhân sinh quan của mình bằng chính kinh nghiệm và tri thức của ông.

Nên Vạn pháp vô thường cả có trong lời dạy của Phật, có trong các kinh Phật, nhưng Tâm ngộ tội liền sinh, thì phạm trù nhận định để lý giải sự ngộ vực sinh ra chuyện buộc tội là tư tưởng của ông.

Vì Tuệ Trung thượng sĩ biết rõ luật nhân quả: Xưa nay không một vật. Chẳng hạt chẳng mầm xanh, cấu trúc luận nội tại của vạn vật là nhân ở trong quả, và quả có trong nhân;

nhưng câu chuyện của ông là câu chuyện đào sâu cảnh để thấy tâm, nên: *Hằng ngày khi đối cảnh. Cảnh đều do tâm sinh.*

Và nếu *tâm* sinh ra *cảnh*, lục nội kết *tâm sinh-tâm* ngờ là cội rễ của tư tưởng của Tuệ Trung, giúp ta thấy để biết: *Tâm cảnh đều không tịch. Khấp chón tự viên thành, vậy thì ta nên lấy tâm để giáo cảnh, để lấy cảnh mà điều tâm.*

Tuệ Trung thượng sĩ khi đối thoại với minh vương Trần Thánh Tông, ông mở lòng cho vua là đừng nên lấy thuyết quả báo mà quên đi *vạn vật là vạn nguyên*, mỗi loại một dạng, mỗi dạng một tính, mỗi tính một chất, mỗi chất được nuôi dưỡng và có cách sinh tồn cho riêng nó, ở đây vạn vật trong vạn nguyên, làm nên tư tưởng *vạn tự (do) trong vạn (đã) nguyên*, qua bài kệ sau đây:

Có loài thì ăn cỏ

Có loài thì ăn thịt

*Xuân về thảo mộc sinh
Tìm đâu thấy tội phúc?*

Minh vương Trần Thánh Tông là minh quân sáng suốt, không bỏ cuộc, hỏi sâu về chuyện: “*Vậy thì công phu giữ giới (không sát sinh) trong tu tập từ bao lâu là để làm gì vậy?*”, Tuệ Trung được dịp nói rõ tư tưởng (riêng) của mình, chính tự do làm nên sự sáng suốt để biết *siêu việt tội phúc*, qua bài kệ:

*Trì giới và nhân nhục
Thêm tội chẳng được
Muốn siêu việt tội phúc
Đừng trì giới nhân nhục
Như người khi leo cây
Đang yên tự chuốc nguy
Nếu đừng leo cây nữa
Trăng gió làm được gì?*

Tư tưởng của minh sư Tuệ Trung khi phân tích thì sắc nhọn, khi giải thích thì thoải mái trong thư thái, thông dong để có tự do trong thông thả.

Trong các cuộc đối thoại giữa hai người bạn tâm giao, chắc là rất đặc khí, vua Trần Thánh Tông xem Tuệ Trung thượng sĩ luôn là thầy của mình để học hỏi, và mỗi lần vua hỏi một câu, cần có một giải thích về một chuyện, nhất là các câu chuyện có tầm vóc tâm linh cao rộng, thì vua luôn có câu trả lời đưa vua vào *cõi đốn ngộ*.

Có lần vua hỏi về hành tác nào để đưa chúng ta vào được cõi giác ngộ? Tuệ Trung lại lấy chiều sâu của *tự* để làm chiều cao của *giác*: “*Hãy quay về tự thân mà tìm lấy cái tông chỉ ấy, không thể đạt được từ một ai khác!*”.

Bạn ơi, *cái tự* (thân) của Tuệ Trung thượng sĩ là *cái hùng* của *cái tâm*, nó làm nên không những *tự do*, mà nó còn chế tác ra *tự chủ*, tạo ra *tự lực*, giúp bạn biết *tự tồn* trong *tự tin*, lấy đời người để xây *tự trọng* vì có *tự quyết*, bạn à.

Trần Nhân Tông

Nhân từ vương Trần Nhân Tông lấy *nhân từ* là rễ của *nhân đạo*, gốc của *nhân nghĩa*, cội của *nhân bản*, nguồn của *nhân văn*.

Câu chuyện *nhân từ* trong cuộc đời minh quân của ngài không phải là câu chuyện lòng trắc ẩn của Mạnh Tử, cũng không phải là lòng thương hại trong các đạo giáo; mà nó là câu chuyện lấy *nhân cứu nhân*.

Đây là sự thông minh ở trên cao, trùm phủ xuống mọi định nghĩa về sự thông minh, đây là trí khôn của *nhân lý* và lý trí của *nhân tri*, biết tìm về *nhân tâm* mỗi lần *nhân thế* xa rời *nhân đạo*. Đây chính thị là giá trị tâm linh làm nên

tâm vóc phái Trúc Lâm Yên Tử có
Phật tại tâm để giữ tâm tại thế!

Cõi tâm linh của Phật hoàng Trần
Nhân Tông là cõi của bản lĩnh *tâm sự*
tự tâm! Chuyện chiều sâu tâm linh,
không hề lý thuyết, muốn có chiều sâu
từ tâm hồn tới tâm linh theo đạo lý
hay, đẹp, tốt, lành, thì hãy hình dung
ra hình tượng một *nhân dạng: đứng*
lên, thẳng lưng, ngẩng đầu và nhìn
cao lên trời.

Tìm chiều cao để nhìn lên, không chỉ để tìm tự do cho tâm nhìn, vì không muốn bị tù đày trong những toan tính thấp kém dưới nhân thế, mà nhìn cao để *hướng thiện*: tìm cái *thiện* theo chiều cao để có cách đối nhân xử thế theo chiều rộng, đây là bản lĩnh làm nên *thiện dạng*, được dựng lên từ chiều sâu tâm linh, với ý lực *hướng thiện*.

Chuyện ngẩng đầu tìm chiều cao theo *hướng thiện* làm nên *thiện dạng*, chính là chuyện đi tìm *nhân phẩm* để bảo vệ *nhân cách*, nó ngược lại với chuyện lấy chén cơm manh áo để vui nhân bản, lấy giá áo túi cơm để vui nhân vị.

Câu chuyện ngẩng đầu để tìm đường đi lên, theo Plotin nó ngược lại với chuyện các con chim đang ở trên trời cao, vì miếng ăn mà phải hạ cánh xuống dưới đất, và khi ăn quá nhiều, bị nặng thân, rồi trĩu cánh thì lại không bay được, không trở lại trời cao được.

Plotin xem các con chim này đã vừa bị mất linh hồn, vừa bị mất tự do bay nhảy giữa trời cao. Tâm vóc của các giá trị tâm linh, không bao giờ để cái

bản vấy bùn lên *nhân cách*, không để cái tục chắm chàm lên *nhân phẩm*.

Đây cũng là câu chuyện của vua Trần Nhân Tông, không chỉ bỏ ngôi vua, xuất gia để tìm cửa Phật, đây là sự buông bỏ cái thấp để tìm cái cao, cao trên Yên Tử của trời *cao, rộng, thoáng, mở*.

Muốn thấy cái cao, thì phải buông cái thấp, bỏ cái kém để đi về hướng Yên

Tử, rời xa cõi trần tục, đang ràng buộc nhân dạng.

Cõi tâm linh là cõi của *thiện dạng*! Chính *thiện dạng* của Nhân từ vương đã sâu đậm trong thiên sư Trúc Lâm chủ trì phái Yên Tử, mà Trần Nhân Tông đã nhận được lòng kính phục

của Chế Mân, vua Chăm thuở ấy, càng cảm phục hơn khi Trần Nhân Tông đã tổ chức được hôn nhân giữa Huyền Trân công chúa và Chế Mân để nuôi dưỡng hòa bình giữa hai quốc gia láng giềng.

Giá trị tâm linh của thiền sư Trúc Lâm có giữa đời, không hề lý thuyết, không hề trừu tượng, khi đạo Phật dạy *vạn vật vô thường* trong biểu tượng *sinh, lão, bệnh, tử* phải hiểu để giác ngộ, nhưng chính Trần Nhân Tông cũng đề nghị cái đẹp phải được nhận rõ để hưởng sâu, lấy cái nhìn sâu sắc để sống trọn với cái đẹp.

Trước mùa xuân thật đẹp trong cõi sinh sôi của màu sắc, Trần Nhân Tông chiêm nghiệm cả hai: cái vô thường có và cái đẹp cũng có, ta hãy sống trọn vẹn với cõi sinh:

*“Thân như hơi thở qua buồng phổi
Kiếp tựa mây luôn đỉnh núi xa
Chim quyên kêu rã bao ngày tháng
Đâu phải mùa xuân để luống qua”.*

Hãy giác ngộ ngay trong cõi sống, hãy tạo trọn vẹn tuệ giác qua chính sự sống. Kiếp người nhanh vụt như: *Thân như hơi thở qua buồng phổi, chỉ là hơi thở của một: Kiếp tựa mây luôn đỉnh núi xa; nhưng đừng để mùa xuân vụt tầm nhìn của sự sống: Đâu phải mùa xuân để luống qua.*

Những cái mong manh nhất: *hơi thở qua buồng phổi, mây luôn đỉnh núi xa, mùa xuân để luống qua...* lại là những yếu tố cốt lõi tạo nên cõi tâm linh. Vì nếu ta tìm được *buồng phổi* của vạn vật, nhận ra *mây luôn* giữa trời cao, với *mùa xuân* mà ta giữ cho bằng được để “*khai thị*”

nhân sinh quan, thế giới quan, vũ trụ quan cho chính ta.

Nhân từ vương kính yêu, Thiền sư Trúc Lâm thân thương đã làm nên Phật hoàng Trần Nhân Tông, làm nên cõi tâm linh của *Cư trần lạc đạo*, sống đời vui đạo, vì sống để nhận ra cái đẹp, vui vì biết giữ cái đẹp, đây chính là ánh sáng của mọi giá trị tâm linh.

Pháp Loa

Thiền Sư Pháp Loa, môn đệ tín cẩn của trưởng phái Yên Tử là Trúc Lâm-Phật hoàng Trần Nhân Tông, đã tiếp nối sự nghiệp Thầy của mình, nhưng ngài qua đời rất sớm, năm 47 tuổi, trước khi qua đời ngài để lại bài kệ, dặn người chung quanh đừng hỏi gì nhiều, vì ngài biết mình đang đi về cõi rộng thênh thang:

*Vạn dây cắt đứt tám thân nhân
Hơn bốn mươi năm mộng đã tàn
Giã biệt! Xin đừng theo hỏi nữa
Bên kia trăng gió rộng thênh thang.*

Nhân dạng kẻ lâm chung ở những ngày giờ cuối cùng trong cuộc đời qua hình ảnh vừa đẹp, vừa mạnh: *Vạn dây cắt đứt tâm thân nhàn, tinh táo để sáng suốt, vì được rời cõi đời này với tâm thân nhàn.*

Ngài xem cuộc đời hơn bốn mươi năm chỉ là một giấc mộng phải qua: *Hơn bốn mươi năm mộng đã tàn, nếu ngài ra đi với tâm thân nhàn, thì những người chung quanh không nên bận tâm: *Giã biệt! Xin đừng theo hỏi nữa.**

Ngài đã thấy được: *Bên kia trăng gió rộng thênh thang*. Sức mạnh của tâm linh đưa kẻ rời cuộc sống trong thư thái bằng thảnh thơi với nhân cách nhàn hạ, của *tâm thân nhàn*, dựng lên giá trị tâm linh của: *Bên kia trăng gió rộng thênh thang*.

Khi đang sống vui giữa cõi đời, cõi thiên, Pháp Loa có ca tụng Tuệ Trung thượng sĩ qua bài *Tuệ Trung thượng sĩ ngữ lục*:

A!

Gang rông nhồi lại

*Sắt ống đúc thành
Thước trời tác đất
Gió mát trăng thanh
A!*

Cái nhìn mang giá trị tâm linh thấy và vượt qua: *Gang ròng nhôi lại. Sắt ống đúc thành*, nhưng phải có cái nhìn được “*khai thị*”, biết *cân, đo, đong, đếm* được: *Thước trời tác đất*, ở đây *trời và đất* vẫn trong hữu hạn, hãy tìm: *Gió mát trăng thanh*, để vượt lên *cõi hữu hạn*, mà rong chơi trong *cõi vô hạn*. Cõi tâm linh là *cõi siêu hình* hay *cõi hiện hình*, chuyện này hoàn toàn tùy thuộc vào chúng ta, khi chúng ta muốn nó cả hai, vừa *siêu hình*, vừa *hữu hình*. Đây là “*duyên kiếp*” của triết học luôn biết “*nhập kiếp*” với *siêu hình học* để đi sâu vào *cõi tâm của tâm linh học*.

Hãy theo mang theo các giá trị tâm linh của Pháp Loa mà cùng ngài sống với cả hai cõi (*cõi siêu hình* hay *cõi hiện hình*) với bài: *Lưu Luyến Cảnh Thanh Sơn*:

Dòng thu gầy hun hút

Núi cao soi nước trong

Ngẩng đầu nhìn bất tận

Đường trước nối muôn tầng.

Kiến trúc thi từ: *Dòng thu gầy hun hút* vừa đẹp trong mỹ quan, vừa sâu trong tâm cảnh, lấy *cái nhìn cao* để *soi cái nhìn sâu*, qua sự liên kết của núi cao và nước trong: *Núi cao soi nước trong.*

Đây đúng là chiều cao của nhãn quan tâm linh không bao giờ rời chiều sâu của cảm nhận bằng giá trị của tâm linh biết: *Ngẩng đầu nhìn bất tận; để xây lên: Đường trước nói muôn tầng.* Tại đây, *muôn tầng* chớ không phải *muôn trùng*, vì *muôn trùng* có thể làm ta lầm đường lạc lối, còn *muôn tầng*, được xây thành *tầng*, dù là *muôn dặm* hay *muôn bước*, nhưng ta cứ thông thả mà đi lên phía trước!

Huyền Quang

Thiền sư Huyền Quang, tổ thứ ba của giáo hội Trúc Lâm, phái Yên Tử, lớn lên trong sự trù mến của mẹ cha, lại rất thông minh, năm 20 tuổi ngài đậu thi Hương, ngay năm sau ngài đậu thi Hội, được mẹ cha đặt tên: *Tái Đạo*, lại được vua có ý gả công chúa Liễu Nữ, nhưng ngài từ chối.

Câu chuyện vua Minh Tôn dùng Điềm Bích tam nương, tài sắc vẹn toàn, tới chiêu dụ Huyền Quang bằng sắc dục, nhưng *cái trong* của Huyền Quang đã gạt đi được *cái ngờ* của vua Minh Tôn.

Cho tới chuyện ngài gần gũi Pháp Loa, tổ thứ hai của cùng giáo hội Trúc Lâm, trong những ngày tháng của kẻ lâm trọng bệnh, chính các cuộc đối thoại của Huyền Quang với Pháp Loa đã giúp Pháp Loa có lần hồi phục được, đã nói rõ chiều cao nhân cách của Huyền Quang, bằng sự quý trọng vua Minh Tôn tặng ngài danh hiệu: *Tự Pháp*. Cuộc đời của Huyền Quang đi từ *Tái Đạo* tới *Tự Pháp*.

Huyền Quang trồng nhiều hoa cúc trong vườn, thích ngắm hoa cúc, sống cùng cái đẹp của cúc, mỗi ngày khi ngài ra vào cõi thiền, hoa cúc có màu sắc cõi tâm linh của Huyền Quang:

*Người ở trên lầu, hoa dưới sân
Vô ưu ngồi ngắm, khỏi trăm xông
Hồn nhiên người với hoa vô biệt
Một đóa hoa vàng chợp nở tung.*

Hãy chọn thái độ vô ưu để ngắm, để thưởng thức, để tận hưởng, để không những tạo ra *hồn nhiên người với hoa*, mà để quý, để giữ cõi *vô biệt*, hãy

nhận cõi này là cõi không có *dị biệt* giữa người và hoa, mà cũng là cõi không có *ly biệt* giữa người và hoa. Khi 77 tuổi, ngài nhận tước hiệu “*nói tổ đấng*” để thay Pháp Loa vừa qua đời, thật lạ Huyền Quang không trở về chùa Quỳnh Lâm, cơ sở “trung ương” của giáo hội mà vẫn ở lại nơi thanh vắng Côn Sơn, tại đây Huyền Quang có lý do rất rõ về chuyện “*mai danh, ẩn tích*” này:

*Ngửa mặt trời xanh hỏi lý do
Hiên ngang trong núi mọc thành hoa
Bẻ về, không dễ chưng vừa mắt
Chỉ mượn màu xuân đỡ bệnh già.*

Côn Sơn của Huyền Quang rất dễ có, có hằng ngày nhân dạng của: *Ngửa mặt trời xanh, có cõi núi mọc thành hoa, xa cõi tục, xa cõi trần, xa luôn cả*

phản xạ hái hoa, cắt hoa, bẻ hoa mang về nhà... hãy để hoa yên thân hoa, yên với núi của hoa, yên trên núi đầy hoa, để chúng ta và Huyền Quang thấy trọn *màu xuân*. Bạn cứ liên kết hai hình tượng: *núi mọc thành hoa* và *màu xuân* để đi vào phong thái tâm linh của Huyền Quang qua bài *Ngủ trưa*:

*Mưa tạnh, khe núi tĩnh
Ngủ mát dưới rừng phong
Nhìn lại cõi nhân thế
Mắt mở vẫn cay nồng.*

Cõi tâm linh bàng bạc trong thanh thoát của: *Mưa tạnh, khe núi tĩnh*. Cõi tâm linh là cõi riêng của Huyền Quang được tự do tìm chỗ *mát*: *Ngủ mát dưới rừng phong*, nhưng khi nhìn lại *nhân thế* (ngoài kia-dưới kia-xa kia) thì: *Mắt mở vẫn cay nồng*.
Mà *mắt cay*

nồng vì ta mới tỉnh lại giữa nhân thế, hay là ta cay mắt vì buồn cho nhân thế? Các giá trị tâm linh yêu cầu ta cảm nhận cả hai: *thức tỉnh giữa nhân thế* và *cay mắt vì nhân thế*.

Bạn ơi, cõi tâm linh của Huyền Quang có nền của *từ bi*, ông luôn “*cay mắt vì nhân thế*”, khi ông thấy các tù nhân trong vòng lao lý đi ngang qua ông:

*Biên thư bằng máu nhắn tin nhau
Cô đơn chiếc nhận vạt mây sâu
Bao nhà nhìn nguyệt đêm nay nhỉ?
Hai chốn cùng chung một nỗi đau.*

Nhắn tin nhau qua thư viết bằng máu, cô đơn bị *dầm, ngâm, ngập, chìm* trong *mây sâu* vây kiếp *chiếc nhận*, bao kiếp người -chỉ là chiếc (lá)-, hãy nhìn trăng để đo, để đếm khổ nạn biệt ly. Vì sống là *chung một nỗi đau*, kẻ

xa người và kẻ bị người xa có chung *nỗi khổ niềm đau* bạn à! Khi đi tìm các giá trị tâm linh ngay trong *nỗi khổ niềm đau* của kiếp người, bạn hãy nhận ra *nhân diện* của các nạn nhân bằng hình tượng *chiếc nhận vọt mây sâu* của Huyền Quang bạn nhé!

Nhưng ngay sau đó Huyền Quang khuyên chúng ta phải vượt qua “*nhãn quan dị kiến*” để gạt ra “*nhân sinh quan nhị nguyên*” luôn o ép chúng ta bằng “*thế giới quan đối lập*” của mê-ngộ, *khổ-vui, thị-phi...* qua bài thơ *Chùa Diên Hựu*:

*Thành ngăn tục lụy trần không vương
Cửa mở vô ưu mắt rộng tâm
Thấy được thị phi cùng một tướng
Ma cung, Phật quốc cũng ngồi chung.*

Xa được *tục*, biết cõi *trần*, thì sẽ tránh được *lụy*, được khai thị thì tầm nhìn sẽ *cao, sâu, xa, rộng*, nhưng để thấy ra: *một tướng*, có khổ trong vui, có phiền não và có hạnh phúc, không những song đôi, song hành, song kiếp mà còn như hai mặt (trái, phải) của một đồng tiền.

Cái này có thì cái kia có, cái này hiện lên thì cái kia sẽ hiện ra, để hiểu thật tinh táo và sáng suốt là *Ma cung, Phật quốc cũng ngồi chung*. Cõi mê, cõi ngộ đang ngồi chung một chỗ, chung đời để sống chung, chúng ta mãi mãi *chung kiếp* bạn à!

Hòa thượng Thích Tuệ Sỹ

Hòa thượng Thích Tuệ Sỹ, tên sinh Phạm Văn Thương, sinh ngày 15 tháng 2 năm 1943 tại Paksé, Lào, quê tại Quảng Bình, Việt Nam.

Hòa thượng vừa là chân tu, vừa là học giả, với một sự nghiệp thi ca, cùng các công trình chuyên luận, thâm hiểu nhạc, thâm thấu thơ. Hòa thượng đã là Tăng thống của Giáo Hội Việt Nam Thống Nhất, thường xuyên là nạn nhân từ mưu hèn kế bẩn đến truy cùng diết tận của bạo quyền độc đảng hiện nay.

Trước 1975 Hòa thượng đã giảng dạy cho Đại học Vạn Hạnh tại Sài Gòn, sau 1975 là nạn nhân của bạo quyền độc đảng, với án tử hình, và đã được thế giới tự do, cùng các hội đoàn nhân quyền bảo vệ, buộc độc đảng toàn trị phải thay đổi bản án. Trong thời điểm đó, tác giả của Thoại Luận này đã thông báo cho các chính quyền Liên Âu, cùng hệ thống truyền thông quốc tế về bạo án đang đe dọa tính mạng của Hòa thượng.

*Tôi vẫn đợi những đêm xanh khắc khoải
Màu xanh xao trong tiếng khóc ven rừng
Trong bóng tối hận thù tha thiết mãi
Một vì sao bên khóe miệng rưng rưng*

Đợi vừa là không gian đợi, vừa là thời gian đợi, làm nên *cõi đợi*, không phải từng giờ, từng ngày, mà là những *đêm xanh khắc khoải*, trùm phủ lên kiếp người. Kiếp người Việt làm nên giọng sinh mệnh Việt, khắc khoải trong chiến tranh, với kẻ đợi, người đi.

Dòng sinh mệnh Việt có tiếng khóc ven rừng như loại tiếng than không lời, lại bị trùm phủ bằng hận thù của

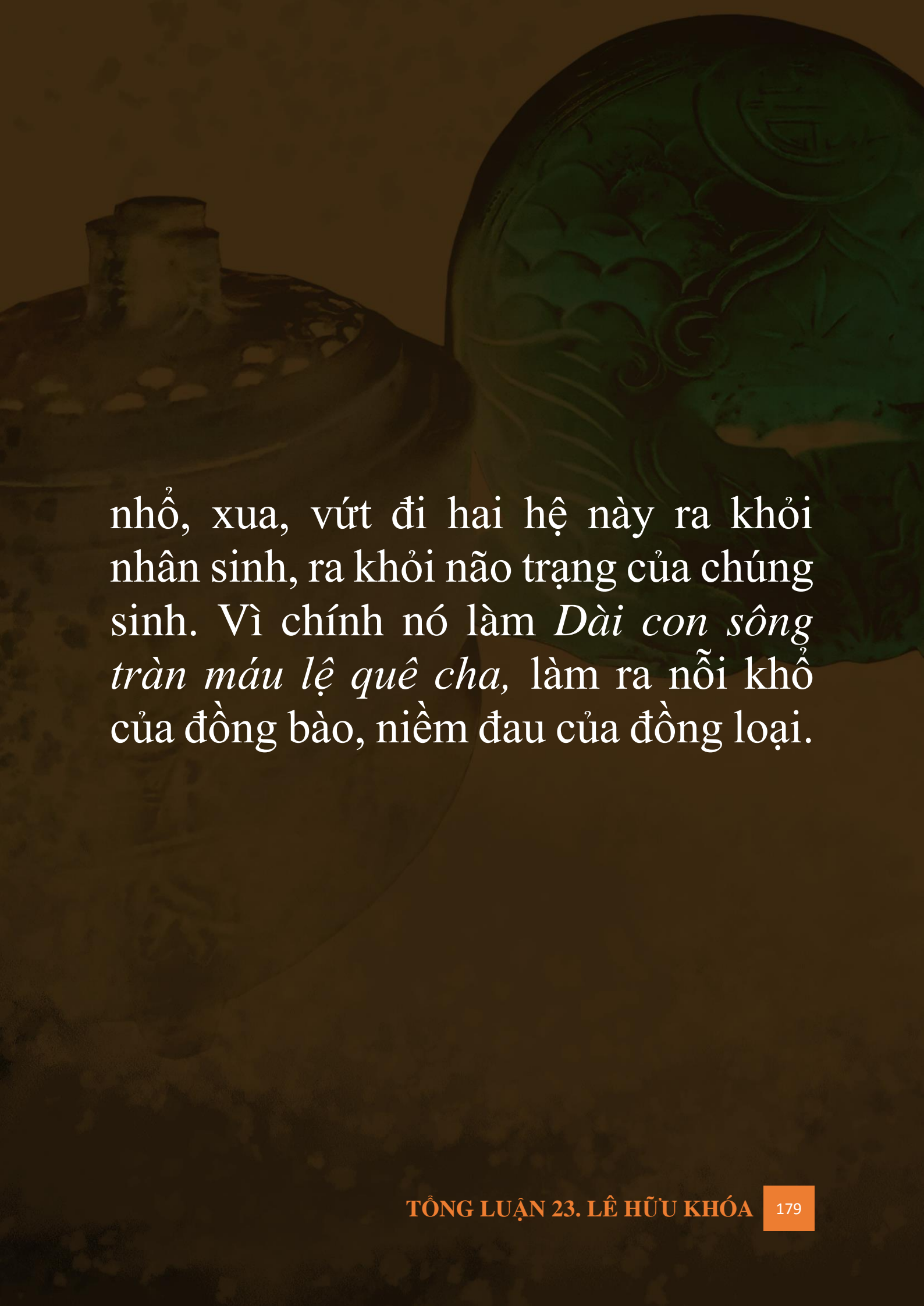
*huynh đệ tương tàn, của gà nhà bơi
mặt đá nhau. Câu chuyện bên khố
miệng rưng rưng chính là nghiệp phận,
(không biết có phải là nghiệp lực của
Phật học hay không?).*

Nhưng nó đã là hiện tượng luận trực
quan, mắt thấy tay nghe của nội chiến,
vừa là ẩn số, vừa là hàm số; đáng sợ
nhất là nó đang trở thành hằng số ngay
trong dòng sinh mệnh của Việt tộc.

*Tôi vẫn đợi những đêm đen lặng gió
Màu đen huyền ánh mắt tự ngàn xưa
Nhìn hun hút cho dài thêm lịch sử
Dài con sông tràn máu lệ quê cha.*

*Vẫn đợi những đêm đen lặng gió với
Màu đen... hun hút cho dài thêm lịch
sử... Dài con sông tràn máu lệ quê
cha. Thi luận của thi nhân đã viết nên
thi sử là cột xương sống của chính sử,
mà bạo quyền đảng trị hiện nay cấm
viết, cấm nói, cấm kể, vì sao?*

*Vì bạo quyền đảng trị chỉ biết làm ra
bạo sử của hệ bạo (bạo quyền, bạo
lực, bạo động, bạo hành, bạo ngôn,
bạo ngữ) chế tác ra hệ tội (tội ác, tội
đồ, tội nhân, tội phạm) mà Phật học
qua Phật giáo tìm mọi cách để bưng,*

nhỏ, xua, vớt đi hai hệ này ra khỏi nhân sinh, ra khỏi não trạng của chúng sinh. Vì chính nó làm *Dài con sông tràn máu lệ quê cha*, làm ra nỗi khổ của đồng bào, niềm đau của đồng loại.

*Tôi vẫn đợi suốt đời quên sóng vô
Quên những người xuôi ngược Thái Bình
Dương
Người ở lại với bàn tay bạo chúa
Cọng lau gầy trụi nặng ánh tà dương.*

*Tôi vẫn đợi suốt đời quên sóng vô, vì
phải đợi cả đời trong vật đổi sao dời
tới từ hệ bạo (bạo quyền, bạo lực, bạo
động, bạo hành, bạo ngôn, bạo ngữ),
trong sóng vô của phong ba bão táp
của hệ tội (tội ác, tội đồ, tội nhân, tội
phạm), tất cả đã nằm và chết ngộp với
bàn tay bạo Chúa.*

Những đồng bào, đồng hương đang *người xuôi ngược Thái Bình Dương*, vừa tìm đường sống, vừa tìm tự do, vừa tìm nhân quyền, vừa tìm nhân phẩm. Nhưng kẻ ở người đi, cả hai đều đã sa vào *Cọng lau gậy trĩu nặng ánh tà dương*, sẽ lạc sâu vào hệ vong (*vong thân, vong hồn, vong quốc, vong kiếp*) rồi!

*Rồi trước mắt ngực tù thân bé bỏng
Ngón tay nào gõ nhịp xuống tường rêu
Rồi khép lại hàng mi về cõi mộng
Như sương mai, như bóng chớp, mây
chiều.*

*Rồi trước mắt ngực tù thân bé bỏng,
chỉ một thi luận mắt ngực tù-thân bé
bỏ, mà nó mời nhiều triết luận tới
để làm rõ Ngón tay nào gõ nhịp xuống
tường rêu, để nhìn vào hiện nạn Rồi
khép lại hàng mi về cõi mộng
để nhìn sâu hậu nạn Như sương mai,
như bóng chớp, mây chiều.*

Đó là câu chuyện của ngực tù mà cả một dân tộc đang trong vòng lao lý. Hai triết luận của hai hệ làm nên lý lịch của bạo quyền đảng trị: hệ *bạo*

(bạo quyền, bạo lực, bạo động, bạo hành, bạo ngôn, bạo ngữ), hệ tội (tội ác, tội đồ, tội nhân, tội phạm) vẫn chưa đủ, vẫn chưa trọn. Phải thêm hai triết luận khác: hệ quyền (độc quyền, lạm quyền, lộng quyền, tham quyền, cực quyền, cuồng quyền) sinh đôi với hệ độc (độc đảng, độc quyền, độc tài, độc trị, độc tôn) đẻ ra độc đoán của độc lộ.

“

khám thức lý thức của Đức Phật
vị Tăng Thống, tôi tự sát bản
thân, bỏ lại tài sản, đeo móng
chương dây, khó có thể đơn độc
chủ tọa số mệnh các cá thể trong
muôn một tỷ năm, cụ thể như là
Chư Tôn Trưởng Lão, Chư Đại đức
thuật sư Tăng-già, vì sự nghiệp từ
bi Chánh Đạo, vì an lạc của muôn
vạn đang sinh dân trong đồng
khố nạn thế gian, thỉnh cầu Chư
Tôn Trưởng Lão, Chư Đại đức
thể hiện bản thể thanh tịnh hòa
hợp của Tăng-già, như một ngọn
đèn Chánh Pháp trong một thế giới
lấp lánh nguy hiểm vì không thêm
sức dân đời.

Tỳ Khưu Thích Tuệ Sỹ

*Em mắt biếc ngậy thơ ngày hội lớn
Khoé môi cười nắng quái cũng gây hao
Như cò trắng giữa đồng xanh bát ngát
Ta yêu người vì khoảnh khắc chiêm bao.*

Đôi trọng tạo ra đối kháng của hai thi luận: *Em mắt biếc ngậy thơ ngày hội lớn*, nghịch và ngược, trái và chống nhau trong *Khoé môi cười nắng quái cũng gây hao*; có trong nhân kiếp của Việt tộc.

Vì ngày hội lớn của quý quyền tuyên truyền trị đã mở cửa cho điệu ngôn xảo ngữ, nơi mà hòa bình cặp kè với giải phóng, nơi mà thống nhất kè hông với cách mạng.

Mà sự thật là địa ngục trần gian đã xuất hiện với *bạo quyền công an trị* luôn trợ tà cho *quỷ quyền tuyên truyền trị* để xua Việt tộc vào ma lộ của *ma quyền ngu dân trị*, sẽ là nạn nhân của *trông gà hóa cuốc* với *Khoé môi cười nắng quái cũng gây hao*.

Nơi mà *nắng quái* sẽ làm mờ đi sự thật, làm lòa đi chân lý, làm mù luôn lẽ phải.

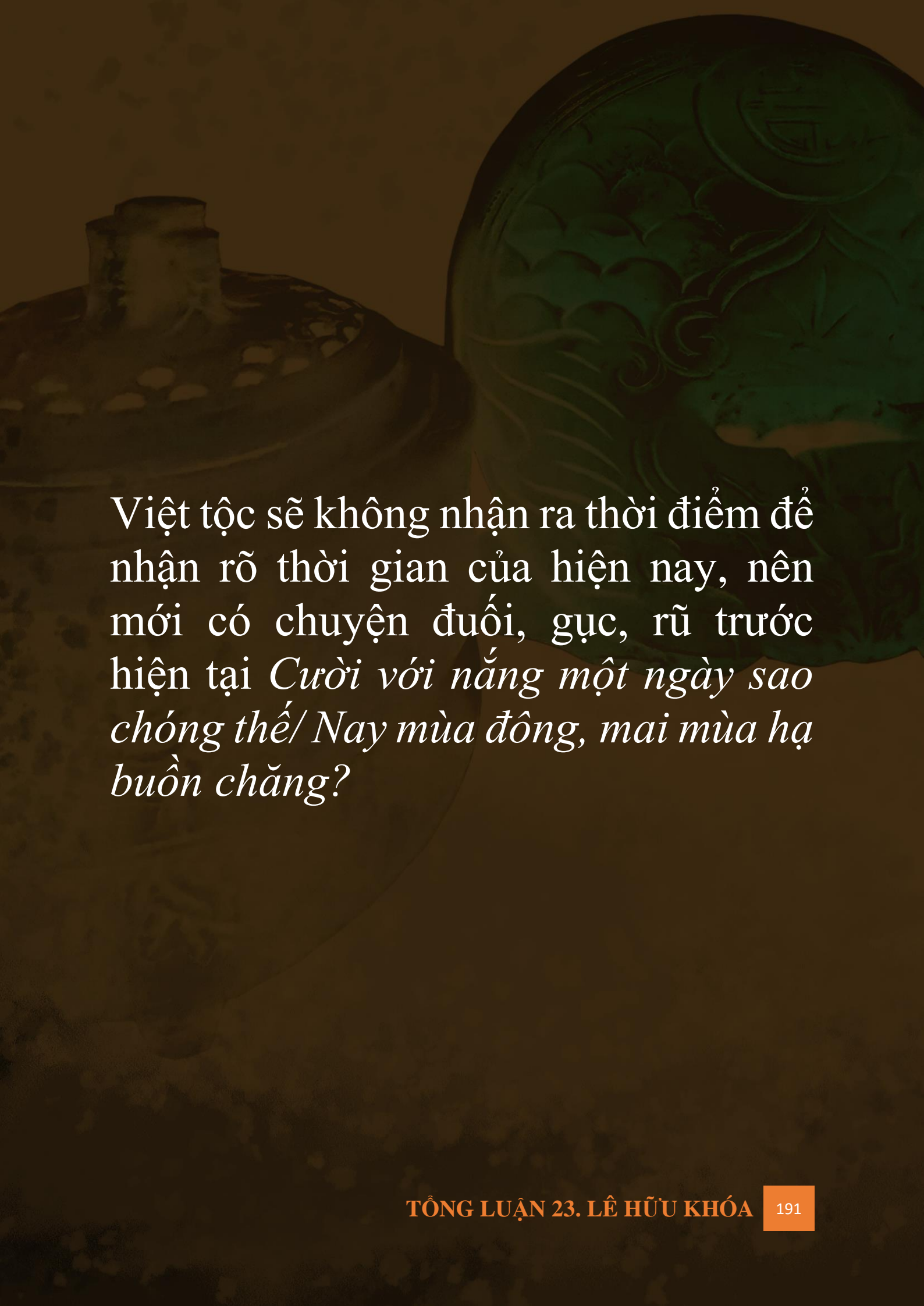
*Đôi mắt ướn tuổi vàng cung
trời hội cũ
Áo màu xanh không xanh mãi trên đồi
hoang
Phút vội vã bỗng thấy mình du thủ
Thắp đèn khuya ngồi kể chuyện trăng tàn.*

*Đôi mắt ướn tuổi vàng cung trời hội cũ
là câu chuyện xưa của một đất nước
đã có trong ấm ngoài êm. Nhưng hiện
tại Áo màu xanh không xanh mãi trên
đồi hoang, là cái hoang vu của bạo
quyền công an trị, là cái hoang giả quý
quyền tuyên truyền trị, là cái hoang sơ
của ma quyền ngu dân trị.*

Cho nên *Phút vội vã bỗng thấy mình du thủ, tức là mình đã du thực, du thân, du mục* ngay trên quê cha đất mẹ rồi. Nên phải *Thắp đèn khuya ngòi kể chuyện trăng tàn, để lần tìm về ký ức tập thể, ký sự cộng đồng, ký sử dân tộc. Để nhớ cho rõ là Việt tộc đã sống và đã có: trong ấm ngoài êm, mưa thuận gió hòa, biển êm sóng lặng, thuận buồm xuôi gió...* đã cho ra đời *tình dân tộc-nghĩa đồng bào*, mà dòng sinh mệnh này của Việt tộc đang đi về phía vực thẳm.

*Từ núi lạnh đến biển im muôn thuở
Đỉnh đá này và hạt muối đó chưa tan
Cười với nắng một ngày sao chóng thối
Nay mùa đông, mai mùa hạ buồn chẳng?*

*Từ núi lạnh đến biển im muôn thuở/
Đỉnh đá này và hạt muối đó chưa tan
là địa lý của đất, nước, biển, đảo của
Việt tộc, giờ đã là địa hình của bạo
quyền công an trị, quý quyền tuyên
truyền trị, ma quyền ngu dân trị; giờ
đã là địa phận của hệ bạo (bạo quyền,
bạo lực, bạo động, bạo hành, bạo
ngôn, bạo ngữ), của hệ quyền (độc
quyền, lạm quyền, lộng quyền, tham
quyền, cực quyền, cuồng quyền), làm
ra hệ tội (tội ác, tội đồ, tội nhân, tội
phạm).*

Việt tộc sẽ không nhận ra thời điểm để nhận rõ thời gian của hiện nay, nên mới có chuyện đuổi, gục, rũ trước hiện tại *Cười với nắng một ngày sao chóng thối/ Nay mùa đông, mai mùa hạ buồn chẳng?*

“Qua thực, dân tộc này trong bối cảnh lịch sử có biệt, đã
lĩnh qua một chủ lý của tam tài, chủ lý của thâu hòa cơ cấu
khai sơn đất, chiến tranh và an định. Qua đó, cái ác kình và
thực tâm đồng là đời của hai dòng thực học học. Trong
lại dân tộc này cũng hay tới tâm sẽ được quyết định trong tập
chính thuật ác trong truyền này. Trong bối cảnh lịch sử đó,
Phật giáo Việt Nam sẽ tiếp cận ngay đến Chánh pháp để
đồng với dân tộc trong lịch sử chúng ta, với nhau, hay chỉ
là những câu hỏi tạo nên từ trí, từ giác, của khấn mi
quy, không chỉ là hiện tượng xã hội phổ biến làm tăng
đạo đức, mà còn ra ngoài, từ môi trường sống, từ
học môn học, cái không thể học được.”

TAKHEO THÍCH TUESY

mã "Tay Phật"

www.hoangphap.org

www.dhammadownload.com

*Đếm tóc bạc tuổi đời chưa đủ
Bụi đường dài gót mỗi đi quanh
Giờ ngó lại bốn vách tường ủ rũ
Suối nguồn xa ngược nước xuôi ngàn.*

Khi tách ra từng *thi luận* để nhận ra *triết luận* bằng *lý luận*, *lập luận*, *giải luận*, *diễn luận*, thì *thi luận* là thượng nguồn để đưa đường dẫn lối *triết luận* cho tới tận hạ nguồn.

Đếm tóc bạc tuổi đời chưa đủ, đây không những là sự thật *chưa sống đủ đã già mau*, mà còn là câu chuyện của Việt tộc đã mất định điểm trước thời gian, tức là mất gốc, rễ, cội, nguồn ngay trong nhân sinh.

Bụi đường dài gót mỗi đi quanh, đây là sự ra đi của một dân tộc vượt biên, vượt biển, bỏ nước ra đi, xem như đã mất móng, nền, tường, mái ngậy trên gia sản của tổ tiên.

Giờ ngó lại bốn vách tường ử rữ, mà ở lại với bạo quyền là phải nhận số kiếp ử rữ, nhân kiếp rữ rượi. Suối nguồn xa ngược nước xuôi ngàn chính là câu chuyện của tương lai trên nhân lộ đi tìm tự do để có nhân kiếp của nhân quyền.

*Quy xuống nửa ngủ vùi trong cát bụi
Nửa chừng say quán trọ khóc lao xao.*

*Quy xuống nửa ngủ vùi trong cát bụi,
một thi luận mà ba định đề. Quy xuống
mang hành vi nghiêm cẩn của chân
thành đưa tới thành kính.*

*Ngủ vùi, như ngủ sâu nơi đã vắng sự
tỉnh táo của lý trí, như ngủ mệt nơi đã
trông sự sáng suốt của trí tuệ, như ngủ
lã nơi đã rộng tuệ giác.*

*Cát bụi hình tượng hư hao làm nên
biểu tượng của hư vô, chân dung hư
hoặc làm nên chân tướng của hư ảo.*

Mà gốc, rễ, cội, nguồn của hệ *hư* (*hư hao, hư vô, hư hoặc, hư ảo*) chính là sự vận hành đê lý giải Phật học: *vô thường*. Khi đặt *vô thường* này vào bối cảnh của *Nửa chừng say quán trọ khóc lao xao*, thì toàn cảnh từ nhân thế tới nhân gian *say lao xao*, từ hỗn loạn tới hỗn man.

Còn thi nhân đã có giác ngộ của Phật tâm thì không *say*, nên mới nhận ta là nhân tình của nhân tính đang *say*.

Ngược xuôi nhớ nửa cung đàn Ai đem quán trọ mà ngăn nẻo về?

Ngược xuôi nhớ nửa cung đàn, có hành tác của một thi luận, nơi mà ngược xuôi đã mang mầm mống của sự hỗn loạn, nơi đã không còn trong ấm ngoài êm, để an cư lạc nghiệp, hay chỉ để an nhiên tự tại.

Thi đề của ngược xuôi còn báo động sự ra đời của hệ vong (*vong thân, vong hồn, vong linh, vong quốc*) chính là thực thể của lưu vong, ngay trên đất nước, quê hương, tổ quốc của chính mình.

Với hiện nạn từ nội chiến tới nội xâm, từ độc quyền tới quý quyền, đang đẩy cả dân tộc vào độc lộ của ma lộ.

Thi luận làm nên tổng luận: Ai đem quán trọ mà ngăn nẻo về? lần đầu tiên xuất hiện trong thi ca của Việt tộc, nên nhận thức của dân tộc đã hiểu ra rồi lẽ sinh ly.

Nơi có quán trọ của ăn xôi ở thì, vì nhân lộ đã thực cảnh của sống nay chết mai, sẽ dẫn tới hậu nạn sống bờ chết bụi. Một dân tộc không có nẻo về, vì không có lối ra!

*Anh đem giấc mộng đi hoang
Biết đâu mà kiếm trắng ngàn cho em?*

*Anh đem giấc mộng đi hoang, là thi luận có thể dẫn tới thi đề của định đề *mộng đi hoang*, vô tình hay cố ý sẽ đưa đường dẫn lối *mơ mộng* thành *ác mộng*, trong bối cảnh sinh của Việt tộc, vừa thoát chiến tranh lại sa sâu vào *bạo quyền đảng trị*.*

Biết đâu mà kiếm trắng ngàn cho em? là thi luận dẫn tới thi đề của định đề *trắng ngàn* của *mơ mộng* trong quá khứ biết thoát *ác mộng*. Nơi mà *trắng ngàn* là *trắng thể* của chung-đề-chia ý nguyện làm nên ý lực *trong ấm ngoài êm*; có thể đã bị đánh cướp rồi bởi *bạo quyền đảng trị*.

Câu chuyện *mộng đi hoang* để mắt *trăng ngàn*, có lẽ là mong cầu của thi nhân là mỗi người Việt nên nhận ra được hai thông điệp, sẽ là hai chỉ báo.

Một của hệ *du* (*du thủ, du thực*) có cả *mộng du* đang chế tác ra hệ *vong* (*vong thân, vong hồn, vong linh, vong quốc*), ngay trong hiện kiếp của mình, một hiện kiếp từ *bụi đời* tới *oan hồn* đang lạc loài trong *vong kiếp*.

*Ngọn gió đưa anh đi mười năm phiêu lãng,
Nhìn quê hương qua chứng tích điêu tàn*

Thi pháp xây dựng thi luận *Ngọn gió đưa anh đi mười năm phiêu lãng*, sẽ đưa đường dẫn lối cho từ tiền tới định đề cho triết luận: *anh đi mười năm phiêu lãng*, có thể là đi tù, từ trại cải tạo tới trại giam... mang hành tác

Đi đâu rồi có về đâu nữa/ Cũng gái phong trần trai gió sương (Thanh Nam). Nhưng câu chuyện trong hiện sử của Việt tộc có lẽ trầm trọng hơn nhiều! Vì cả đất nước của quê hương là tổ quốc đang trong vòng lao lý.

Thi pháp của thi luận: *Nhìn quê hương qua chứng tích điêu tàn*, trực tiếp yêu cầu mỗi người Việt phải thấy cho thông *chứng tích điêu tàn*.

Bằng cách thấu cho thấm vai trò chứng nhân trung thực của mình ngay trong hiện sử của Việt tộc. Bằng hệ *chứng (chứng tích, chứng nhân)* để *xác chứng* thảm họa của Việt tộc, đang bị *bạo quyền đảng trị* cướp mất *tự do và nhân quyền*.

*Mười năm nữa anh vẫn làm lì phố thị
Yêu rừng sâu nên khoé mắt rưng rưng
Tay anh vói trời cao chim chiều rủ rỉ*

*Mười năm nữa anh vẫn làm lì phố thị,
thi tù của thi pháp làm lì phố thị, trong
màn trời chiếu đất, vói đầu đường xó
chợ, của cơm thừa canh cặn, giữa
sống bờ chết bụi, như bụi đời đang trở
thành oan hồn?*

Đây là câu chuyện của hệ cô (cô đơn, cô độc, cô lẻ) nó đâu chỉ là hiện nạn riêng của thi nhân đang *mất trọn* tự do, mà nó còn là thảm nạn của dân lành thành dân oan, đã mất trắng nhân kiếp *trong ám ngoài êm* đang *màn trời chiếu đất*.

Thi luận *Yêu rừng sâu nên khóc mắt rưng rưng* là một định luận *mở*, chính là thông điệp của tự do, có không gian tự do là *rừng sâu*, để vượt thoát *bạo quyền đảng trị* đang lao lý hóa Việt tộc.

Khóc trong *rừng sâu* của tự do với *khóc mắt rưng rưng*, với hệ *mở* (*mở ra, mở rộng, mở dài, mở cao*) của tự do, *mơ cao* để *mở cao*, với biểu tượng *Tay anh vói trời*, như sung lực sẽ trở thành mãnh lực của tự do.

*Đời lênh đênh thu cánh nhỏ bên đường.
Mười năm sau anh băng rừng vượt suối
Tìm quê hương trên vết máu giữa đồng
hoang
Chiều khói nhạt như hồn ai còn hận tử*

*Đời lênh đênh thu cánh nhỏ bên
đường, qua thi pháp làm nên ngữ luận:
màn trời chiếu đất, đầu đường xó chợ,
com thừa canh cặn, sóng bờ chết bụi,
của bụi đời đang trên oan lộ của oan
hồn?*

Còn thi pháp làm nên thi luận của
*Mười năm sau anh băng rừng vượt
suối* chính là phản đề, có lẽ phải được
trợ lực bởi *chân lý*, được trợ duyên bởi
sự thật, cho ra đời: *tự do*.

Chính sự dân thân vì *tự do* bằng *băng rừng vượt suối*, sẽ có những hy sinh của *Tìm quê hương trên vết máu giữa đồng hoang*. Sẽ có *Chiều khói nhạt như hồn ai còn hận tủi*, khi dân tộc nhận lại *tự do*, với những vong linh từ ngày bạo quyền cai trị dòng sinh mệnh của Việt tộc.

Nếu tổng kết để tổng luận rằng: *Chiều khói nhạt như hồn ai còn hận tủi*, thì *hận tủi* sẽ không bao giờ là *hận thù*, mà phải là tình thương trong Phật tâm của *tình dân tộc* có đường đi nước bước của *nghĩa đồng bào*.

*Từng con sông từng huyết lệ lan tràn
Mười năm đó anh quên mình sậy yếu,
Trên vai gầy từ thừa dựng quê hương
Anh cúi xuống nghe núi rừng hợp tấu*

*Từng con sông từng huyết lệ lan tràn,
trên quê hương là đất và nước, nước
của những con sông từ từ biệt tới sinh
ly, của những con sông từ tạm biệt tới
tới vĩnh biệt, với mấy năm rồi bao xác
trẻ trôi sông (Quang Dũng).*

Trong đau khổ, mà không chết được,
nên dở sống dở chết, thì thi pháp *Mười
năm đó anh quên mình sậy yếu*, đó là
thực trạng của *cái đói, cái khát, cái
thiếu* chế tác ra *cái bệnh, cái yếu, cái
sậy* từ thân xác tới hình hài.

*Trên vai gầy từ thừa dựng quê hương,
của một Việt tộc xây đẽ dựng tổ quốc
với cái đói, cái khát, cái thiếu, cái
bệnh, cái yếu, cái sậy.*

*Khi Anh cúi xuống nghe núi rừng hợp
tấu, trong thảm luận của hợp tan,
trong nạn luận của hợp tan tán tỵ; của
trống sum vầy, của vắng sum họp, của
rỗng sum tỵ?*

*Bản tình ca vô tận của Đông phương.
Và ngày ấy anh trở về phố cũ,
Giữa con đường còn rợp khói tang thương;*

*Bản tình ca vô tận của ý nguyện với ý
muốn được trở thành ý lực của hòa
bình với trong ấm ngoài êm, của thanh
bình với biển êm sóng lặng, của thái
bình với mưa thuận gió hòa.*

*Trên nhân lộ: Và ngày ấy anh trở về
phố cũ, như được trở về nơi chôn nhau
cắt rốn, để được nhận nhân kiếp lá
rụng về cội. Nhưng neo về này là:
Giữa con đường còn rợp khói tang
thương.*

Hiện sử của Việt tộc, từ nội chiến huynh đệ tương tàn đến gà nhà bôi mặt đá nhau, được quản trị bởi bạo quyền đảng trị, được cai trị bởi độc đảng toàn trị là Việt lộ tang thương, có đầy đủ hệ tang (tang thương, tang tóc) của một Việt tộc luôn ở vị thế: để tang, chịu tang, nhận tang...

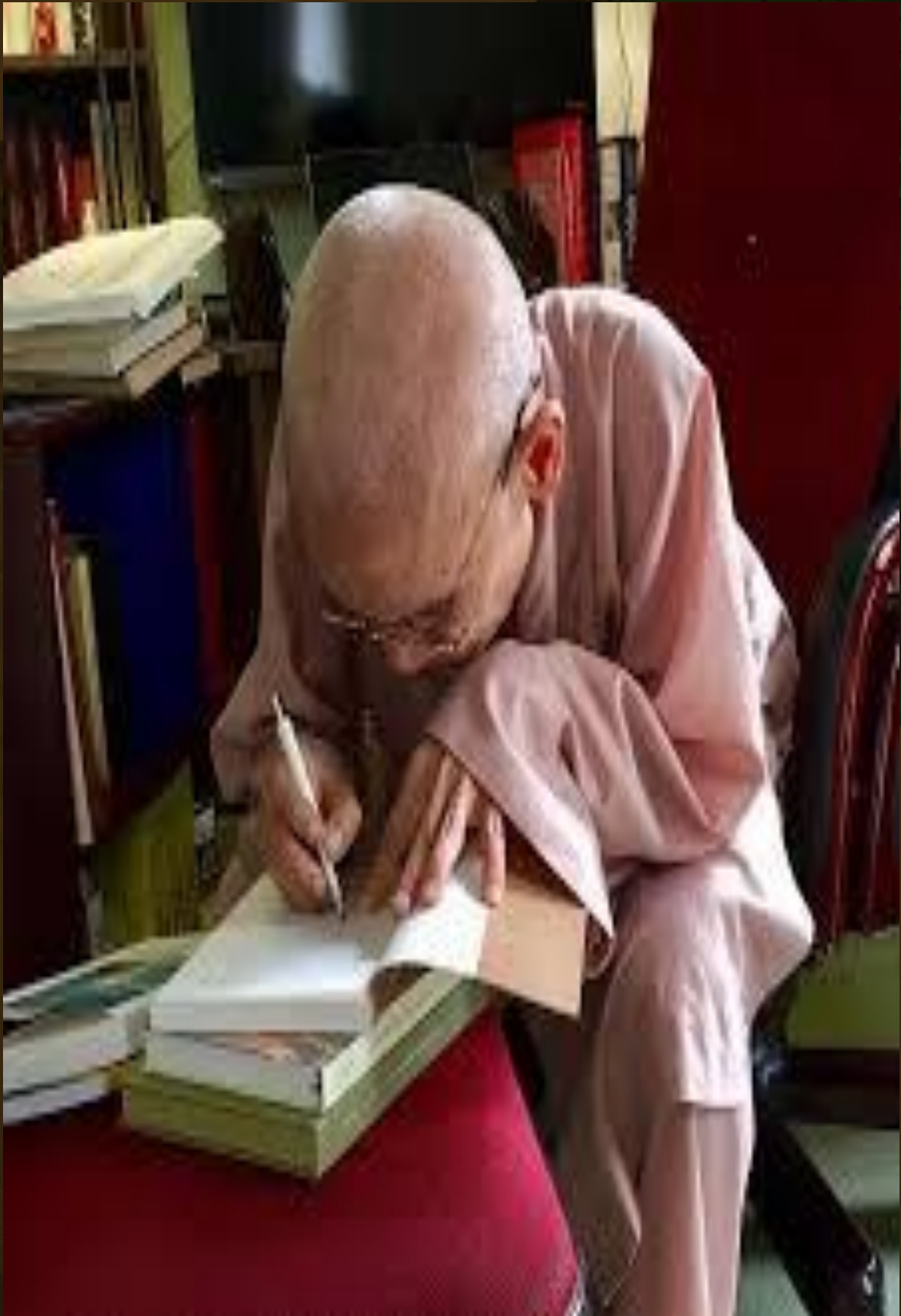
*Trong mắt biếc mang nổi hờn thiên cổ
Vẫn chân tình như mưa lũ biên cương.*

Trong mắt biếc mang nổi hờn thiên cổ, có mắt biếc thơ ngây của trẻ thơ, có mắt biếc thơ dại của trẻ dại. Câu chuyện Trong mắt biếc của thơ ngây, thơ dại của trẻ thơ, trẻ dại trở nên đáng sợ nếu cả một dân tộc luôn có mắt biếc thơ ngây, thơ dại biến mình luôn trẻ thơ, trẻ dại.

Không bao giờ trưởng thành, không biết trưởng thành, hay không được trưởng thành, bởi *bạo quyền đảng trị* để ra đứa con quái thai của nó là *ma quyền ngu dân trị*, để cả Việt tộc phải trẻ thơ, trong trẻ dại.

Nhưng trẻ thơ trong trẻ đại lại phải *ấm, bé, bông, công* mọi *nỗi hờn thiên cổ* của quá khứ làm nên thảm sử của Việt sử. *Nhân lộ xấu* vẫn có thể chế tác ra một *nhân kiếp lành*, nếu Việt tộc thấy cho thông *Vấn chân tình như mưa lũ biên cương*.

Trung thực với *tình dân tộc* để chân tình với *nghĩa đồng bào*, thì không một bạo quyền đảng trị nào có thể tồn tại, với một dân tộc thật sự biết gọi nhau là *đồng bào* (cùng một bào thai vì cùng mẹ, cùng cha, cùng huyết thống).

*Nằm ôm một bóng trăng gầy
Vai nghiêng túi nhục hờn lay mộng tàn
Rừng sâu mấy nhịp Trường sơn
Biển Đông mấy độ triều dâng ráng hồng*

*Nằm ôm một bóng trăng gầy/ Vai
ngiêng túi nhục hờn lay mộng tàn, có
tới năm hình tượng: trăng gầy, vai
ngiêng, túi nhục, hờn lay mộng
tàn để xây dựng một biểu tượng của
số kiếp Việt tộc, có nhục, có hờn
đang Nằm ôm một bóng trăng gầy.*

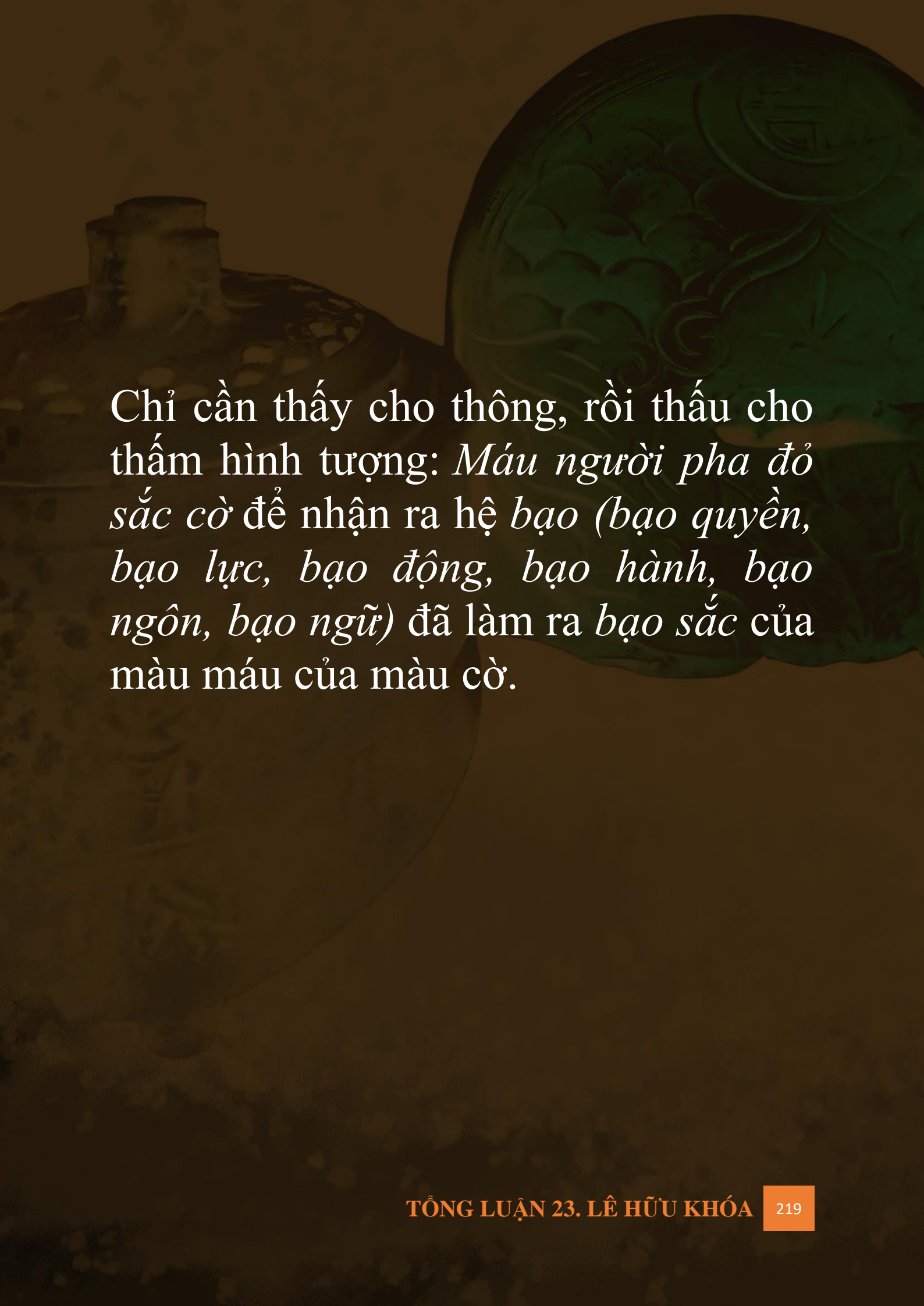
*Trong Rừng sâu mấy nhịp Trường
sơn/ Biển Đông mấy độ triều dâng
ráng hồng, có định vị Trường
sơn và Biển Đông, có luôn định
hướng từ rừng sâu mấy nhịp tới mấy
độ triều dâng.*

Nhưng Việt tộc hiện nay, trong cai trị của bạo quyền độc trị đang lạc hướng rồi! Thi sĩ là hòa thượng, lại thâm học trong Phật học, trước thảm họa hiện nay mà Việt tộc không sao kham xuê, thi sĩ có đánh mất đi niềm tin về Phật pháp, có trong hành luận của kinh Hoa Nghiêm: *trùng trùng duyên khởi?*

*Khóc tràn cuộc lữ long đong
Người đi còn một tấm lòng đơn sơ?
Máu người pha đỏ sắc cờ*

Khóc tràn cuộc lữ long đong, một thi pháp cho xuất hiện một thi cảnh của một dân tộc thường xuyên khóc trong sinh ly, tử biệt. Người đi còn một tấm lòng đơn sơ? một thi pháp cho xuất hiện một thi nghĩa của con người với những tấm lòng đơn sơ.

Cụ thể là: *đơn độc* từ sơ nguyên ngay trên thượng nguồn, *đơn lẻ* giữa trung nguồn với nội chiến *huynh đệ tương tàn*, rồi *đơn cô* dưới hạ nguồn như *mồ cô* ngay trên *quê cha đất mẹ* của mình, long đong như *bụi đời*, lữ lữ như *oan hồn*.

Chỉ cần thấy cho thông, rồi thấu cho
thấm hình tượng: *Máu người pha đỏ
sắc cờ để nhận ra hệ bạo (bạo quyền,
bạo lực, bạo động, bạo hành, bạo
ngôn, bạo ngữ) đã làm ra bạo sắc của
màu máu của màu cờ.*

*Phương trời xẻ nửa giấc mơ dị thường
Quân hành đập nát tà dương
Khúc ca du tử bã bàng trên môi
Tình chung không trả thù người
Khuất thân cho trọn một đời luân lưu.*

Phương trời xẻ nửa giấc mơ dị thường, là thi luận có hành luận ngay trong hiện sử của Việt tộc, dị thường tới man sơ của huynh đệ tương tàn, dị thường tới man rợ của bạo quyền đảng trị. Quân hành đập nát tà dương chính là quân hành nội chiến của gà nhà bôi mặt đá nhau, mà đập nát tà dương để đi sâu vào bóng tối, đi xa vào đường hầm, đi thẳng vào ngõ cụt, đi luôn vào vực thẳm diệt vong chăng?

*Khúc ca du tử bã bàng trên môi của
vời du tử thâm ca, trộm hát hệ vong
(vong quốc, vong thân, vong hồn).
Nhưng nhận thức của từ bi đã xuất
hiện Tình chung không trả thù người,
biết sống không hận thù, biết sống
không có kẻ thù, vì chẳng ai là thâm
thù, vì không ai là tử thù. Nếu chính
kẻ thù, không nhận ra tâm niệm của
tình thương này của ta, thì ta đã có:
Khuất thân cho trọn một đời luân lưu.*

*Thôi huyễn tượng xô người theo cát bụi
Vùng đất đỏ bàn chân ai bồi rôi
Đạp cung đàn sương ứa đọng vành môi*

Thôi huyễn tượng xô người theo cát bụi, với thi từ huyễn tượng, từ hoang tưởng tới huyền hoặc sẽ xô người theo cát bụi, đẩy người tới vô thường, lừa người vào hư vô.

Vùng đất đỏ bàn chân ai bồi rôi, màu đất đỏ vì máu đồng bào vô tội, với tội ác biết nhuộm đất bằng máu, với các tội đồ, tội nhân, tội phạm của bạo quyền đảng trị.

Giờ thì phải *Đạp cung đàn sương ứa đọng vành môi*, vì *cung đàn* không còn đủ sức hòa điệu cho *yên tâm mát dạ*, với *trong ấm ngoài êm*, với *biển êm sóng lặng*, với *mưa thuận gió hòa*, với *thuận buồm xuôi gió* của một Việt tộc luôn biết nâng niu, trân quý hòa bình.

Câu chuyện *ứa đọng vành môi* là câu chuyện của một Việt tộc luôn khóc vì nỗi khổ của đồng bào mình, khóc vì niềm đau của giống nòi mình.

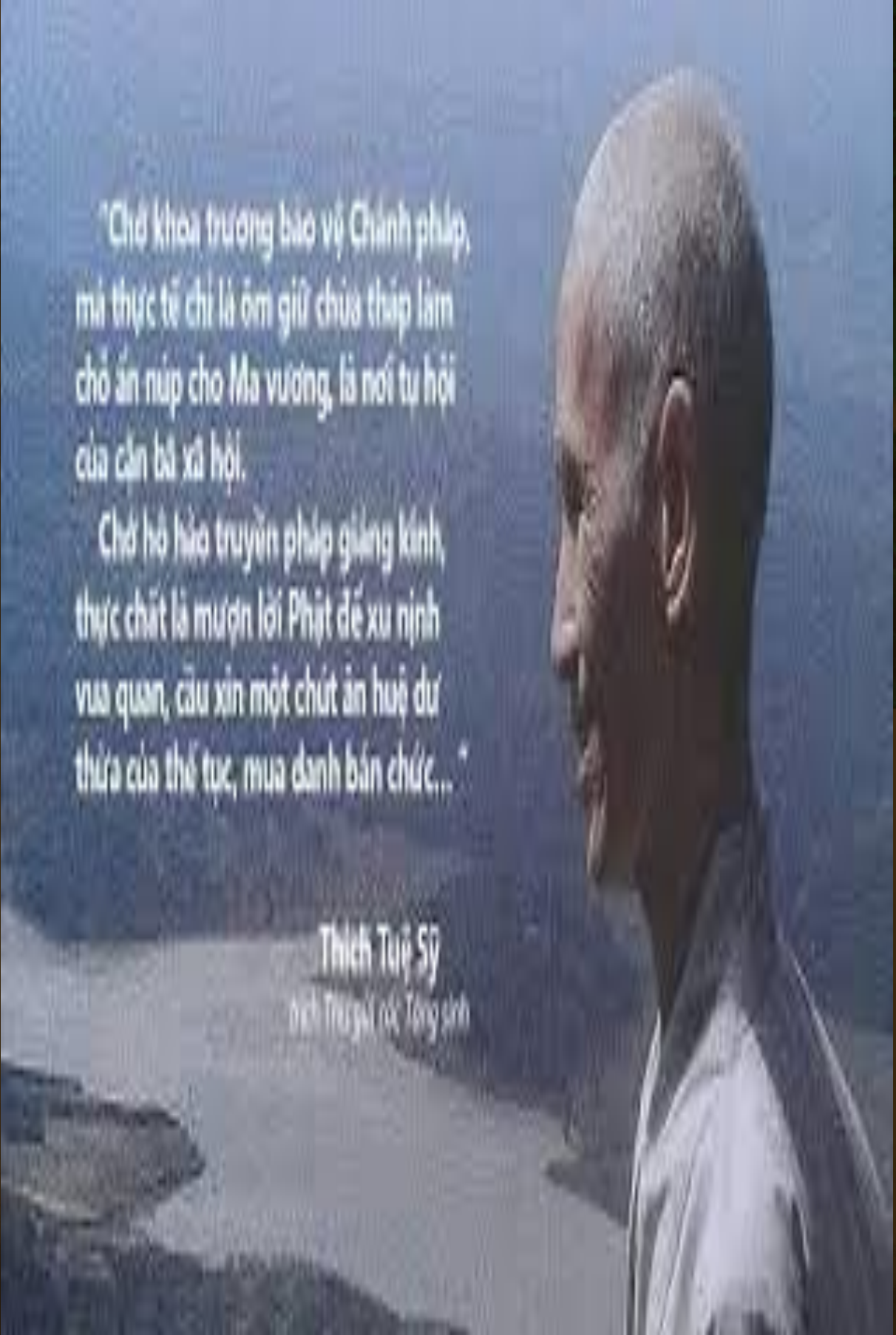
*Đường xanh xanh phơn phớt nụ ai cười
Như tơ liễu ngại ngùng say nắng nhạt
Lời tiễn biệt nói gì sau tiếng hát
Hỏi phương nào cho nguyện ước Trường
Sơn*

Đường xanh xanh phơn phớt nụ ai cười là hành tác của thi luận thừa xanh xanh, hành luận thừa xanh xưa, xa xưa khi nội chiến huynh đệ tương tàn chưa tàn phá quê hương, khi bạo quyền đảng trị chưa truy cùng diệt tận tình dân tộc-nghĩa đồng bào.

Mà thi pháp Như tơ liễu ngại ngùng say nắng nhạt, ngại ngùng trong ngần ngo, ngại ngùng trong ngõ ngang, với nhân kiếp nắng nhạt?

Đã chế tác ra: *Lời tiễn biệt* nói gì sau tiếng hát để Hỡi phương nào cho nguyện ước Trường Sơn? Mà Trường Sơn là cột xương sống của đất nước Việt, để giữ cho thẳng quê hương Việt, để giữ cho bền tổ quốc Việt.

Nếu chỉ là *nguyện ước* trong ý *nguyện* của cả một dân tộc, thì bao giờ ý *nguyện* này trở mình để trở thành ý *lực* để bảo vệ cho bằng được tình dân tộc-nghĩa đồng bào!

“Chờ khoa trương bao võ Chánh pháp,
mà thực tế chỉ là ôm giữ chùa tháp làm
chỗ ẩn nấp cho Ma vương, là nơi tụ hội
của căn bản xã hội.

Chờ hô hào truyền pháp giảng kinh,
thực chất là mượn lời Phật để xu nịnh
vua quan, cầu xin một chút ân huệ dư
thừa của thế tục, mua danh bán chức...”

Thích Tuệ Sỹ
trong *Truyện kể Tổng tri*

*Lời em ca phong kín nhụy hoa hờn
Anh trĩu nặng núi rừng trong đáy mắt
Mờ phố thị những chiều hôn suối tóc
Bóng ai ngồi so phím lụa đàn xưa.*

Lời em ca phong kín nhụy hoa hờn, thi ngữ của thơ tình, nhưng thi pháp có nhận thức kiếp làm người, đề thi luận là nơi có mật ngữ cùng ẩn ngôn vượt thoát kiểm duyệt của quý quyền tuyên giáo trị.

*Quý quyền thì không có nhân cách, thì làm sao biết nhân phẩm là gì! Chính lời em ca phong kín chỉ đủ hát cho mình nghe thôi, dù nhụy chưa thành hoa, nhưng đã biết hờn tủi: *nhụy hoa hờn.**

Tâm nhìn từ: *Anh trữu nặng núi rừng trong đáy mắt*, là tâm nhìn từ lao tù của bạo quyền đảng trị, nó *trữu nặng núi rừng* trong tận cùng *đáy mắt*. Khi nhớ về phố thị của nhân gian, của quan hệ người với người: *Mờ phố thị những chiều hôn suối tóc*, mà *suối tóc* là cỗi của tình yêu được đùm bọc bởi tình thương.

Còn: *Bóng ai ngồi so phím lụa đàn xưa*, là của thừa xưa khi *nhân phẩm* cùng *nhân cách* chưa bị bạo quyền chôn sống.

Ác Mộng Rừng Khuya

*Lại ác mộng bởi rừng khuya tàn bạo đầy
Thịt xương người vung vãi lối anh đi
Nhưng đáy mắt không cảm thù đở cháy
Vì yêu em trên cây lá đọng sương mai.*

*Ác Mộng Rừng Khuya/ Lại ác mộng
bởi rừng khuya tàn bạo đầy, nơi mà
bạo quyền đảng trị đã sử dụng bạo lực
công an trị, đã vận dụng mưu hèn kế
bẩn, đã tận dụng truy cùng diệt tận
những đứa con tin yêu của Việt tộc
yêu tự do, công bằng, bác ái.*

Chốn lao tù của bạo quyền đảng trị thì:
Thịt xương người vung vãi lối anh đi.
Nhưng thi nhân là chân tu nên đã thấu
chân tướng của *nhân tâm, nhân từ,*
cùng chân dung của *nhân ái, nhân*
đức, luôn là đường đi nước bước của
nhân đạo, nhân nghĩa.

Nhưng đày mắt không căm thù đở
cháy, nơi đây tình thương mà Phật học
đã phạm trù hóa ra: *từ bi,* thì bạo
quyền dùng bạo lực bằng bạo động để
bạo hành Việt tộc, nó không sao thấy
được: *Vì yêu em trên cây lá đọng*
sương mai, đây nơi mà tình thương sẽ
ấm, bé, bông, công tình yêu mãi mãi.

*Anh chiến đấu nhọc nhằn như cỏ dại
Thoảng trông em tà áo mỏng vai gầy
Ôi hạnh phúc, anh thấy mình nhỏ bé
Chép tình yêu trên trang giấy thơ ngây.*

*Anh chiến đấu nhọc nhằn như cỏ dại,
thi pháp chiến đấu nhọc nhằn song
hành cùng thi từ như cỏ dại, mở
đường cho thi luận, nơi mà cỏ dại mọc
tự do là cỏ dại biết đấu tranh để nhận
lại nhân phẩm, nên cỏ dại có nhân
cách để đại diện cho nhân quyền.*

Khi phải thấy: *Thoảng trông em tà áo
mỏng vai gầy*, là hình tượng của một
Việt tộc *vai gầy* đáng thương, mất tự
do, mất nhân quyền, thì làm sao bảo
vệ nhân phẩm của mình được. Thấu ý

thức: *Ôi hạnh phúc, anh thấy mình nhỏ bé, để thâm nhận thức: Chép tình*

yêu trên trang giấy thơ ngây, chép tình yêu với tình dân tộc-nghĩa đồng bào, trên trang giấy thơ ngây, không thơ đại, mà là thơ của trung thực trong thành thật làm nên sự thật. Quý quyền tuyên giáo trị không có não lý của não luận để hiểu ẩn ngôn cùng mật ngữ, đã xác chứng rằng: mọi chuyện trên đời này đều là chuyện của trình độ nhận thức.

*Đời khách lữ biết bao giờ yên nghỉ,
Giữa rừng khuya nằm đợi bóng sao Mai
Để một thoáng giấc mơ tàn kinh dị,
Dáng em buồn bên suối nhỏ mây bay.*

*Đời khách lữ biết bao giờ yên nghỉ,
của ẩn ngôn trong mật ngữ, của đời
lao tù tù trên giam này tới trại giam
khác, trên khắp đất nước Việt. Nơi mà
hư cảnh của khách lữ chính là thảm
cảnh người tù, mà cũng là nạn cảnh
của cả một dân tộc.*

*Giữa rừng khuya nằm đợi bóng sao
Mai, trong tăm tối của lao tù nhưng
người tù luôn biết tìm, biết đợi bóng
sao Mai, như trông tương lai của nhân
tâm, như ngóng vị lai của nhân từ. Để
xóa đi sự kinh hoàng:*

*Để một thoáng giấc mơ tàn kinh dị
được đề ra bởi bạo quyền đảng trị,
đang cai trị Việt tộc bằng ma dị trên
cả giấc mơ người. Dáng em buồn bên
suối nhỏ mây bay là dáng của Việt tộc
đang buồn, bên suối nhỏ mây bay là
thời gian qua đi vùn vụt, đang trộm,
cắp, cướp, giạt nhân kiếp của Việt tộc.*

Cây Khô

*Em xõa tóc cho cây khô sâu mộng
Và cây khô mạch suối khóc thương nhau
Ta cúi xuống trên môi cười chín mộng
Cũng mơ màng như phố thị nhớ rừng sâu.*

Cây Khô, trên một đất nước khô, mà dân tộc chính là Em xõa tóc cho cây khô sâu mộng, của mộng trong sâu khô.

Thi luận tạo thi lý: Và cây khô mạch suối khóc thương nhau, chính là nội lực của nhân từ, sung lực của nhân tâm, hùng lực của nhân ái, mãnh lực của nhân đức luân chuyển từ mạch tới nguồn của tình thương sẽ tới ăm, bé, bông, cồng câu chuyện khóc thương nhau.

Thi luận sinh thi đức: *Ta cúi xuống trên môi cười chín mộng, là môi cười hy vọng của cả mạng lưới tình thương: nhân từ, nhân tâm, nhân ái, nhân đức.*

Thi luận xây thi đạo: *Cũng mơ màng như phố thị nhớ rừng sâu, có phố thị lẫn rừng sâu cùng mơ màng như mơ ước cho một Việt tộc trên nhân lộ của tình thương, với nhân kiếp của nhân từ, nhân tâm, nhân ái, nhân đức biết trợ duyên cho nhân nghĩa, nhân phẩm.*

*Quên những người xuôi ngược
Thái Bình dương
Người ở lại với bàn tay bạo chúa
Cọng lau gậy trấu nặng ánh tà dương
Rồi trước mắt ngục tù thân bé bỏng
Ngón tay nào gõ nhịp xuống tường rêu*

Quên những người xuôi ngược Thái Bình dương, đây là số kiếp của thuyền nhân đi tìm tự do, mà cũng là oan kiếp của Việt tộc đã mất tự do.

Người ở lại với bàn tay bạo chúa đang là thảm kiếp của dân tộc, làm nên nạn kiếp của giống nòi bị cai trị bởi bạo quyền đảng trị.

Vói: Cọng lau gầy trĩu nặng ánh tà dương, của tà dương đi thẳng vào bóng tối, đường hầm, ngõ cụt, mà đáng sợ nhất là đi thẳng tới vực thẳm của diệt vong.

Rồi trước mắt ngục tù thân bé bỏng, nơi đất nước là một nhà tù khổng lồ đang giam nhốt một dân tộc trong cá chậu chim lồng.

Ngón tay nào gõ nhịp xuống tường rêu, những tay nào gõ trong ngục tối, của nhân kiếp lao tù, ngoài đường thì ít hơi ngẩn tiếng vì thấp cổ bé họng, trong tù thì con sâu cái kiến đang cũng là cá nằm trên thớt!

*Nhớ Con Đường Thơm Ngọt Môi Em
Tóc em tung bay sương chiều khói biếc
Đệt tơ trời thành khúc hát bâng khuâng
Tình hay mộng khi Trường sơn xa hút
Đến bao giờ mây trắng gửi tin sang
Hồn tôi đi trong rừng lang thang*

*Nhớ Con Đường Thơm Ngọt Môi Em/
Tóc em tung bay sương chiều khói
biếc/ Đệt tơ trời thành khúc hát bâng
khuâng, thi từ cùng thi pháp qua mật
ngũ và âm ngôn đi xây lại hình tượng
thửa nào của quê hương gấm vóc, đâu
cần phải là tiền rừng biển bạc.*

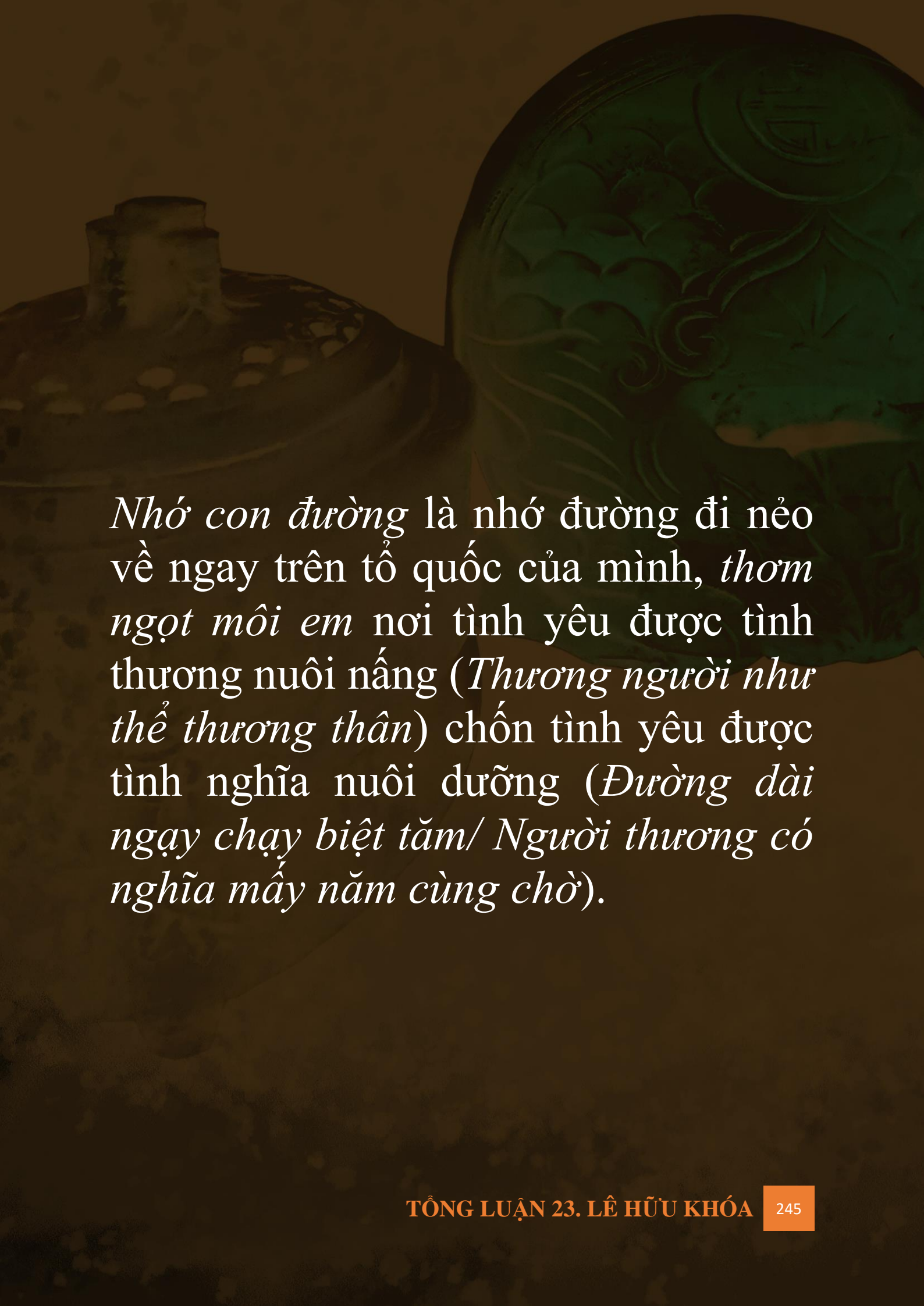
*Quê hương chỉ cần mưa thuận gió
hòa, đất nước chỉ cần biển êm sóng
lặng, tổ quốc chỉ cần thuận buồm xuôi
gió, để Việt tộc có trong ấm ngoài êm.*

Nhưng thông điệp thứ hai của thi sĩ cũng qua mật ngữ và ẩn ngôn lại báo hiệu một quê hương với biểu tượng *Trường sơn* đã mất trắng thanh bình: *Tình hay mộng khi Trường sơn xa hút/ Đến bao giờ mây trắng gửi tin sang/ Hồn tôi đi trong rừng lang thang, lang thang như bụi đời rồi...*

*Vọng lời ru từ ánh trăng tàn
Mắt em nhỏ ngại ngừng song cửa
Nghe tình ca trên giọt sương tan
Bóng tôi xa đêm dài phố thị
Nhớ con đường thơm ngọt môi em*

Vọng lời ru từ ánh trăng tàn/ Mắt em nhỏ ngại ngừng song cửa/ Nghe tình ca trên giọt sương tan, hai thi từ: tan và tàn không rời nhau trong thi luận tận dụng ẩn ngôn và mật ngữ để nhận ra từ tan nát tới mắt tròn quê hương, từ tàn cuộc rồi mắt trắng đất nước.

Nếu đã mắt tròn quê hương, mắt trắng đất nước thì vong thân sẽ tới cùng vong quốc: Bóng tôi xa đêm dài phố thị/ Nhớ con đường thơm ngọt môi em. Bóng tôi như vong linh, tôi xa đêm dài phố thị như xa đồng bào, đồng loại.

Nhớ con đường là nhớ đường đi neo về ngay trên tổ quốc của mình, thơm ngọt môi em nơi tình yêu được tình thương nuôi nấng (Thương người như thể thương thân) chốn tình yêu được tình nghĩa nuôi dưỡng (Đường dài ngay chạy biệt tăm/ Người thương có nghĩa mấy năm cùng chờ).

*Ôi là máu, túi hờn nô lệ
Bóng tôi mờ suối nhỏ đêm đêm
Gót chân em nắng vàng xua viễn phố
Những ngón hồng ngơ ngác giữa đường
chim
Ôi ta nhớ như đêm dài thượng cổ
Sợi tóc mềm lơ nhịp hát trong tim.*

*Ôi là máu, túi hờn nô lệ/ Bóng tôi mờ
suối nhỏ đêm đêm, đất nước mất thì
tình yêu sinh ly, còn tình thương thì
biện biệt miệt vong thân, với máu của
nô kiếp, trong túi hờn nô lệ cho cả
dòng sinh mệnh của Việt tộc.*

Trong sinh ly, con người ngơ ngác với
những mất mát, ngạc nhiên trước
những mất trắng từ quê hương tới dân
tộc, tất cả trong hình tượng của viễn
phố và đường chim, tất cả trong mất

trắng: *Gót chân em nắng vàng xua
viễn phớt/ Những ngón hồng ngơ ngác
giữa đường chim.*

Thi nhân vận não, hòa thượng vận tâm, để tìm về quá khứ của đồng bào, ký ức của giống nòi, đã làm nên sử thi của Việt tộc: *Ôi ta nhớ như đêm dài
thượng cổ/ Sợi tóc mềm lơ nhịp hát
trong tim. Sử thi của Việt tộc giúp mỗi
người Việt tự hát trong tim.*

*Xa rồi sóng bạc vỗ ghềnh cao;
Suối nhỏ còn không?
Đêm nhuộm màu.
Một cõi Vĩnh Hằng thu giọt nắng,
Nghe tình du tử chợt xông xao*

Xa rồi sóng bạc vỗ ghềnh cao/ Suối nhỏ còn không? đây là câu chuyện sinh ly của một dân tộc, khi người đi hỏi kẻ ở những gì còn? những gì đã mất?

Địa lý cùng địa hình trong *vật đổi sao dời*, từ *mắt tròn tới mắt trắng*, kể cả *suối nhỏ*, đã trao một thông điệp là cả *Đêm (cũng) nhuộm màu*.

Khi thi nhân nhập nội vào thăm cảnh mới của quê hương, đất nước, tổ quốc bị *nhuộm màu*, thì thảm nạn của đồng bào, dân tộc, giống nòi đã tới, nơi mà tín hiệu của *Vĩnh Hằng* đã biên biệt với *du tử*, đó là mất tích:

*Một cõi Vĩnh Hằng thu giọt nắng/
Nghe tình du tử chợt xôn xao. Hệ du
(du tử, du thực, du thủ) có sa vào hệ
vong (vong thân, vong quốc, vong
hồn) không?*

*Hai mươi năm u hoài
Trong tiếng gà lạc loài
Từng cơn ho rũ rượi
Những đoạn đường lưu đày
Gà gáy, đâu cô thôn?
Lao đao mấy dặm hồn.
U ản tường vôi xám,
Dấu tay nắng gặm mòn.*

*Hai mươi năm u hoài/ Trong tiếng gà
lạc loài để thấy cho thông cảm cảnh
của đất nước lạc tổ quốc, để thấu cho
thảm nạn cảnh của dân tộc lạc đồng
bào, người Việt lạc nhau, dù có cùng
một bào thai thừa mẹ Âu Cơ.*

Cõi tù của thi nhân trong lưu đày là cõi của bệnh tật, ngày ngày cứ đẩy những đứa con tin yêu của Việt tộc từ lao tù tới cõi chết: *Từng cơn ho rũ rượi/ Những đoạn đường lưu đày.*

Trong chốn lao tù ngay trên quê hương, mà như đã biên biên miệt vong hồn, *đâu cô thôn?* của cố quận, nơi chôn nhau cắt rốn, trên quê cha đất mẹ *Gà gáy, đâu cô thôn? Lao đao mấy dăm hồn.* Thi từ *mấy dăm hồn* bị nhốt rồi trong: *U ẩn tường vôi xám/ Dầu tay nắng gặm mòn.*

*Con ho lại kéo dài
Cỗ xe đang rệu rã
Còn một chút gì đây
Sâu con ôm cuống lá*

Con ho lại kéo dài/ Cỗ xe đang rệu rã, cơn bệnh đang đày đọa thân xác của người tù, Cỗ xe đang rệu rã, của hình hài người tù đang rã rời, như thân xác quê hương trong cõi rũ rục.

Mang lên cân, đo, đong, đếm để biết:
Còn một chút gì đây/ Sâu con ôm cuống lá, số kiếp tù là con sâu cái kiến, số phận dân tộc thì ngắn cổ bé họng, số phận của đồng bào đã ít hơi ngắn tiếng rồi!

Trong tay bạo quyền đảng trị sẵn sàng
gây ra tội ác, thì từ thi nhân tới thi ca,
từ hoà thượng tới Phật pháp, từ dân
tộc tới giống nòi, đều có cùng một
phận *sâu con ôm cuống lá*, chuẩn bị
nhận nạn phận của *cá nằm trên thớt*...

*Nửa đêm chợt giắc, rũ cơn ho.
Mây trắng bông bênh trôi đáy hồ.
Xa lắm, sông dài từ thuở ấy;
Bóng người lữ khách tựa cây khô.*

Nửa đêm chợt giắc, rũ cơn ho, trong cơn bệnh đây ả tù nhân không ngưng nghĩ, trong nạn cảnh của một quê hương như bất động trong bất tỉnh, mắt trắng tâm thức đê tỉnh thức trước
Mây trắng bông bênh trôi đáy hồ.

Trên đầu thì có *trắng bông bênh*, nhưng sao lại *trôi đáy hồ*? Như đồng bào đang đau đau, với dân tộc đang thao thức, với giống nòi đang tập dần trần trở.

Nơi mà *nhân tâm* lẫn *nhân từ* ngày đêm bị truy cùng diệt tận bởi bạo quyền đảng trị. *Xa lắm, sông dài từ thuở ấy* của hình tượng *sông dài* chính là hình hài *quê cha đất mẹ*, của Việt tộc với *biển rộng sông dài*.

Giờ đây, trong bàn tay cai trị của bạo quyền đảng trị đã có *Bóng người lữ khách*, chính là bóng người tù đại diện cho một dân tộc bị cầm tù, đang *tựa cây khô*, trên *quê hương khô* căn tình dân tộc, trong một tổ quốc khô cạn nghĩa đồng bào.

*Nhớ con đường thơm ngọt môi em
Tóc em tung bay sương chiều khói biếc
Đệt tơ trời thành khúc hát bâng khuâng
Tình hay mộng khi Trường Sơn xa hút
Đến bao giờ mây trắng gửi tin sang*

*Nhớ con đường thơm ngọt môi em/
Tóc em tung bay sương chiều khói biếc/
Đệt tơ trời thành khúc hát bâng khuâng,
thi luận được xây bởi ẩn ngữ,
được dựng bởi mật ngôn.*

Tại đây, thi kẻ đắc khí với thi sĩ đang trong cõi tù đày, người tâm giao với hòa thượng đang bị bạo quyền đảng trị trù dập, sẽ cùng nhau vượt qua một bài thơ tình.

Để thấy cho thông chiều sâu nạn phận của quê hương, thấu cho thấm bề dày nạn kiếp của Việt tộc.

Tình hay mộng khi Trường Sơn xa hút, đứng trên quê hương, trên cột xương sống của tổ quốc là Trường Sơn mà đã tràn cảm nhận là Trường Sơn đang xa hút.

Chân đứng trên quê hương với nhận thức là đang mất quê hương... Mất luôn tin người còn sống, không biết *Đến bao giờ mây trắng gửi tin sang...* từ mất mát tới mất trọn, từ mất hết tới mất trắng sao?

*Hồn tôi đi trong rừng lang thang
Vọng lời ru từ ánh trăng tàn
Mắt em nhỏ ngại ngừng song cửa
Nghe tình ca trên giọt sương tan*

Hồn tôi đi trong rừng lang thang, hồn tôi như hồn tù, trong tù là rừng của các trại của tạo, các nhà giam, biệt tăm biệt tích chốn biên biệt người, nên hồn tù lang thang như oan hồn.

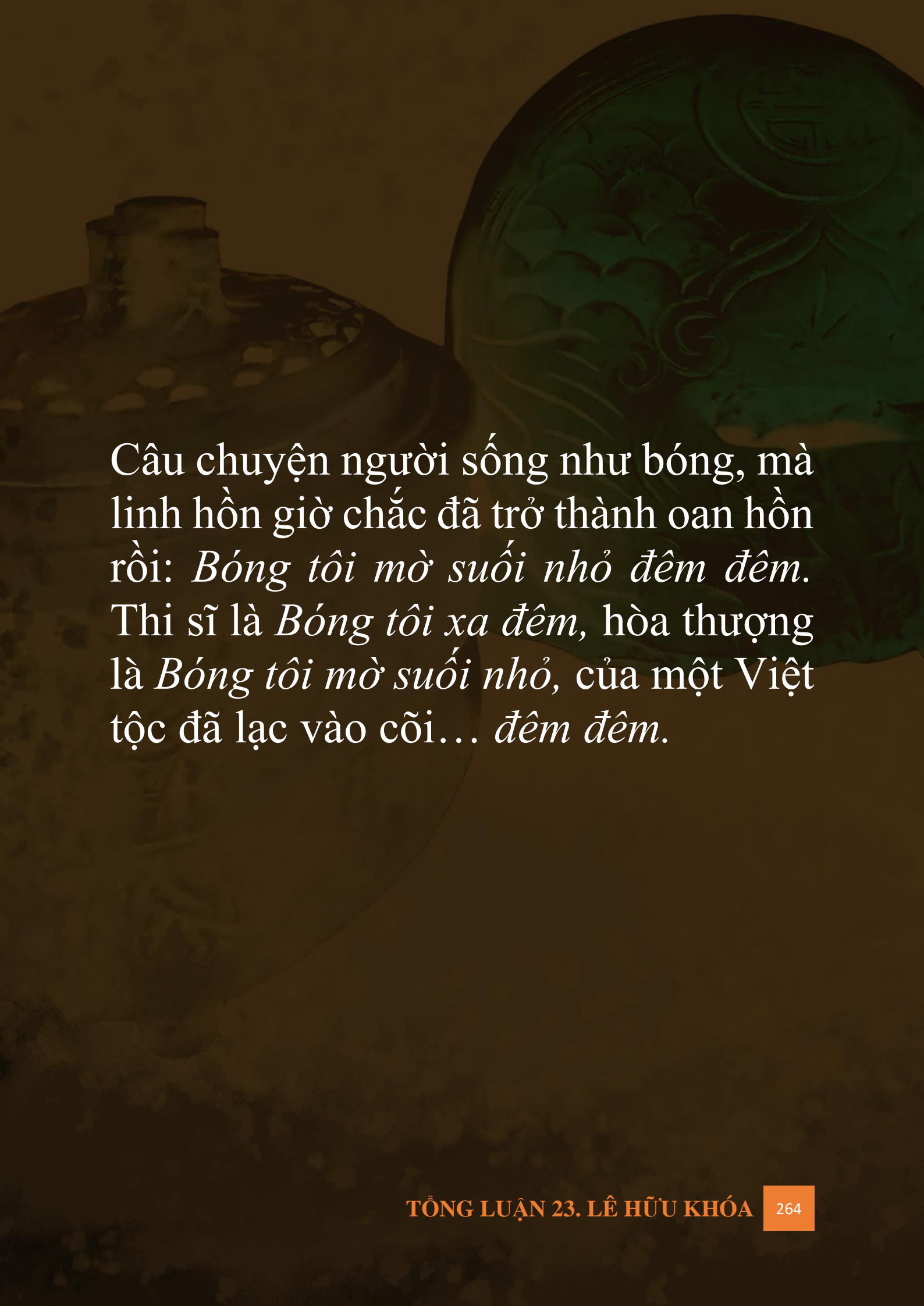
Vọng lời ru từ ánh trăng tàn, với hồi tưởng của mong nhớ những lời ru trong tình dân tộc-nghĩa đồng bào.

*Mắt em nhỏ ngại ngừng song cửa/
Nghe tình ca trên giọt sương tan. Giải
luận mật ngữ ánh trăng tàn để đi tìm
giải thích ẩn ngôn của giọt sương tan,
như diễn biến của quê hương tàn, dân
tộc tan, từ khi bạo quyền đảng trị đã
vận dụng bạo lực, tận dụng bạo động
để bạo hành dân tộc.*

*Bóng tôi xa đêm dài phố thị
Nhớ con đường thơm ngọt môi em
Ơi là máu, tử hờn nô lệ
Bóng tôi mờ suối nhỏ đêm đêm*

Bóng tôi xa đêm dài phố thị, bóng cùng người xa xa đêm dài phố thị là đang xa cõi người, xa chôn thân bằng quyền thuộc, đi về phía lao tù, như đi vào miền biên biệt vong thân.

*Nhớ con đường thơm ngọt môi em, hãy cùng thi nhân để vượt qua trục ngữ của thơ tình, mà tới ẩn ngôn của thơ tù, rồi tới thẳng, vào sâu thơ ngục của kiếp vong nô: *Ơi là máu, tử hờn nô lệ.**

Câu chuyện người sống như bóng, mà
linh hồn giờ chắc đã trở thành oan hồn
rồi: *Bóng tôi mờ suốt nhỏ đêm đêm.*
Thi sĩ là *Bóng tôi xa đêm*, hòa thượng
là *Bóng tôi mờ suốt nhỏ*, của một Việt
tộc đã lạc vào cõi... *đêm đêm.*

*Gót chân em nắng vàng xua viễn phố
Những ngón hồng ngơ ngác giữa đường
chim
Ôi ta nhớ như đêm dài thương cổ
Sợi tóc mềm lơ nhịp hát trong tim.*

*Gót chân em nắng vàng xua viễn phố,
cùng nhau vượt thoát trục ngữ của thơ
tình, để vượt thảng phản xạ cú vọ của
quỷ quyền kiểm duyệt tri, để vào sâu
trong ẩn ngôn của cõi đất vắng người,
cõi *Gót chân em* đã xa viễn phố của
quê hương dấu yêu thừa nào.*

*Những ngón hồng ngơ ngác giữa
đường chim của những bước chân thật
đang ngơ ngác tới tận thờ giữa
đường chim, đường của tự do đang bị
xóa từng ngày trong bạo quyền đảng
tri.*

Ôi ta nhớ như đêm dài thương cổ của quê hương gấm vóc, có dân tộc gọi nhau là đồng bào, cùng bào thai của mẹ Âu Cơ, cùng gốc, rễ, cội, nguồn của tình dân tộc-nghĩa đồng bào, từ đồng cam cộng khổ tới đồng hội đồng thuyền.

Giờ thì Sợi tóc mềm lơ nhịp hát trong tim, hòa thương thi nhân đã trong vòng lao lý của tù ngục, nên chỉ biết hát trong tim...

Thiền sư và tình yêu

*Người mắt biếc ngày thơ ngày hội lớn
Khoé môi cười nắng quai cũng gây hao
Như cò trắng giữa đồng xanh bất tận
Ta yêu người vì khoảnh khắc chiêm bao.*

*Thiền sư và tình yêu, một chủ thể xác
minh có tình yêu trong nhân sinh,
được trợ duyên và trợ lực bởi tình
thương.*

Nhưng Việt tộc đã tưởng lầm: *Người
mắt biếc ngày thơ ngày hội lớn*, đâu
phải là ngày của hòa bình trong hòa
giải, không phải là thái bình trong hòa
hợp.

Mà là ngày bắt đầu sự cai trị toàn diện
và tuyệt đối của *bạo quyền đảng trị*.

Cai trị đâu phải quản trị, đảng trị đâu phải điều trị những vết thương mà nội

chiến đã gây ra, đã vào sâu trên hình hài của đất nước trong tâm hồn của Việt tộc.

Khoé môi cười nắng quái cũng gây hao, dân tộc đã tưởng lầm, đã hiểu sai, trong nắng quái đã trông gà hóa cuốc, mà không nhận ra bản lai diện mạo của bạo quyền đảng trị.

Một lần nữa lại lạc: *Như cò trắng giữa đồng xanh bất tận, nhưng chúng ta cứ dặn nhau, cứ Ta yêu người vì khoảnh khắc chiêm bao.*

*Anh đem giấc mộng đi hoang
Biết đâu mà kiếm trắng ngàn cho em?*

Anh đem giấc mộng đi hoang, đi hoang là đi tù, đi trại giam, đi biên biệt miệt vong thân. Đi hoang vì mất trọn quê hương, vì mất trắng đồng bào, mất hết tương lai, đó là câu chuyện của hệ sử (sử kiện, sử tính, sử học) làm nên lịch sử cận đại và hiện đại của Việt tộc; câu chuyện chung mất quê hương, mất chung dân tộc.

Thiên sư tâm sự qua trực ngữ của thơ tình, mà cũng qua ẩn ngôn của cả một Việt tộc đang đi vào sâu hệ mất (mất trọn, mất trắng, mất hết) dù đang sống, đang đi lại ngay trên quê hương, đất nước, tổ quốc của mình.

*Biết đâu mà kiếm trắng ngàn cho em?
Vừa là ước mơ về một tương lai hay,
đẹp, tốt, lành, vừa là mơ ước một cuộc
sống không có bạo quyền của lao tù,
không có sinh ly tử biệt.*

Khi các sử gia trở về với chính hệ *sử* (*sử kiện, sử tính, sử học*), thì hãy có công minh làm nên công tâm là đừng bao giờ quên hệ *mất* (*mất trọn, mất trắng, mất hết*) trong hiện sử của Việt tộc.

*Nhưng đáy mắt không cầm thù đở cháy
Vì yêu em trên cây lá đọng sương mai.*

*Nhưng đáy mắt không cầm thù đở
cháy/ Vì yêu em trên cây lá đọng
sương mai, đây là câu chuyện phản
diện, phản đề giữa tình dân tộc-nghĩa
đồng bào của Việt tộc và bạo quyền
đảng trị hiện nay đang cai trị đồng
bào, dân tộc, giống nòi bằng hệ bạo
(bạo quyền, bạo lực, bạo động, bạo
hành, bạo ngôn, bạo ngữ).*

*Câu chuyện phản diện, phản đề giữa
tình dân tộc-nghĩa đồng bào của Việt
tộc và bạo quyền đảng trị cũng là câu
chuyện phản lý, phản luận.*

Vì tình dân tộc-nghĩa đồng bào của Việt tộc có đạo đức thương người như thể thương thân; có đạo lý máu chảy ruột mềm; có luân lý máu chảy tới đâu ruột đau tới đó; làm nên giáo lý tổng thể vượt chủng loại bầu ơi thương lấy bí cùng, chỉ bằng tình thương.

Nó là phản diện, phản đề, phản lý, phản luận trước các định đề của bạo quyền đảng trị : bạo lực cách mạng... hận thù giai cấp...

*Thoảng trông em tà áo mỏng vai gầy.
Ôi hạnh phúc, anh thấy mình nhỏ bé,
Chép tình yêu trên trang giấy trắng thơ
ngây.*

*Thoảng trông em tà áo mỏng vai gầy/
Ôi hạnh phúc, anh thấy mình nhỏ bé,
từ khi bạo quyền đảng trị hiện nguyên
hình bằng bạo quyền công an trị xem
đồng bào là con sâu cái kiến.*

*Với quý quyền tuyên truyền trị xem
dân tộc là loài ít hơi ngấn tiếng, cùng
ma quyền ngu dân trị xem giống nòi
chỉ là loại ngấn cổ bé họng, và tất cả
Việt tộc chỉ là số phận của thứ cá nằm
trên thớt.*

Khi anh thấy mình nhỏ bé như con sâu cái kiến, thì anh vẫn biết và vẫn Chép tình yêu trên trang giấy trắng thơ ngây, với thơ ngây là trung thực của thành thật, của sự thật biết đưa chân lý ra ánh sáng. Để cùng nhau đi tìm lẽ phải của đạo đức thương người như thể thương thân; của đạo lý máu chảy ruột mềm; của luân lý máu chảy tới đâu ruột đau tới đó; của giáo lý bầu ơi thương lấy bí cùng...

*Còi xa vắng giữa trưa nào lạc lõng,
Môi em hồng ta ước một vì sao.*

*Còi xa vắng giữa trưa nào lạc lõng,
của kiếp lao tù biên biệt cõi sinh ly,
mà xa vắng không rời lạc lõng, như
oan hồn không rời bụi đời trong oan
kiếp, không hề là nhân kiếp.*

Từ khi bạo quyền đảng trị đã chôn
sống nhân đạo, đã giết ngay trong
trúng nước nhân tâm, bằng bạo lực
cách mạng cố sùỵ cho đấu tranh giai
cấp bằng hận thù giai cấp của một
Việt tộc chưa hề có xung khắc giai
cấp, nên chưa hề có oán hận giai cấp.

Thi luận *Môi em hồng ta ước một vì sao*, xuất hiện bằng hình tượng của *môi em hồng*, cùng biểu tượng *ước một vì sao*, cả hai kết tinh cái *ước một* tương lai có đường đi nước bước của sao, đã định hướng vũ trụ, đã định vị quê hương.

Thì hệ *ước* (*ước mong, ước mơ, ước muốn*) đã biết song hành với hệ *lai* (*tương lai, vị lai*) để được cùng nhau *đồng cam cộng khổ* trong *đồng hội đồng thuyền*.

*Anh vẫn nhớ những con đường bụi đỏ
Và tình yêu trong ánh mắt rã rời.*

*Anh vẫn nhớ những con đường bụi đỏ,
luôn có bụi đỏ của đất đỏ màu máu
của Việt tộc bị đẩy sâu vào nội chiến
huynh đệ tương tàn. Có màu máu đỏ
của gà nhà bôi mặt đá nhau, do bạo
quyền đảng trị cố sù, luôn được các
đứa con quái thai của nó (âm quyền
thanh trừng trị, bạo quyền công an trị,
quỷ quyền tuyên truyền trị, ma quyền
ngu dân trị) cố động.*

*Và tình yêu trong ánh mắt rã rời, đã
nhận ra hệ tình (tình thương, tình yêu,
tình ái...) đang rã rời, một dân tộc đã
mệt lã, và một giống nòi sẽ mệt gục.*

Việt tộc có mong cầu là các *sử gia* khi đi vào hệ *sử* (*sử kiện, sử tính, sử học*) bằng chiều sâu của một dân tộc đã mệt mỏi, vào chiều dài của một giống nòi sẽ mệt gục. Phải phân tích để giải thích là Việt tộc sẽ mất đi những tiềm lực của hệ *văn* (*văn hóa, văn minh, văn hiến*) cụ thể đón lại văn hóa, tìm lại văn minh, để nhận lại văn hiến của tổ tiên.

*Người mắt biếc ngậy thơ ngày hội lớn
Khoé môi cười nắng quái cũng gây hao
Như cò trắng giữa đồng xanh bất tận
Ta yêu người vì khoảnh khắc chiêm bao.*

*Người mắt biếc ngậy thơ ngày hội lớn/
Khoé môi cười nắng quái cũng gây
hao thi luận đôi của tri thức học trợ
duyên cho thi nhân nhận ra phản đề để
phản luận.*

*Nơi mà ngậy thơ ngày hội lớn, ngậy
thơ vì ngậy ngô tương ngày hội lớn
của hòa bình trong thống nhất, thì
trong ấm ngoài êm sẽ song đôi cùng
biển êm sóng lặng.*

Từ ngày thơ tới ngày đại cú tưởng thuận buồm xuôi gió sẽ song cặp với mưa thuận gió hòa.

Nhưng phản đề để phản luận đã xuất hiện với sự cảnh tỉnh của phản luận để phản lý: *Như cò trắng giữa đồng xanh bất tận/ Ta yêu người vì khoảnh khắc chiêm bao*, khi đồng bào đã nhận ra là mình đã rơi vào tay của *bạo quyền đảng trị có hệ hành (hành vi, hành động, hành tác)* của *tội ác* đang nhiễm sâu vào dòng sinh mệnh của Việt tộc.

*Ta sống lại trên nỗi buồn ám khói,
Vẫn yêu người từ khoảnh khắc chiêm bao
Từ nguyên sơ đã một lời không nói
Nhưng trùng dương ngưng đọng cánh hoa
đào
Nghe khúc điệu rộn ràng đôi cánh mồi
Vì yêu người ta với bắt trời sao.*

*Ta sống lại trên nỗi buồn ám khói/
Vẫn yêu người từ khoảnh khắc chiêm
bao, nơi mà nỗi buồn ám khói của quý
ám với quý quyền tuyên truyền trị ăn
điều nói ngoa để ăn gian nói dối, trống
chân như của sự thật, rỗng trí tuệ của
chân lý.*

Nơi mà *nỗi buồn ám khói* của ma ám với *ma quyền ngu dân trị*, vắng tuê giác, trọc giác ngộ, đang ngu đại hóa dân tộc, đang khờ đại hóa cả một giống nòi.

*Từ nguyên sơ đã một lời không nói/
Nhưng trùng dương ngưng đọng cánh
hoa đào, thi nhân trong vòng lao lý
của cuộc sống bị vô nghĩa hóa bởi bạo
quyền đảng trị, nên thi nhân vô ngôn
nhưng không hề vô tri để lắng Nghe
khúc điệu rộn ràng đôi cánh mới/
Vì yêu người ta với bắt trời sao.*

*Đôi mắt ướn tuổi vàng
Cung trời hội cũ
Áo màu xanh
Không xanh mãi
Trên đời hoang
Phút vội vã bỗng thấy mình du thủ.
Thắp đèn khuya ngồi kể chuyện trăng tàn.*

Đôi mắt ướn tuổi vàng/ Cung trời hội cũ, những ai đã và đang ở trong vòng lao lý của bạo quyền đảng trị, thì tự bảo vệ mình bằng quá khứ của tuổi vàng, vì từ trí nhớ tới ký ức thì là cả một Cung trời hội cũ.

Nhưng *bạo quyền đảng trị* có cả một mạng lưới với những đứa con *bất nhân thất đức* của nó: *âm quyền thanh trừng trị, bạo quyền công an trị, quý quyền tuyên truyền trị, ma quyền ngu dân trị*

trùm phủ bằng bầy lưới trọn dòng sinh mệnh Việt. Nên *Áo màu xanh/ Không xanh mãi/ Trên đời hoang*, không là màu của hy vọng, để mọi người Việt phải thấy cho thấu: *Phút vội vã bỗng thấy mình du thủ/ Thấp đèn khuya ngòi kể chuyện trăng tàn.*

09-2022

Hòa Thượng Thích Tuệ Sỹ
nhận trách nhiệm lãnh đạo
Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất

*Cho hết mùa thu biệt lữ hành
Rừng thu mưa máu dạt lều tranh
Ta so phấn nhụy trên màu úa,
Trên phím dương cầm, hay máu xanh?*

*Cho hết mùa thu biệt lữ hành/ Rừng
thu mưa máu dạt lều tranh, đó là hành
trình của tù nhân mà cũng của Việt
tộc: từ lữ hành trong kiếp tù tới máu
dạt lều tranh trong oan kiếp mất quê
hương, mất linh hồn.*

*Ta so phấn nhụy trên màu úa, nơi mà
nhụy không thành chồi, thành lộc vì
phúc của tình dân tộc, vì đức của
nghĩa đồng bào, mà nó đã úa rồi với
bạo quyền đảng trị đang phun nả nọc
độc của các tội ác với từ những đứa
con quái thai của nó:*

âm quyền thanh trừng trị, bạo quyền công an trị, quỷ quyền tuyên truyền trị, ma quyền ngu dân trị.

Rồi Trên phim dương cầm, hay máu xanh? Tại sao lại máu xanh? máu chưa thành máu, máu chưa đỏ, đã bị chảy, bị khô, bị cạn, bị ráo rồi sao? Nếu đúng như vậy thì đất nước này đang phải gánh chịu liên hồi những trận mưa máu?

*Mười năm nữa anh vẫn làm lì phở thị
Yêu rừng sâu nên khỏe mắt rưng rưng
Tay anh với trời cao chim chiều rủ rỉ
Đời lên đên thu cánh nhỏ bên đường*

*Mười năm nữa anh vẫn làm lì phở thị/
Yêu rừng sâu nên khỏe mắt rưng
rưng, đây là nhân chứng luận biết trợ
lực cho tương lai luận đề cung nhau
trợ duyên cho tri thức luận trong não
luận của người tù khi được thả về
lại phở thị, mà cứ làm lì như oan hồn
trong oan kiếp.*

Vì tâm địa, cùng ý đồ, làm nên toan
tính của bạo quyền đảng trị là nuôi
nâng để nuôi dưỡng các đứa con quái
thai của nó là âm quyền thanh trừng
trị, bạo quyền công an trị, quỷ quyền
tuyên truyền trị, ma quyền ngu dân

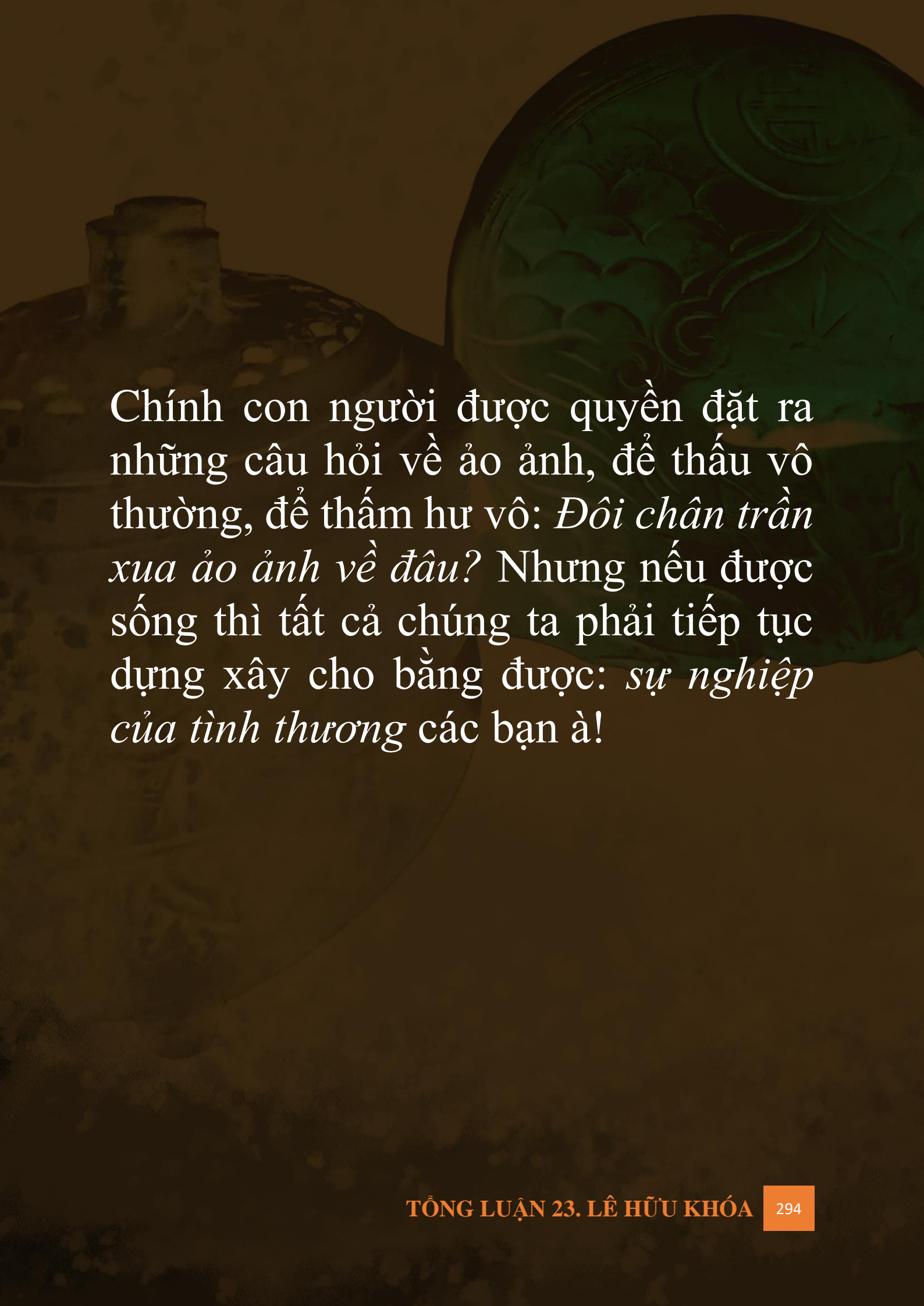
trị để tái sản xuất lại huyết thống ma quyền của nó là vận dụng hệ *độc* (*độc quyền, độc tài, độc trị, độc tôn* bằng *độc đảng*) để bảo kê và bảo hành hệ *đặc* (*đặc ân, đặc lợi, đặc quyền*) cho nó, chỉ vì nó.

*Nên Tay anh với trời cao chim chiều
rủ rỉ/ Đòi lênh đênh thu cánh nhỏ bên
đường, như dòng sinh mệnh Việt đang
rất lênh đênh!*

*Quy xuống đó nghe hương trời cát bụi
Đôi chân trần xua ảo ảnh về đâu?*

Quy xuống đó nghe hương trời cát bụi, nơi mà cát bụi là hình tượng của vô thường, biểu tượng của hư vô. Nhưng giữa vô thường và hư vô, mọi người phải xây dựng cho bằng được sự nghiệp của tình thương, từ công tâm của từ bi tới công minh của hỷ xả.

Trong thử thách trước bạo quyền đảng trị với đám con quái thai của nó (âm quyền thanh trừng trị, bạo quyền công an trị, quỷ quyền tuyên truyền trị, ma quyền ngu dân trị); trong thặng trầm của của quy trình sinh-lão-bệnh-tử.

Chính con người được quyền đặt ra những câu hỏi về ảo ảnh, để thấu vô thường, để thâm hư vô: *Đôi chân trần xua ảo ảnh về đâu?* Nhưng nếu được sống thì tất cả chúng ta phải tiếp tục dựng xây cho bằng được: *sự nghiệp của tình thương các bạn à!*

*KHOA HỌC
XÃ HỘI
VẠCH TRẦN
CHÂN TƯỞNG
ÁC TĂNG, GIAN
TĂNG, MA TĂNG,
XÀM TĂNG*

*Khoa học luận, phương pháp luận,
lý thuyết luận qua tri thức luận với
tên gọi: HỆ*

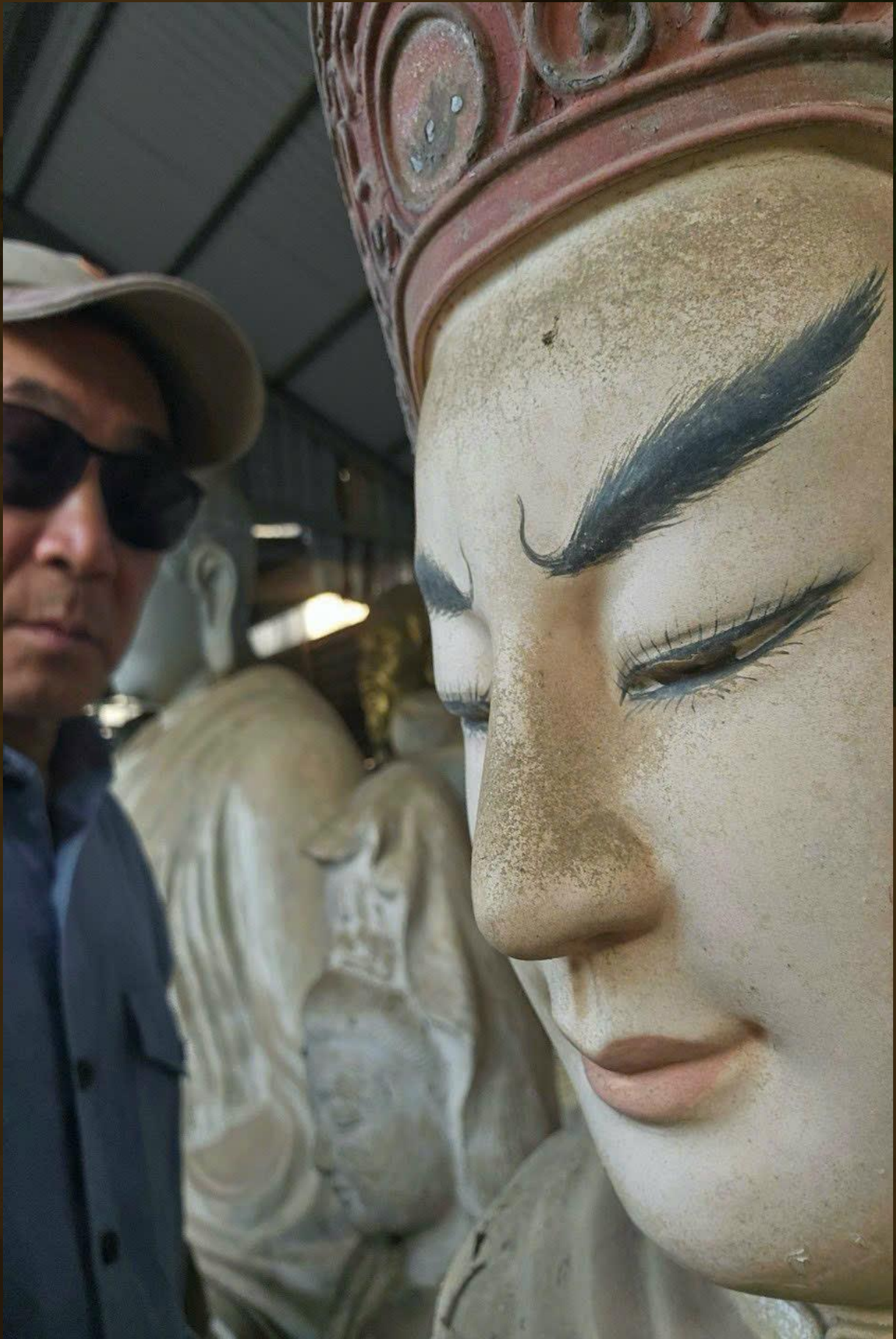
1. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ GIÁO (giáo lý, giáo luận, giáo, dục, giáo khoa, giáo trình, giáo án), chính là đường đi nước bước của chánh pháp trong tu hành. Nơi có hàng ngàn ngàn kinh, hàng triệu triệu kệ, vừa là gốc, rễ, cội nguồn của học tập, vừa là móng, nền, tường, mái của tới tu tập, làm nên kiến thức căn bản của các bậc chân tu.

2. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ THỨC (kiến thức, tri thức, ý thức, nhận thức) tạo nên tâm thức, nơi mà tỉnh thức là cứu cánh của Phật pháp, sẽ đưa đường dẫn lối tới tri giác của giác ngộ của các bậc chân tu.

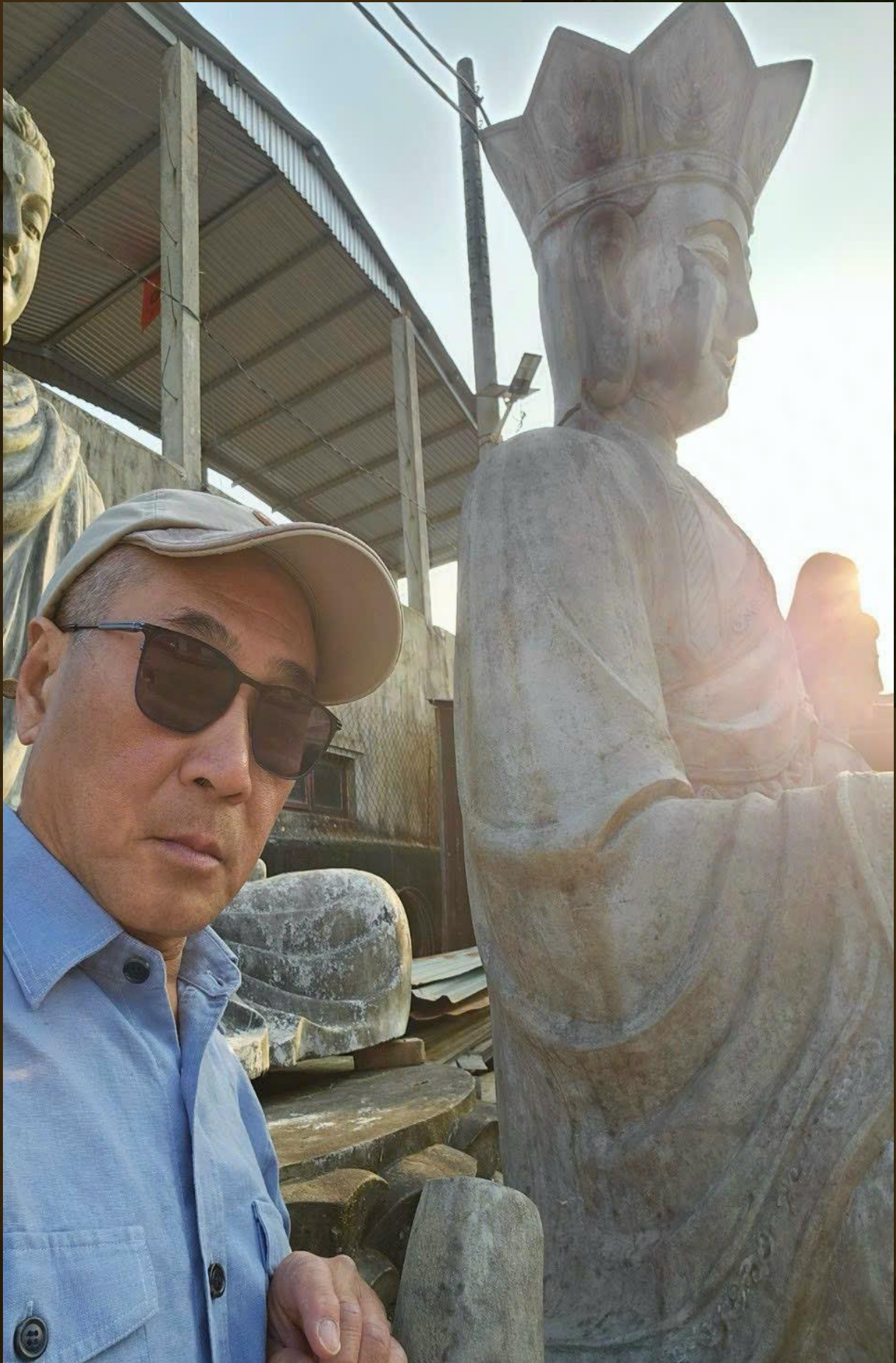
3. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ LƯƠNG (ương thiện, lương tâm, lương tri) nơi mà tri thức của lương tâm là đường đi nẻo được trợ duyên bởi Phật-pháp-tăng, được trợ lực bởi thiện căn, nơi cư trú của hàng số Phật tại tâm của các bậc chân tu.

4. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ LIÊM (liêm chính, liêm minh, liêm sỉ) vừa là đường đi nước bước để hành pháp, vừa là đường nẻo về làm nên thành quả trên các giới luật của Phật pháp.

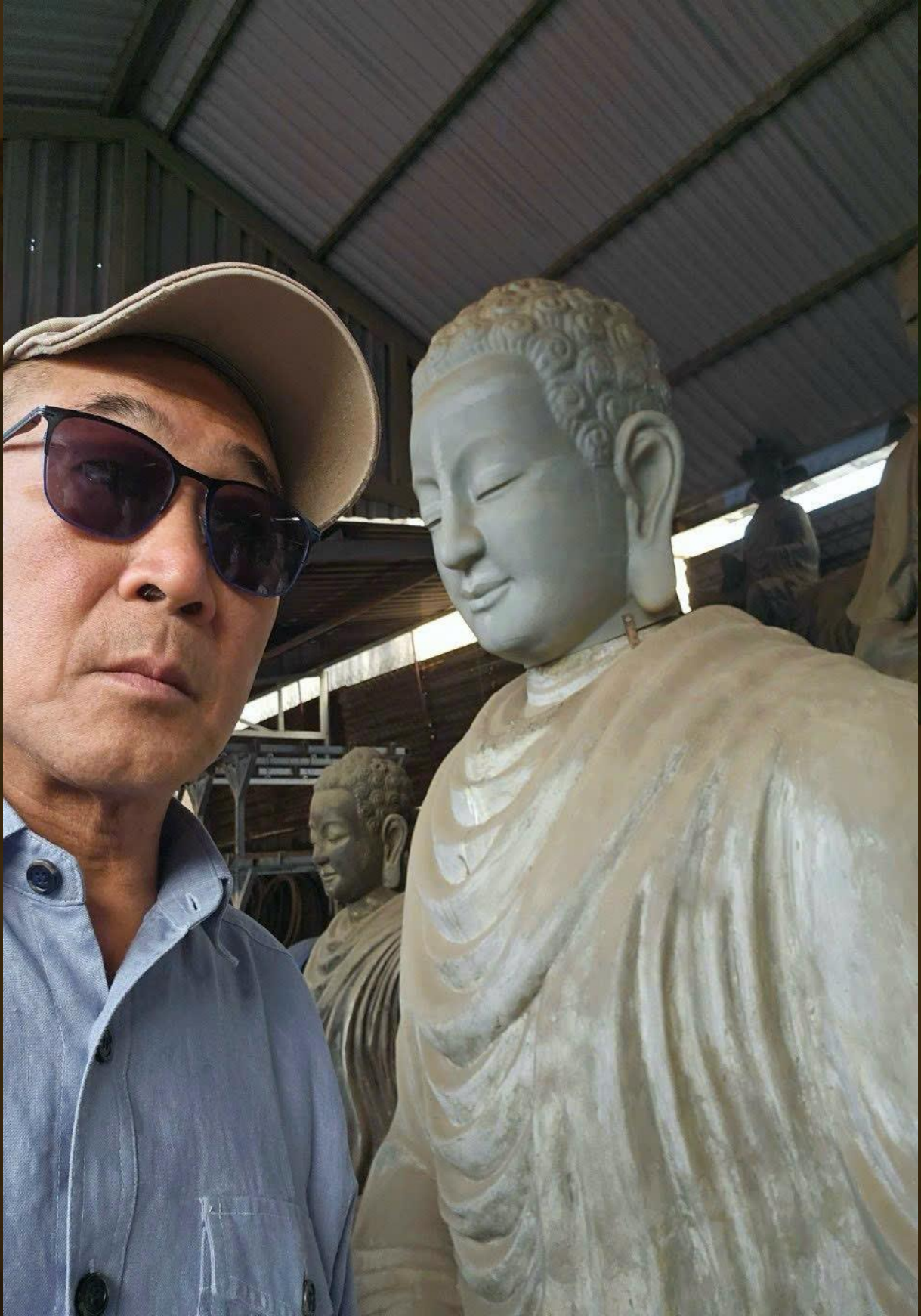
5. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ CHÍNH (chính tri, chính trí, chính lý, chính luận, chính ngôn, chính ngữ) có gốc, rễ, cội, nguồn của chính tư duy, làm nên chính nghĩa của Phật pháp.

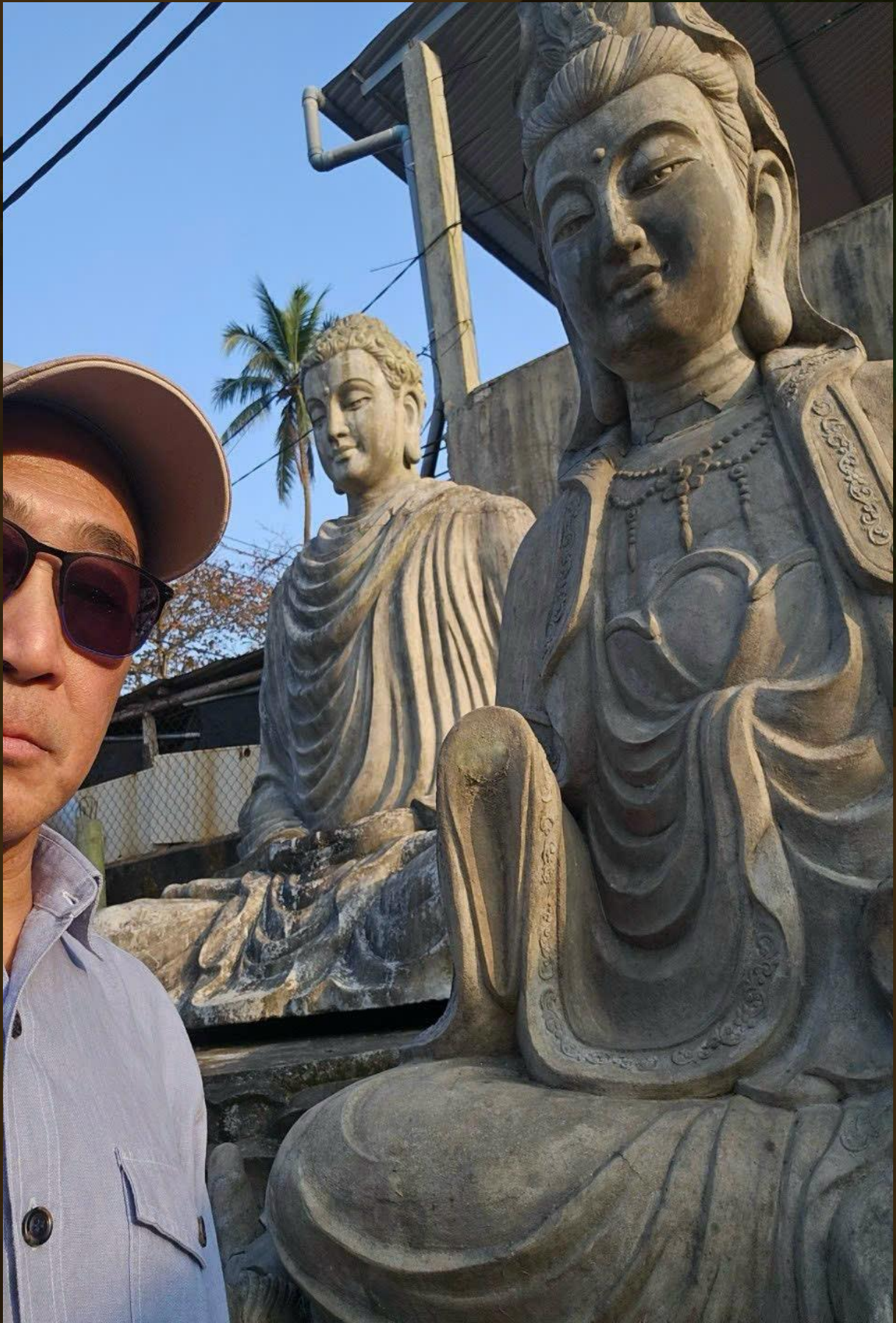
6. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ TÂM (tâm thân, tâm ý, tâm lý, tâm tư) đường đưa đường dẫn lối bởi tâm đạo của Phật pháp, vừa biết buông tâm, sân, si; vừa biết bỏ tự dục tới vọng. Nơi có tâm hồn trong sạch với Phật pháp trong sáng.

7. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ HÀNH (hành vi, hành động, hành tác, hành thái) trong hành đạo của Phật lộ : tỵ, bi, hỷ, xả. Biết lấy tình thương làm tình người để búng, nhổ, vứt đi những nguồn cơn từ phiền não tới khổ đau.

8. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ ĐẠO (đạo lý, đạo đức) với đạo pháp biết cứu nhân độ thế, từ Tứ Diệu Đế tới Bát Chánh Đạo, nơi mà nhân sinh quan, thế giới quan, vũ trụ quan cùng nhau hội tụ ở một chân trời: từ, bi, hỷ, xả.

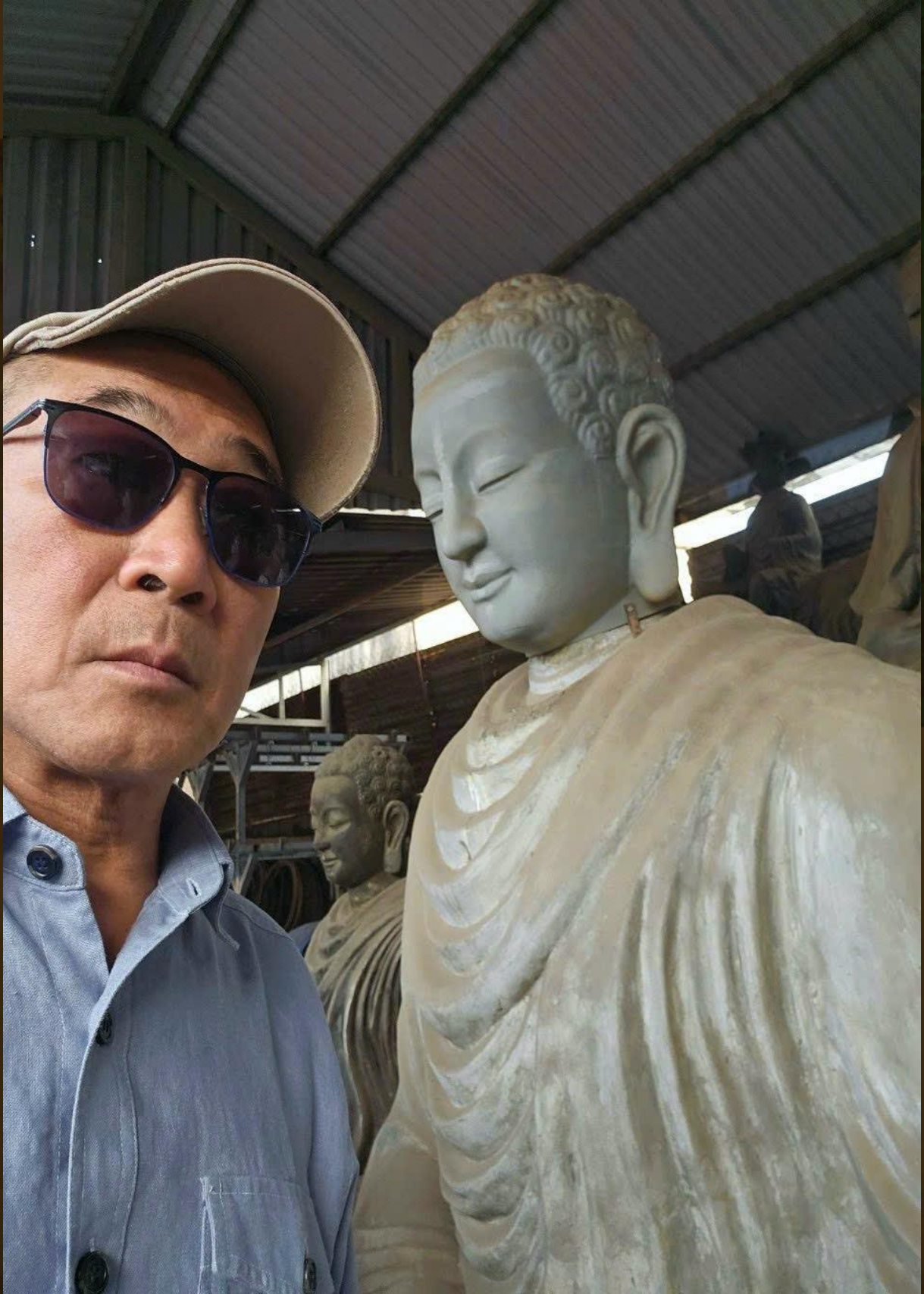
9. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ ĐỨC, có đức độ là đức tính tính của thương người như thể thương thân ; có đức hạnh của đức Phật, với đạo đức của Bát Chánh Đạo. Với cấu trúc luận của hàng ngàn ngàn kinh, hàng triệu triệu kệ từ hơn 25 thế kỷ này, nơi đức Phật biết trợ duyên rồi trợ lực cho tâm đức.

10. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ LÝ (chỉnh lý, thuận lý, hợp lý, toàn lý) không những có từ kệ tới kinh, mà có trong từng sát na của giữ giới luật. Một hệ thống lý hoàn chỉnh biết đưa chánh tư duy tới bờ giác.

11. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ LUẬN, với lý luận với đường đi nước bước của Tứ Diệu Đế; với lập luận có móng, nền, tường, mái của Bát Chánh Đạo; với giải luận về nguồn cơn từ phiền não tới khổ đau; với diễn luận buông vọng, bỏ dục để nhận ra nhân lộ của giải thoát bằng tuệ giác của Phật pháp.

12. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ GIẢI có cân, đo, đong, đếm mọi nguồn cội của khổ đau, để thức nghiệm bằng thực nghiệm: có (sự) thật mới vực được đạo, từ giải thích tới giải luận bằng Phật pháp.

13. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ DIỄN, thấy cho thông từ diễn biến trên thượng nguồn của phiên não tới đột biến của khổ đau nơi hạ nguồn, với quy định làm nên quy trình của quy luật: nhân quả

14. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ TÔNG, thấy cho thông tổng kết của nhân gian bằng luật nhân quả, để thấu cho thâm tổng luận nhân thế bằng đường đi nẻo về của Bát Chánh Đạo, để từ đó thương chúng sinh ngay trong nhân sinh bằng tổng lực của tình thương.

15. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ HỘI (hội đàm, hội luận, hội nghị, hội thảo) phải là nơi hội tụ của vô lương tâm, nơi mà tình thương biết đồng hội đồng thuyền trước thử thách của phiên não, biết đồng cam cộng khổ trước mọi đau khổ.

16. Vạch trần chân tướng ác tăng, gian tăng, ma tăng, xàm tăng bằng:

Hệ ĐỐI (đối diện, đối thoại, đối lý, đối luận) bằng tình thương để búng đi phiền não, nhổ đi đau khổ, vứt đi vọng động. Đối tâm để chào, mời, đón, nhận, để được thuận duyên với tâm đạo của Tam Phật: sống mà không có đối phương, đối thủ, đối thù...

LÊ HỮU KHÓA

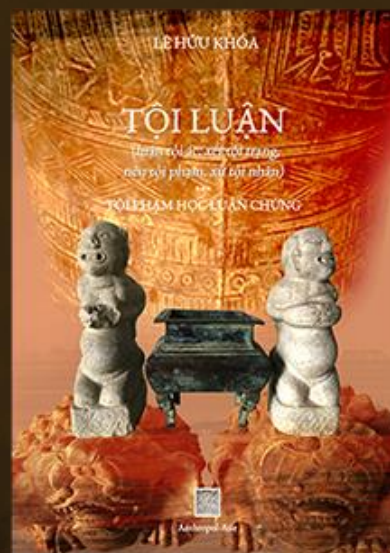
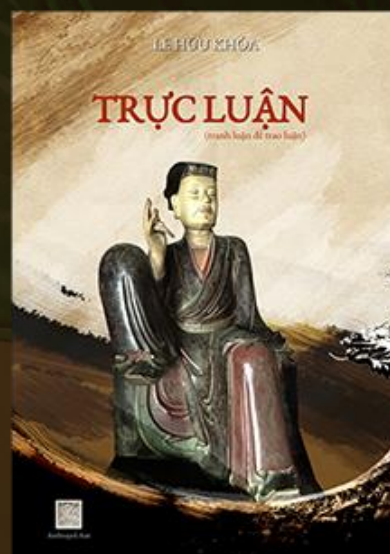
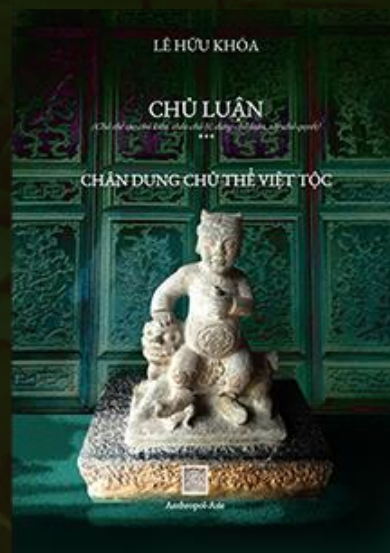
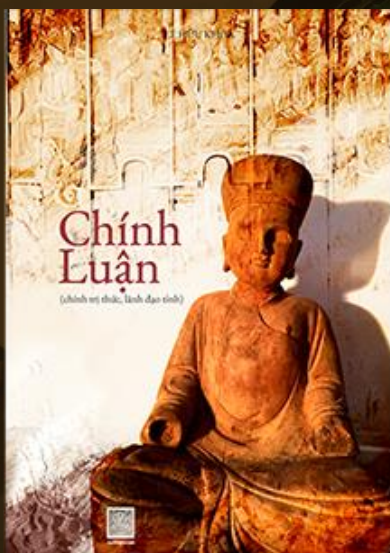
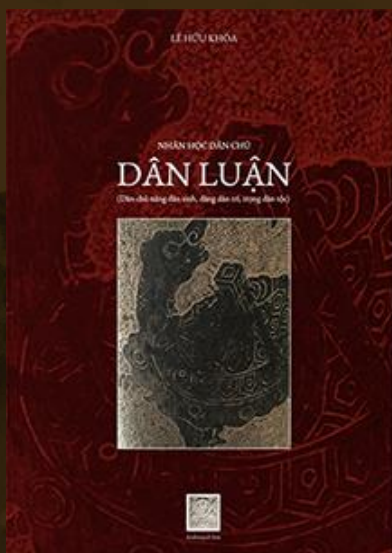
THƯ MỤC & THƯ LUẬN

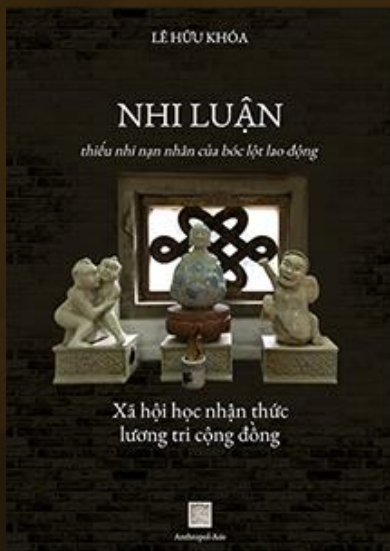
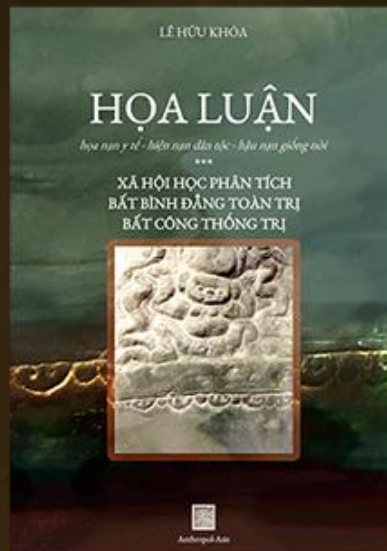
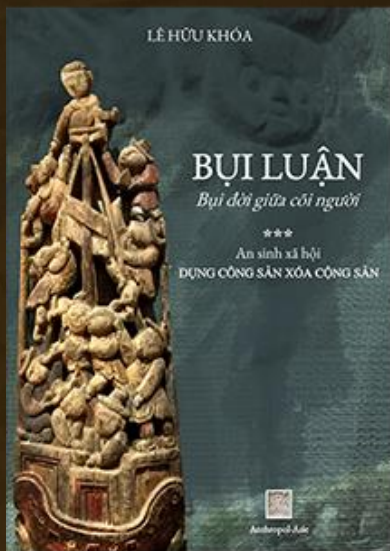
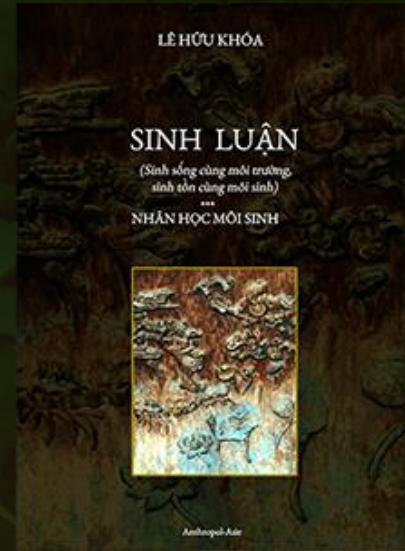
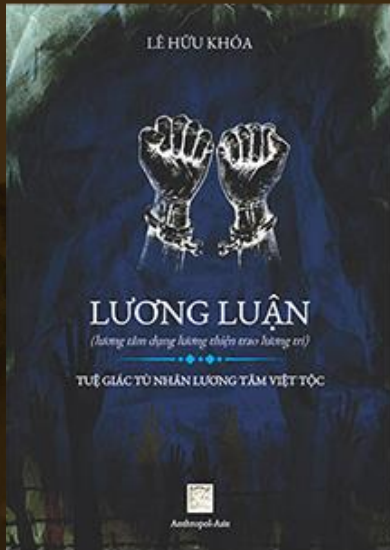

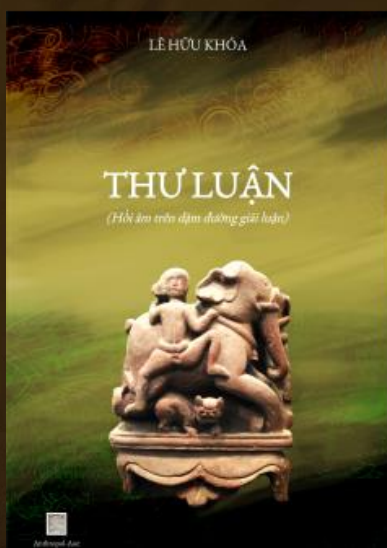
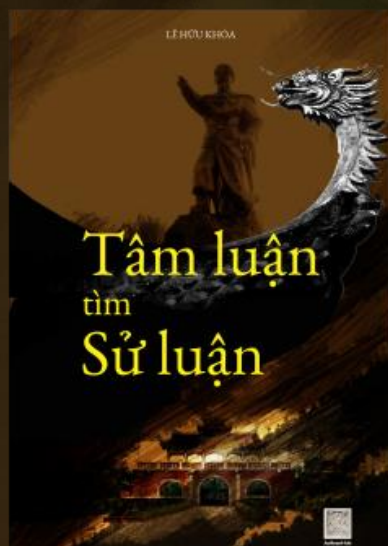
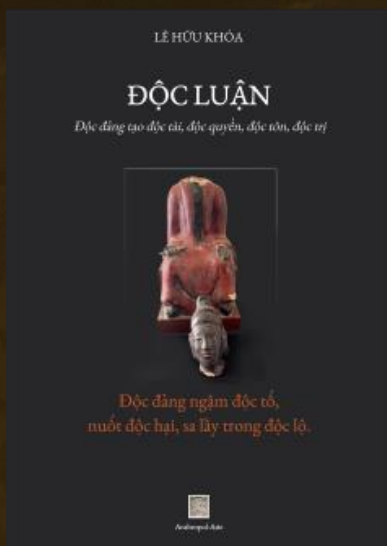
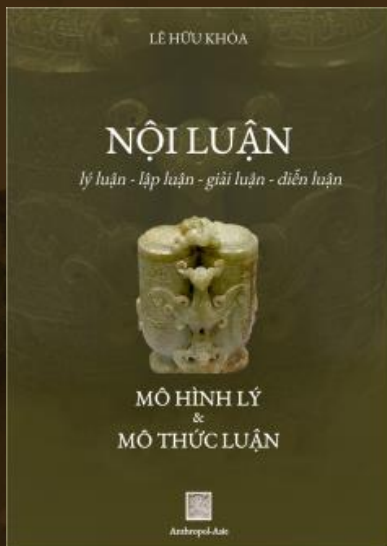
Anthropol-Asie

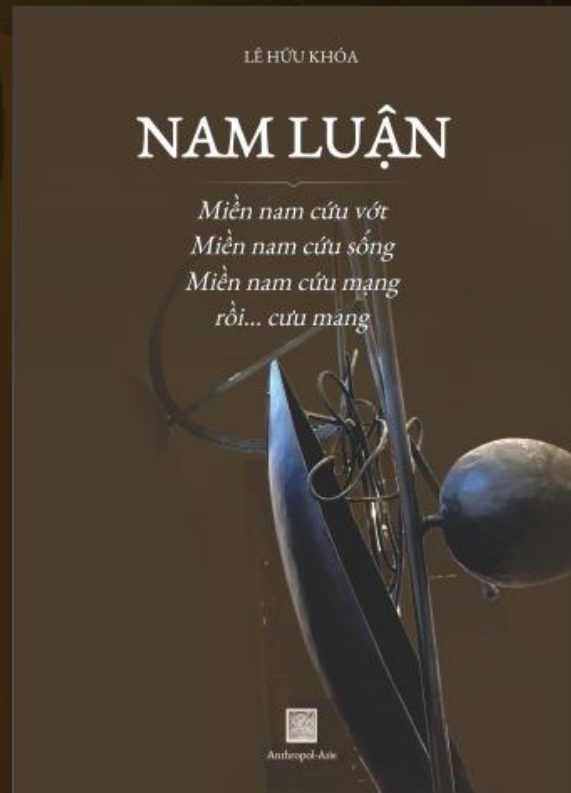
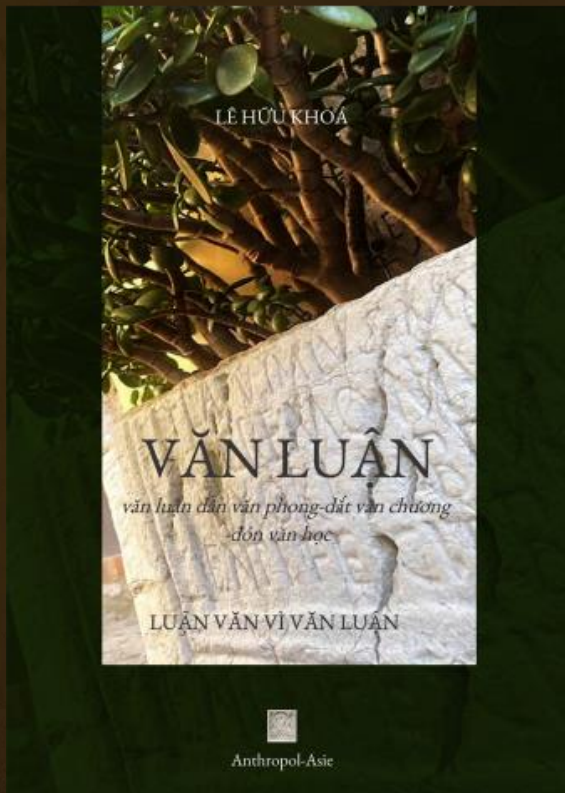
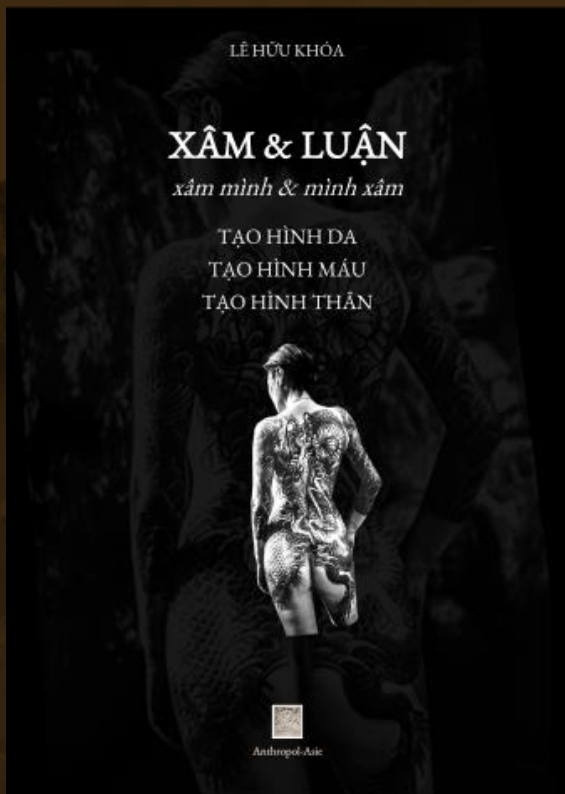

*PHƯƠNG
PHÁP
LUẬN*

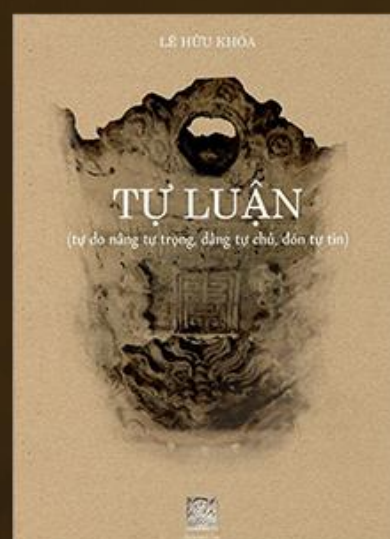
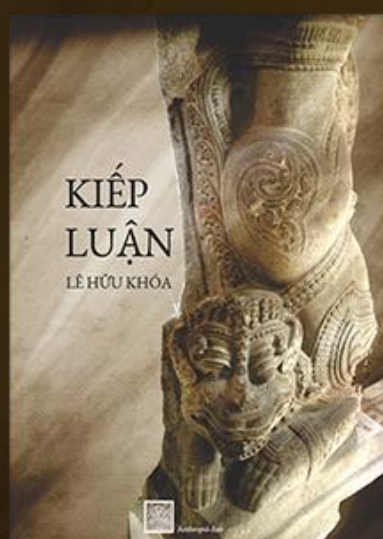
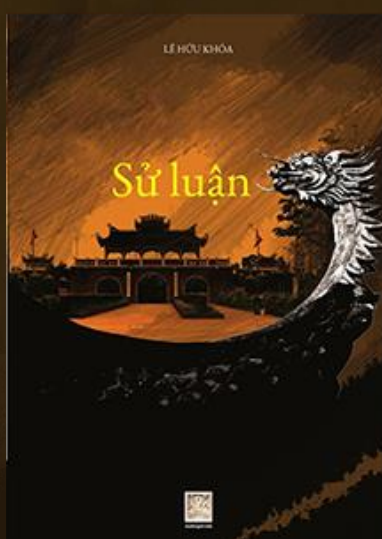
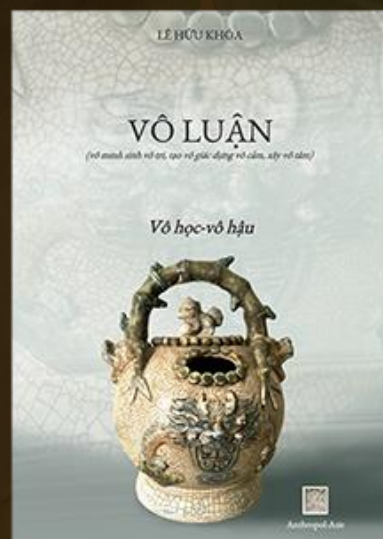
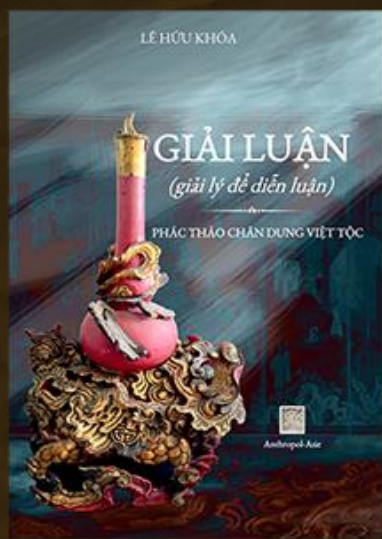
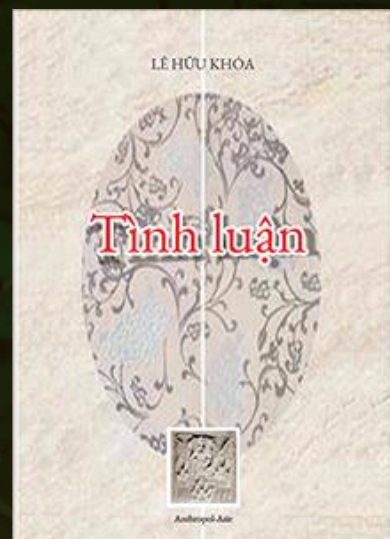
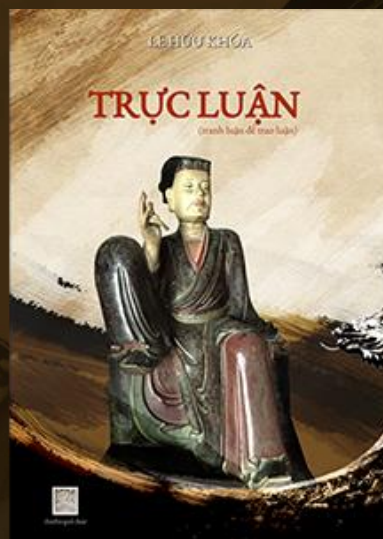
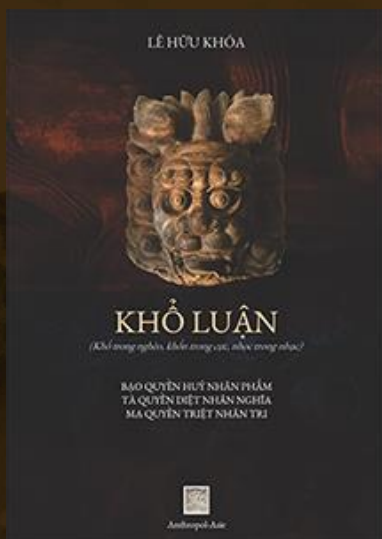

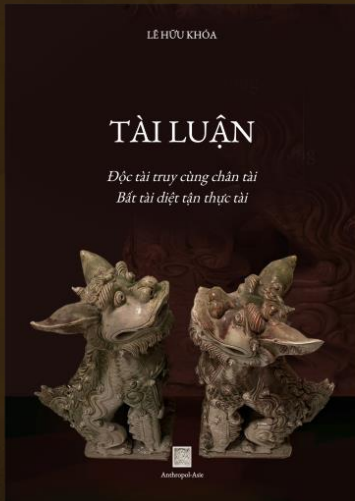
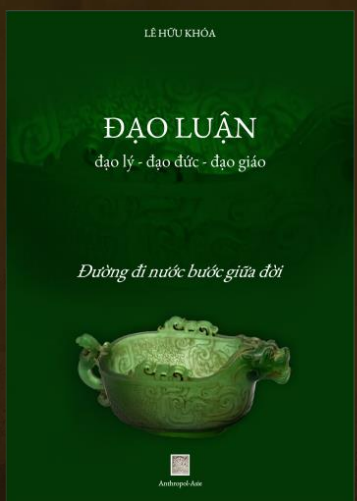
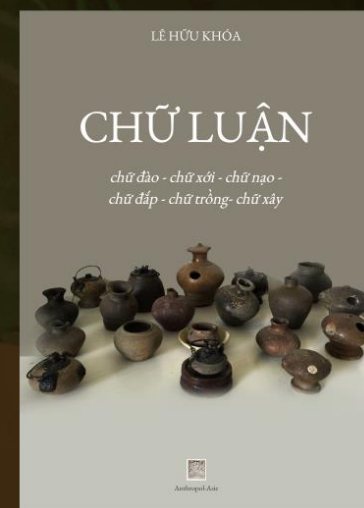
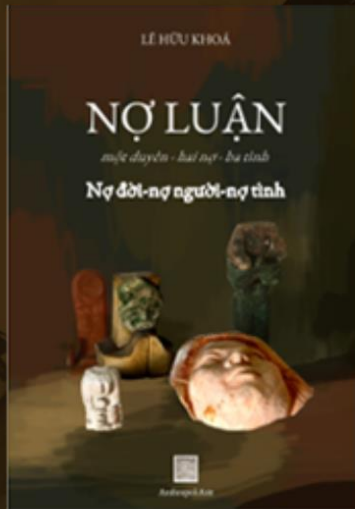
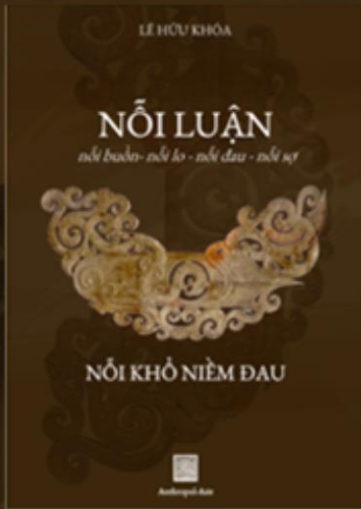

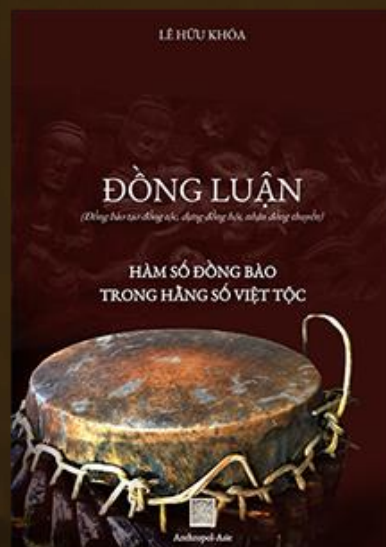
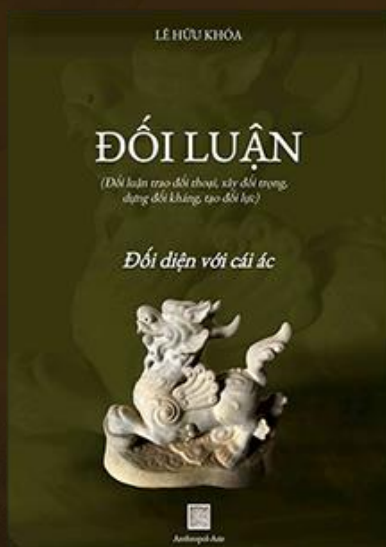
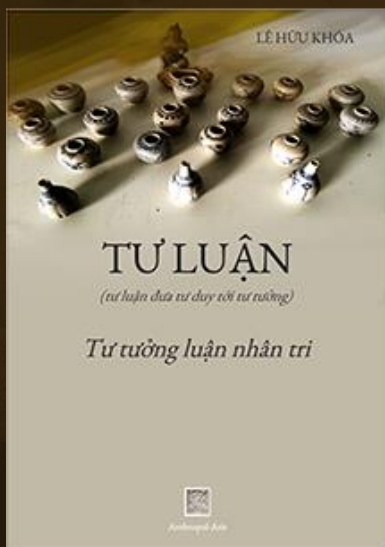
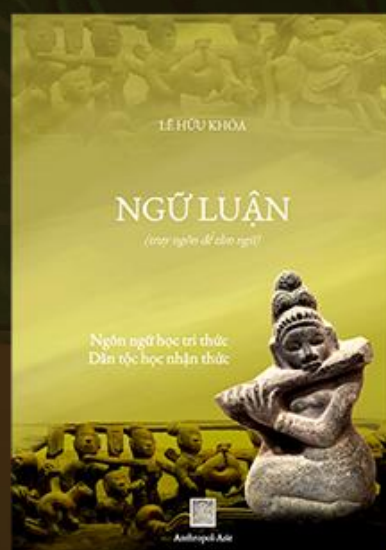
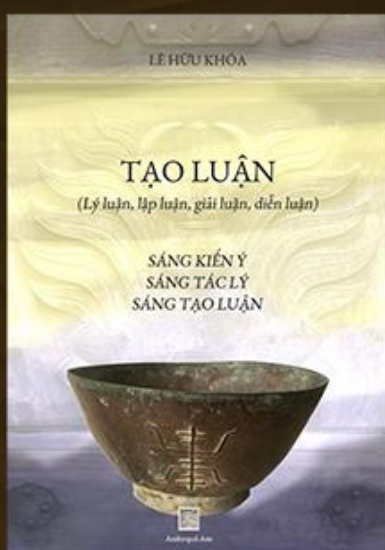
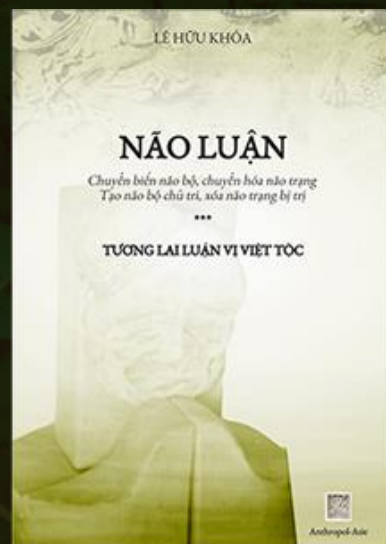
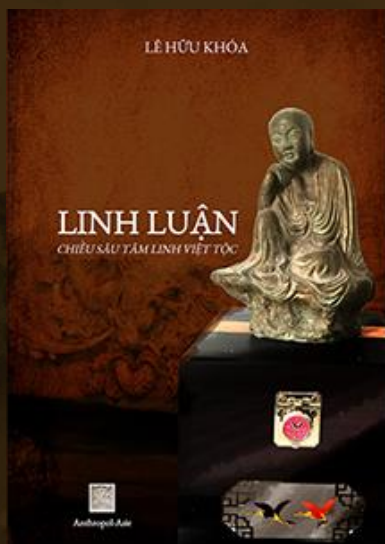
*LÝ
THUYẾT
LUẬN*

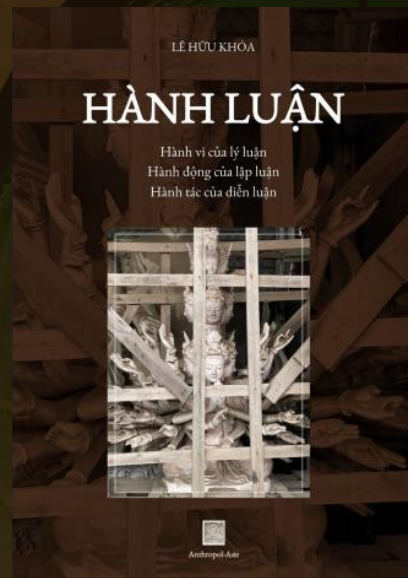
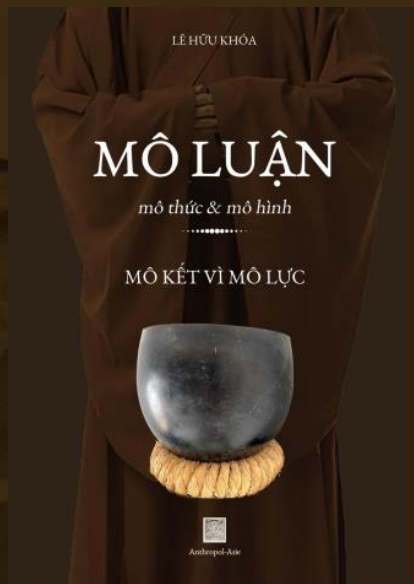

*KHOA
HỌC
LUẬN*

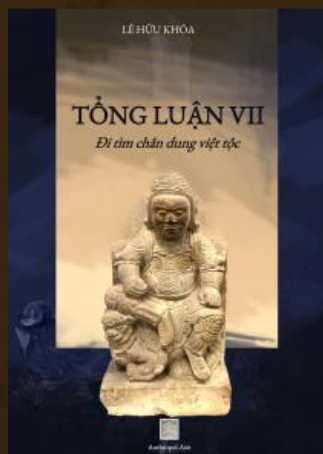
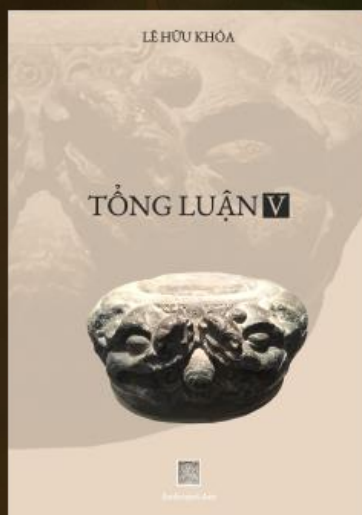

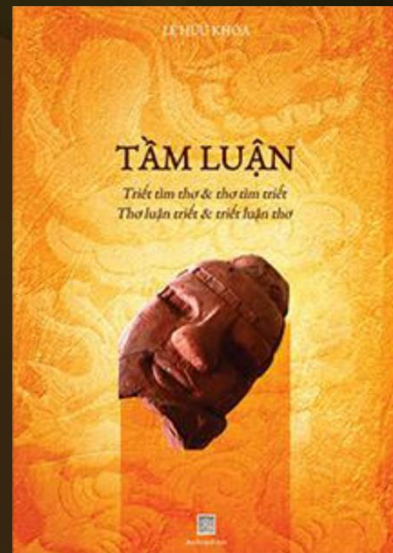
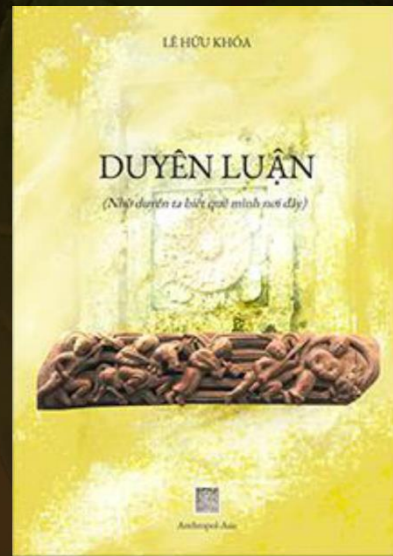
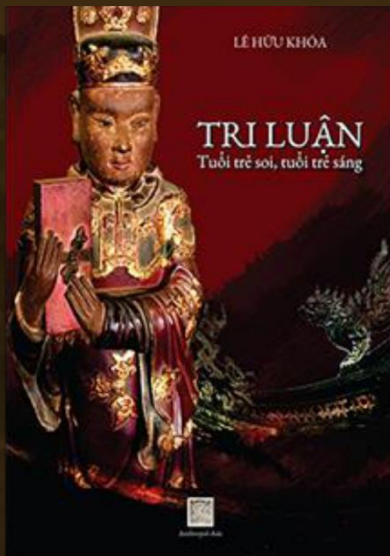

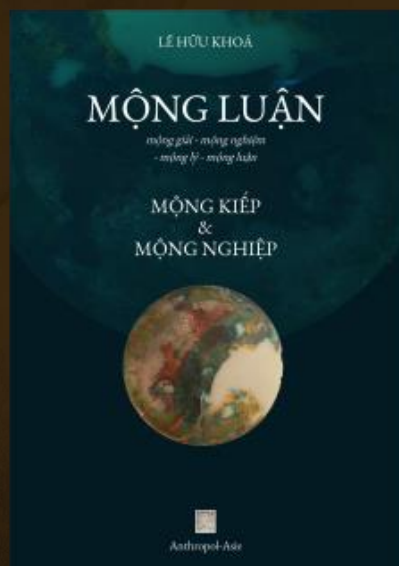
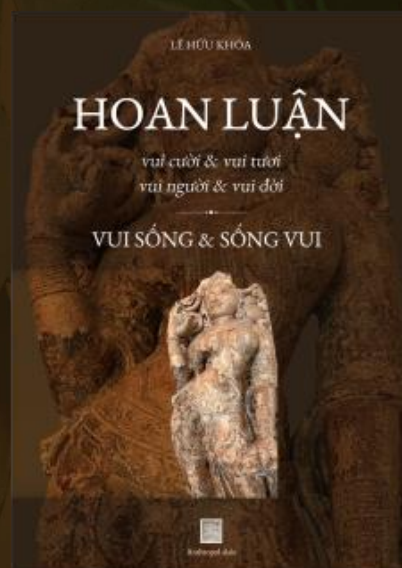
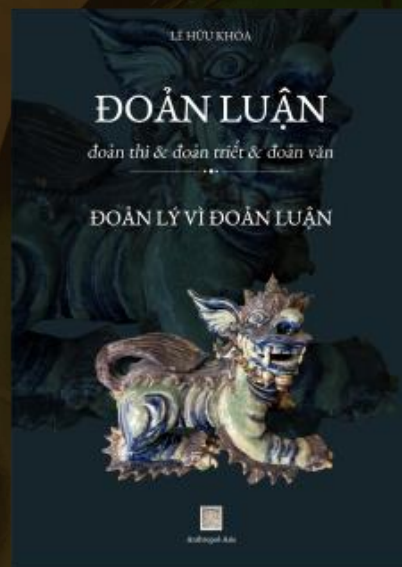
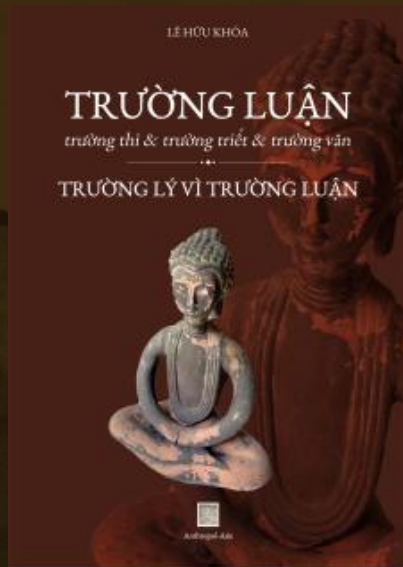

*TRI
THỨC
LUẬN*

t

*TUỆ
GIÁC
LUẬN*

t

LÊ HỮU KHÓA

TRẮC ẨN LUẬN

*lòng trắc ẩn gieo tình thương
người trắc ẩn trồng tình người*

TRẮC ẨN LÝ & ẨN TRẮC LUẬN

LÊ HỮU KHÓA

BẤT LUẬN

*bất chính của bất công & bất lực của bất tài
bất lương của bất minh & bất đức của bất nhân*

Anthropos-Asia

LÊ HỮU KHÓA

TÀI LUẬN

*Độc tài truy cùng chân tài
Bất tài diệt tận thực tài*

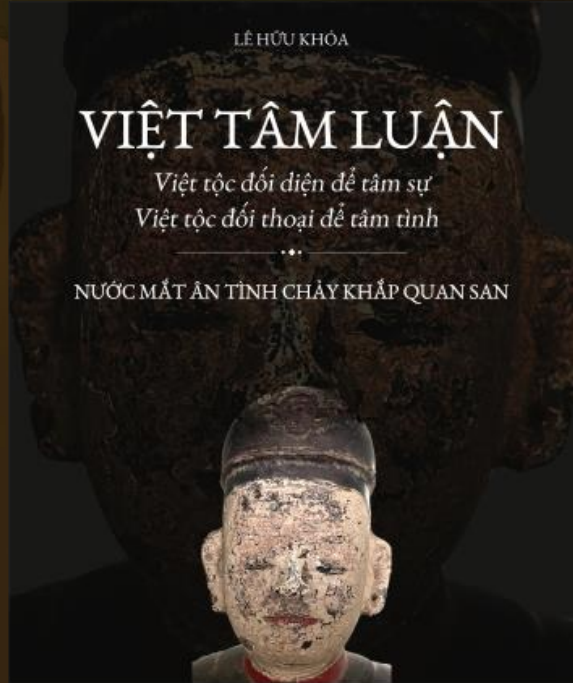
Anthropos-Asia

LÊ HỮU KHÓA

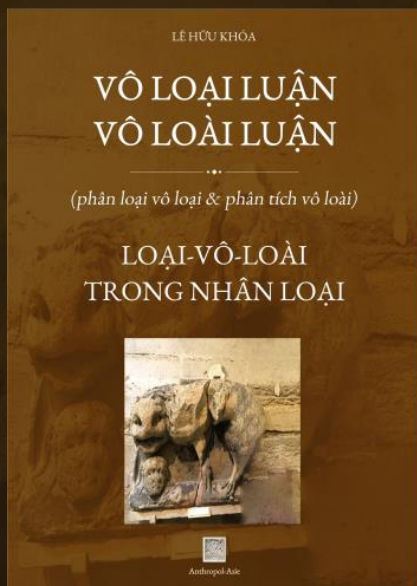
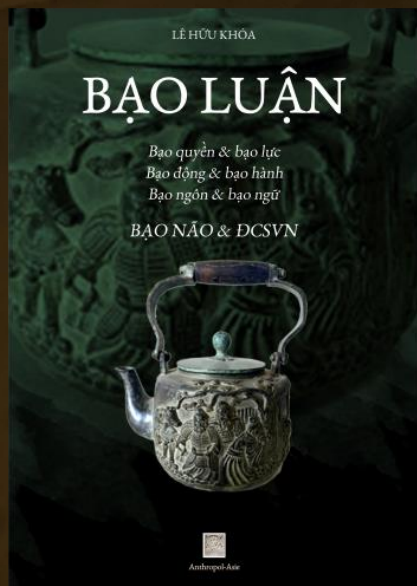
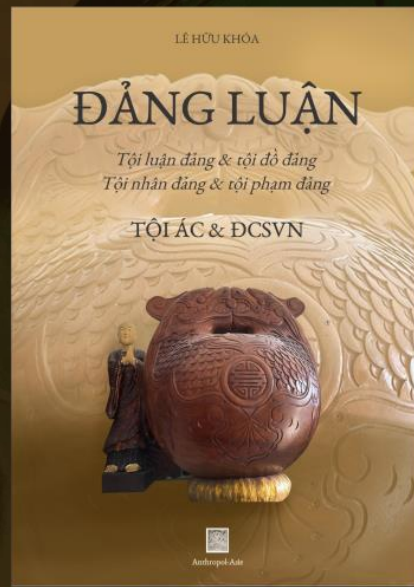
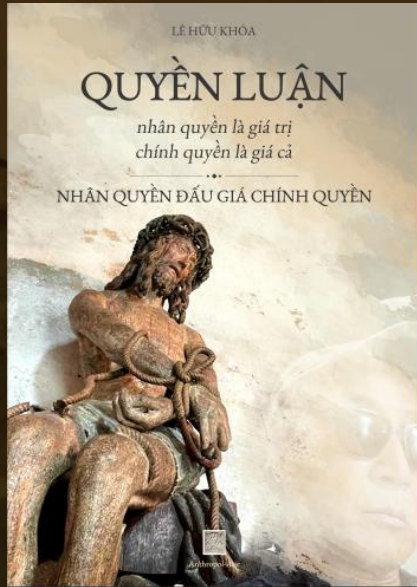
VIỆT TÂM LUẬN

*Việt tộc dối diện để tâm sự
Việt tộc dối thoại để tâm tình*

NƯỚC MẮT ẨM TÌNH CHẢY KHẮP QUAN SAN

Anthropos-Asia

LÊ HỮU KHÓA

TỔNG LUẬN 11

*quyền luận
bạo luận
đăng luận*

LÊ HỮU KHÓA

TỔNG LUẬN 12

*thật luận
triết luận
hiền luận*

LÊ HỮU KHÓA

TỔNG LUẬN 13

*khảo luận
xâm & luận
viết & luận*

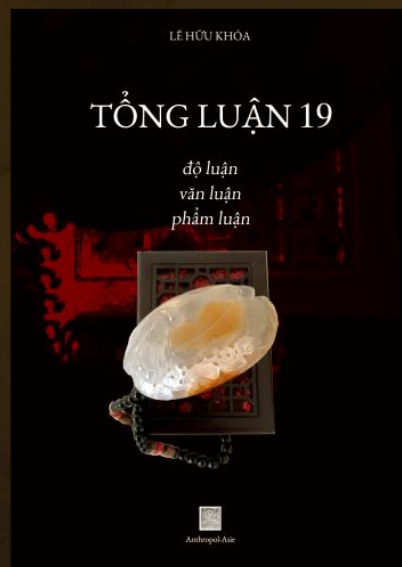
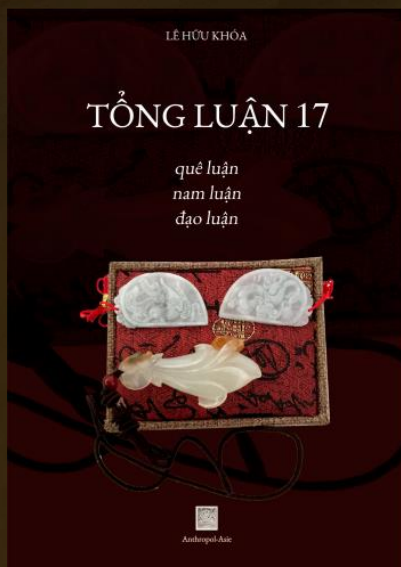
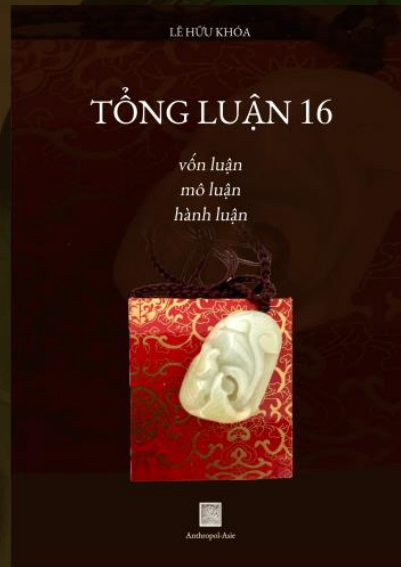
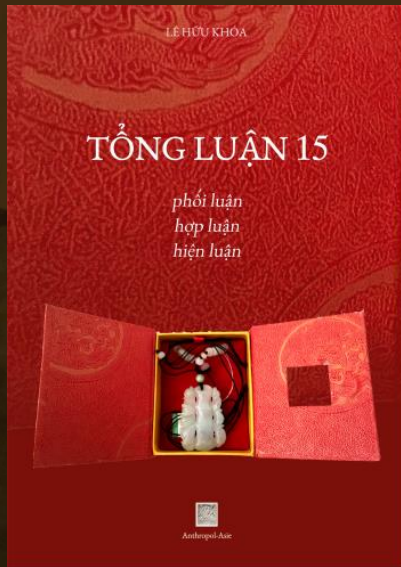

LÊ HỮU KHÓA

TỔNG LUẬN 14

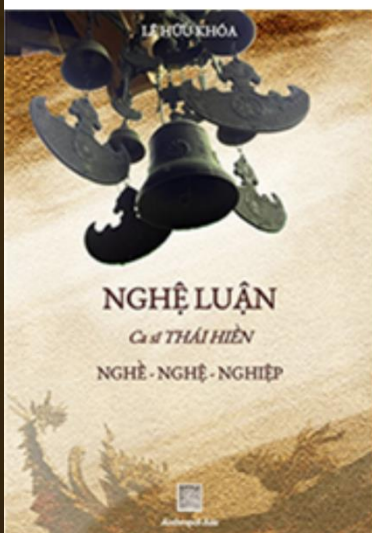
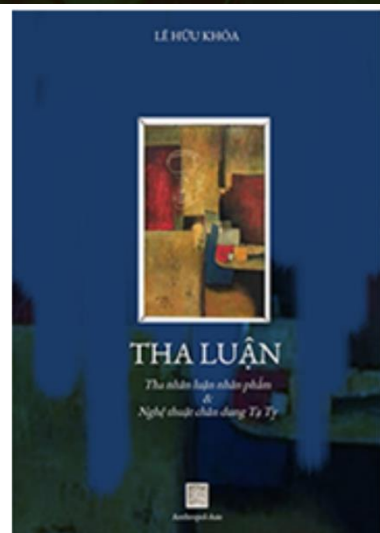
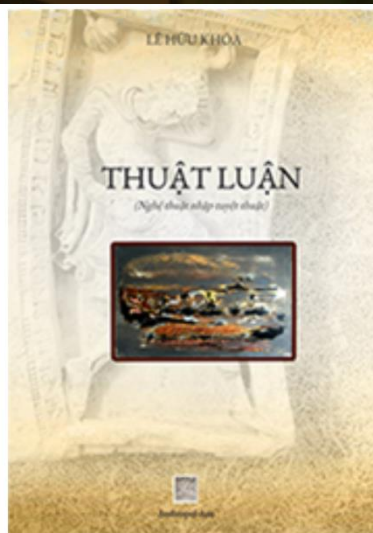
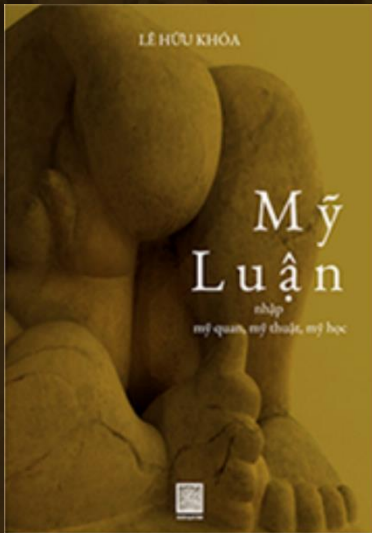
*viễn luận
nội chiến luận
dạng luận*

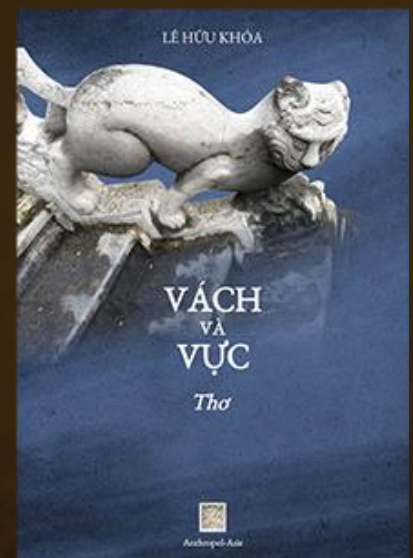
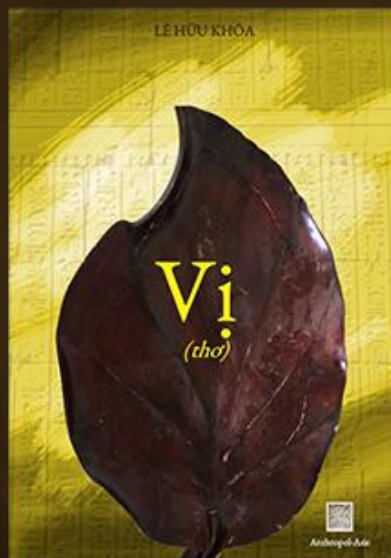
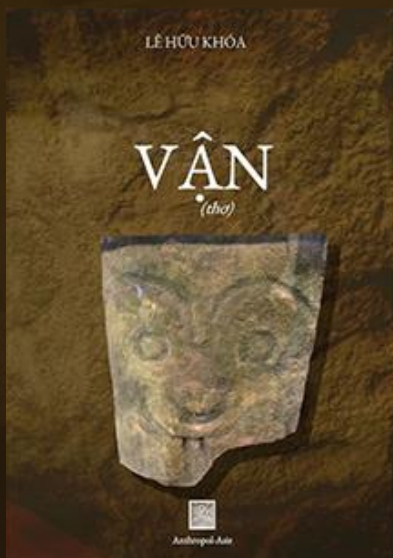
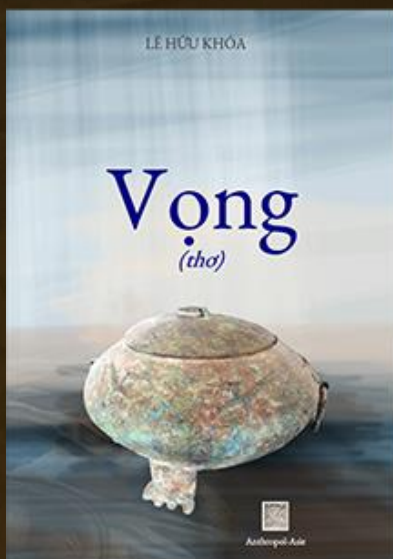
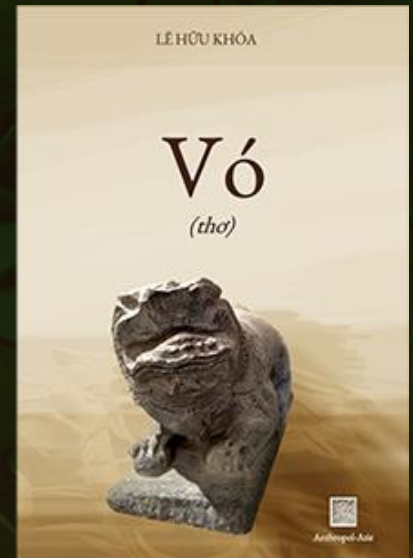
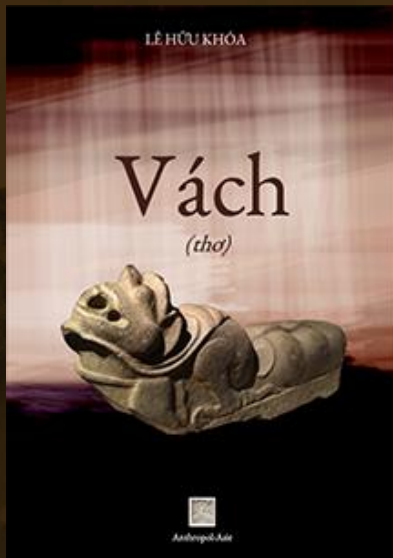

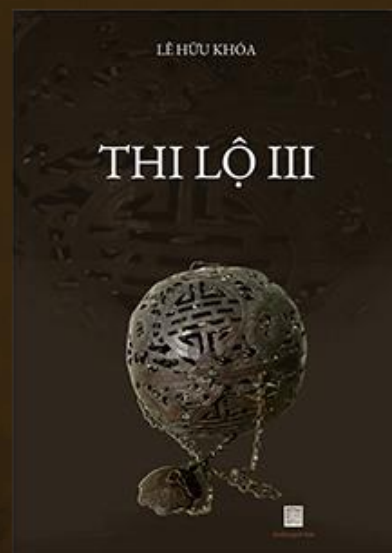
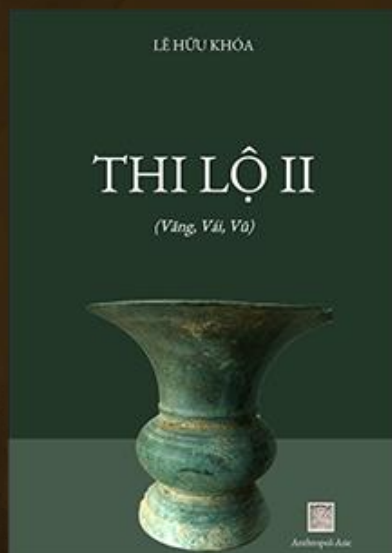
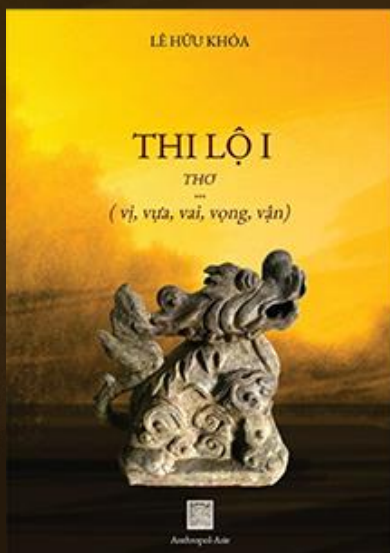
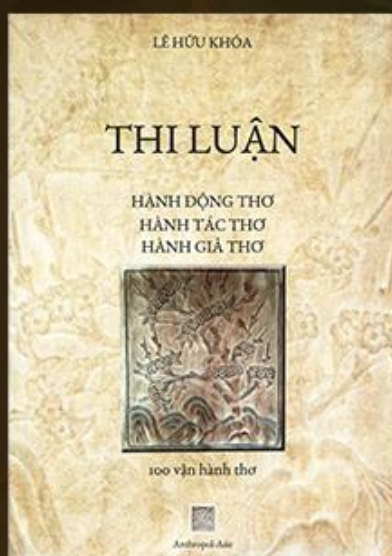
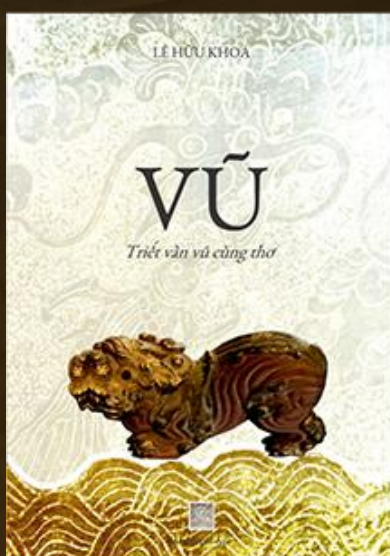
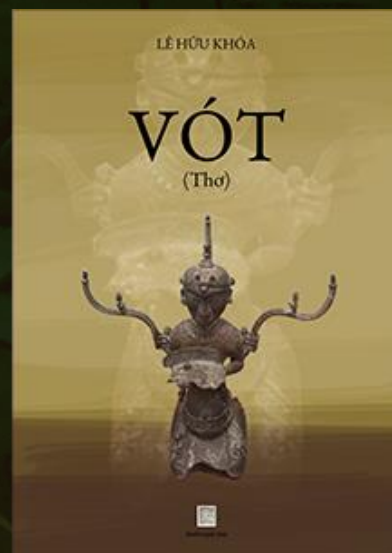
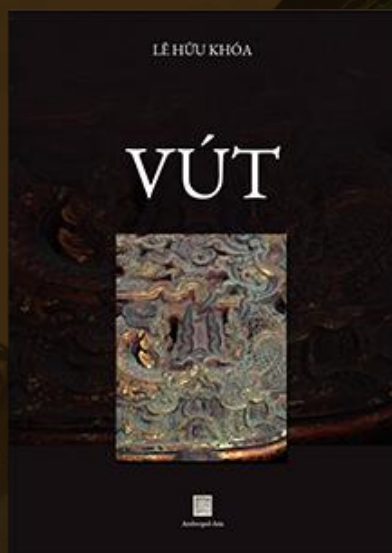

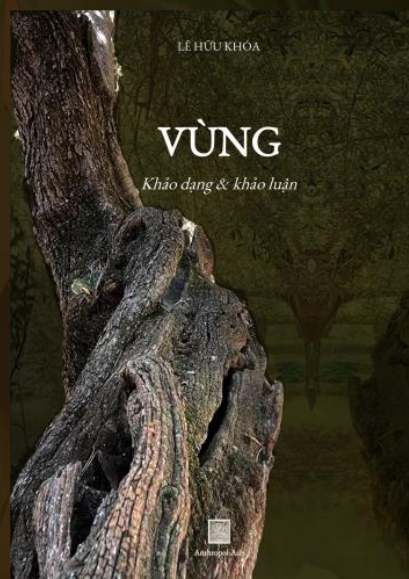
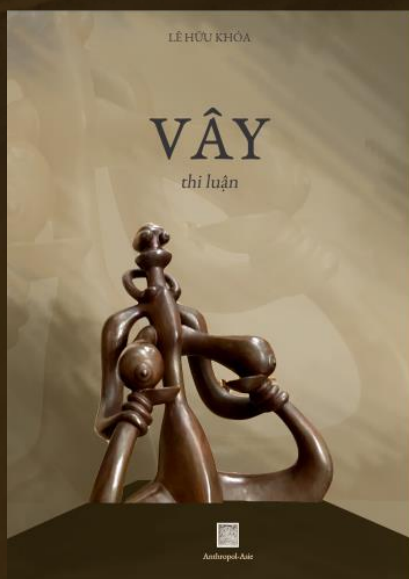
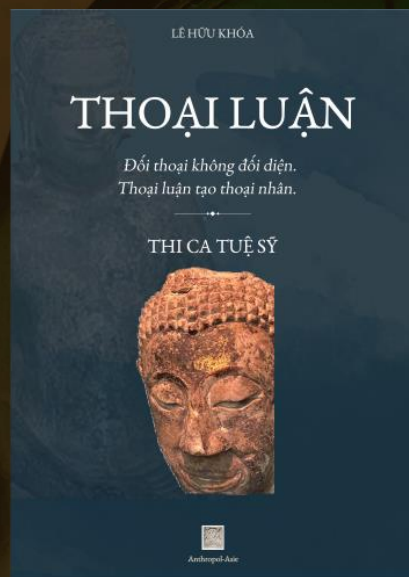
MỸ LUẬN
&
THI LUẬN

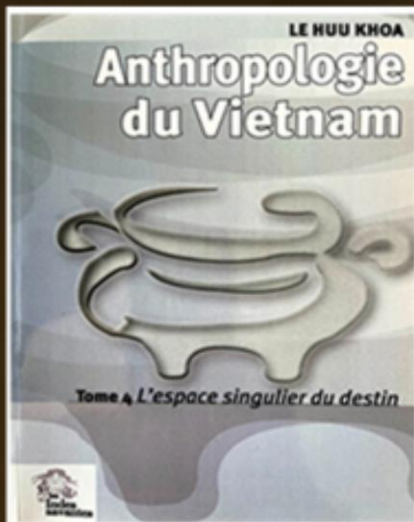
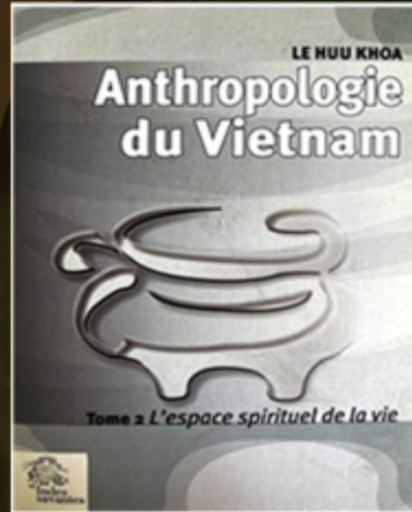
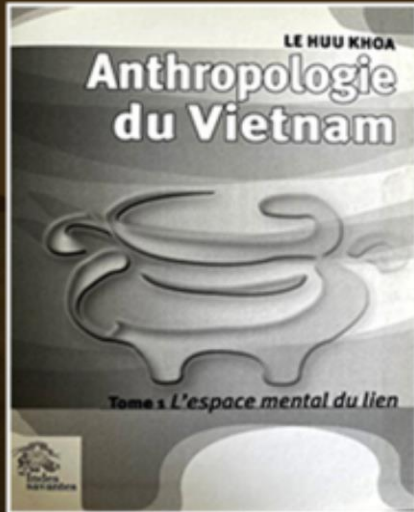

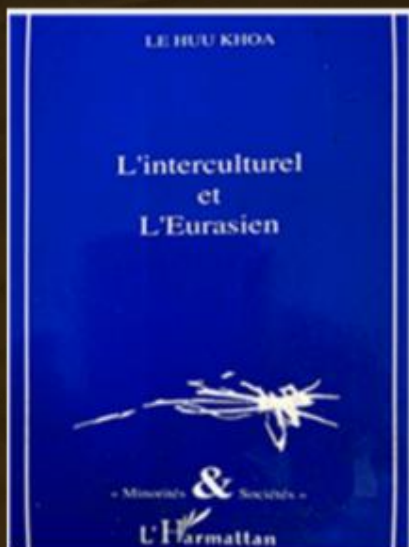
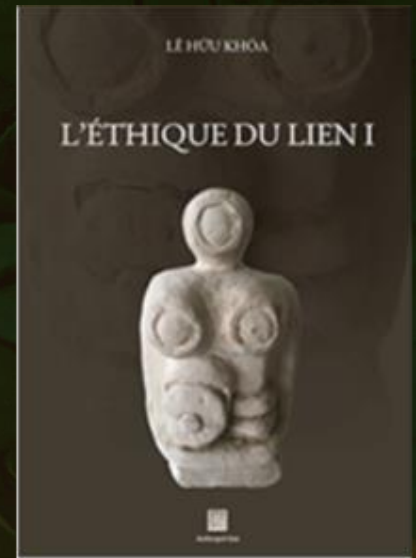
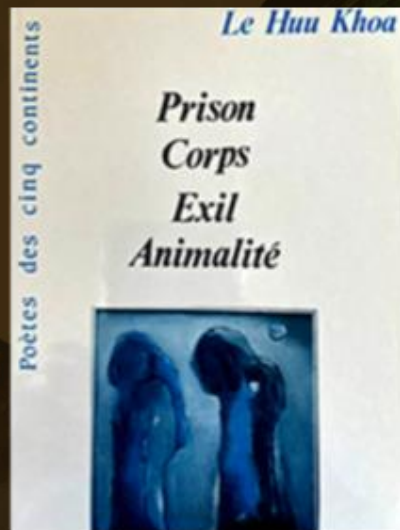
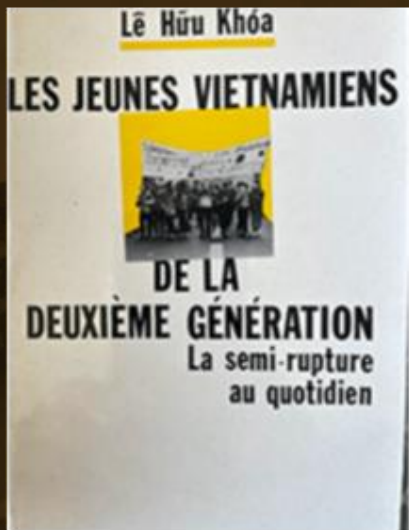

XÃ LUẬN

NHÂN LUẬN

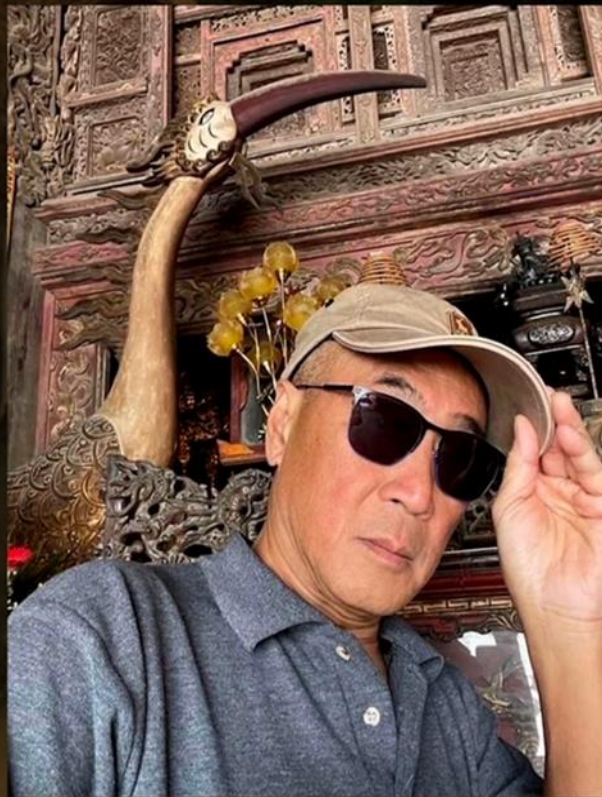

*CHƯƠNG
TRÌNH
&
CHƯƠNG
MỤC*

VEER
VIETNAMOLOGIE
Etudes & Enquêtes & Recherches

SCIENCES HUMAINES & SOCIALES
Épistémologie
Méthodologie
Conceptualisation

2024
tous les mercredis
professeur LÊ HỮU KHOÁ
(en vietnamien)

TỔ CHỨC CÁC CHƯƠNG MỤC & CHƯƠNG TRÌNH

của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

FACEBOOK

1. VÙNG KHẢ LUẬN
Các bản thảo việt ngữ
2. VIETNAMOLOGIE
Các bản thảo ngoại ngữ
3. NGHỆ VIỆT
Các bản thảo nghệ thuật
4. LÊ HỮU KHOÁ
Các bài giảng việt ngữ

Ấn bản & phát hành

ANTHROPOL-ASIE & GRISEA & RASPA

Chương trình 2024
ANTHROPOL-ASIE

HỌC THUẬT LUẬN

*Khoa học luận
Phương pháp luận
Lý thuyết luận
Tri thức luận*

Giáo sư LÊ HỮU KHOÁ
mỗi thứ tư
9h sáng âu châu

VEER
VIETNAMOLOGIE
Etudes & Enquêtes & Recherches

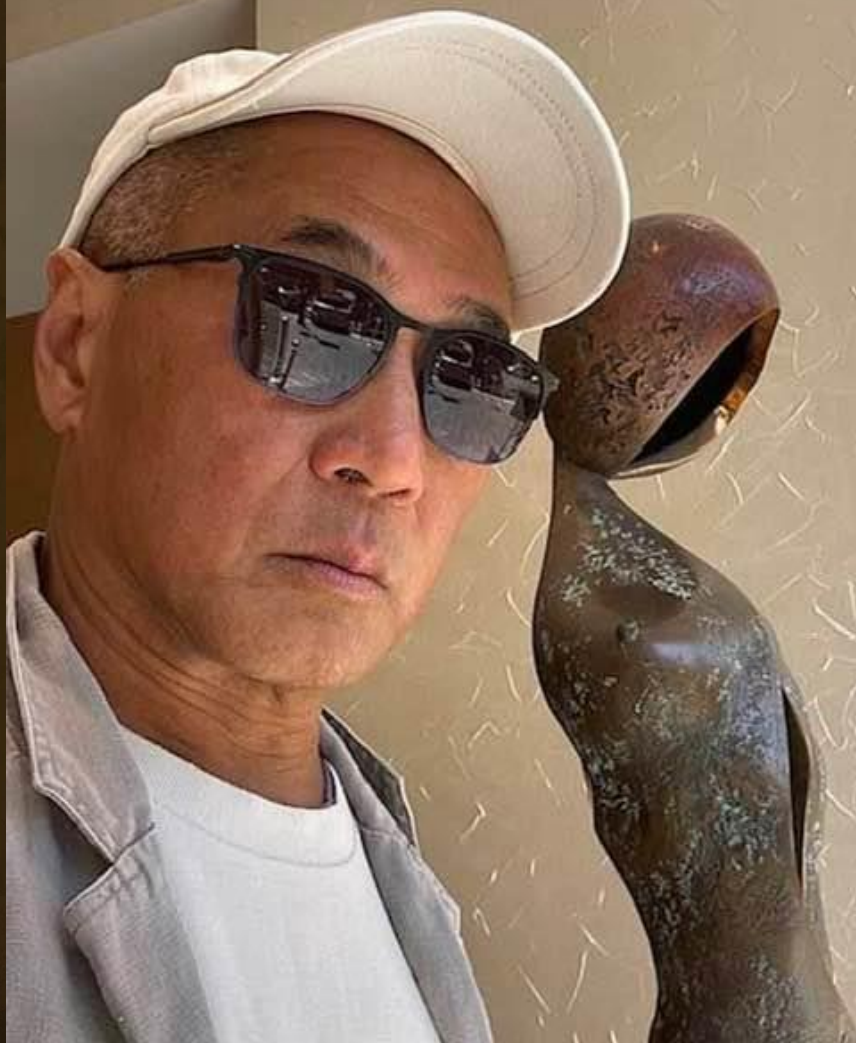
SCIENCES HUMAINES & SOCIALES
Épistémologie
Méthodologie
Conceptualisation

2024
tous les mercredis
professeur LÊ HỮU KHOÁ
(en vietnamien)

Các công trình nghiên cứu về
PHƯƠNG PHÁP LUẬN
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

có thể tải từ Facebook:
f VÙNG KHẢ LUẬN

Các công trình nghiên cứu về
LÝ THUYẾT LUẬN
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

có thể tải từ Facebook:
 VÙNG KHẢ LUẬN

Các công trình nghiên cứu của
giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

được tóm tắt bằng ngoại ngữ trên trang facebook:

 VIETNAMOLOGIE

Các công trình nghiên cứu về
TRI THỨC LUẬN
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

có thể tải từ Facebook:
 VÙNG KHẢ LUẬN

Các công trình nghiên cứu về
KHOA HỌC LUẬN
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

có thể tải từ Facebook:
 VÙNG KHẢ LUẬN

Các công trình nghiên cứu về

MỸ NGHỆ & MỸ THUẬT

của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

có thể tải từ Facebook:

 NGHỆ VIỆT

Các công trình nghiên cứu về
VIỆT NAM HỌC
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

có thể tải từ Facebook:
VÙNG KHẢ LUẬN

CHƯƠNG TRÌNH TÂM SỰ HÀNH THỨC
HỌC THUẬT-TƯ TƯỞNG-DANH NHÂN
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

tạm ngừng trong tháng chín

01/09-30/09/ 2023

(vì lý do nghiên cứu thực địa)

sẽ trở lại: **01/10-31/12/2023.**

REPARTITION DES TRAVAUX DE
LE HUU KHOA
SUR LES RÉSEAUX SOCIAUX
FACEBOOK

1. VIETNAMOLOGIE

Résumés en anglais et en français des ouvrages.

2. VÙNG KHẢ LUẬN

Publication & diffusion des ouvrages en sciences humaines et sociales en vietnamien

3. NGHỆ VIỆT

Publication & diffusion des ouvrages sur l'art et l'esthétique en vietnamien

4. LÊ HỮU KHOÁ

Conférences vietnamologiques en vietnamien.

ORGANISATION & PROGRAMMATION
Anthropol-Asie & GRISEA & RASPA

THÔNG BÁO

CHƯƠNG TRÌNH TÂM SỰ HÀNH THỨC HỌC THUẬT - TƯ TƯỞNG - DANH NHÂN

giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

thứ ba - thứ tư - thứ năm

01/07/2023-31/12/2023

15 giờ âu châu.

Tổ chức & thực hiện
ANTHROPOL-ASIE & GRISEA & RASPA

Các bài giảng cấp cao học và tiến sĩ tại các
đại học âu châu của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ về

GIÁO DỤC - GIÁO LÝ - GIÁO LUẬN - GIÁO KHOA

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

 VÙNG KHẢ LUẬN

Các bài giảng cấp cao học và tiến sĩ tại các đại học Âu Châu
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ
về khoa học điều khiển-quản trị-tổ chức

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

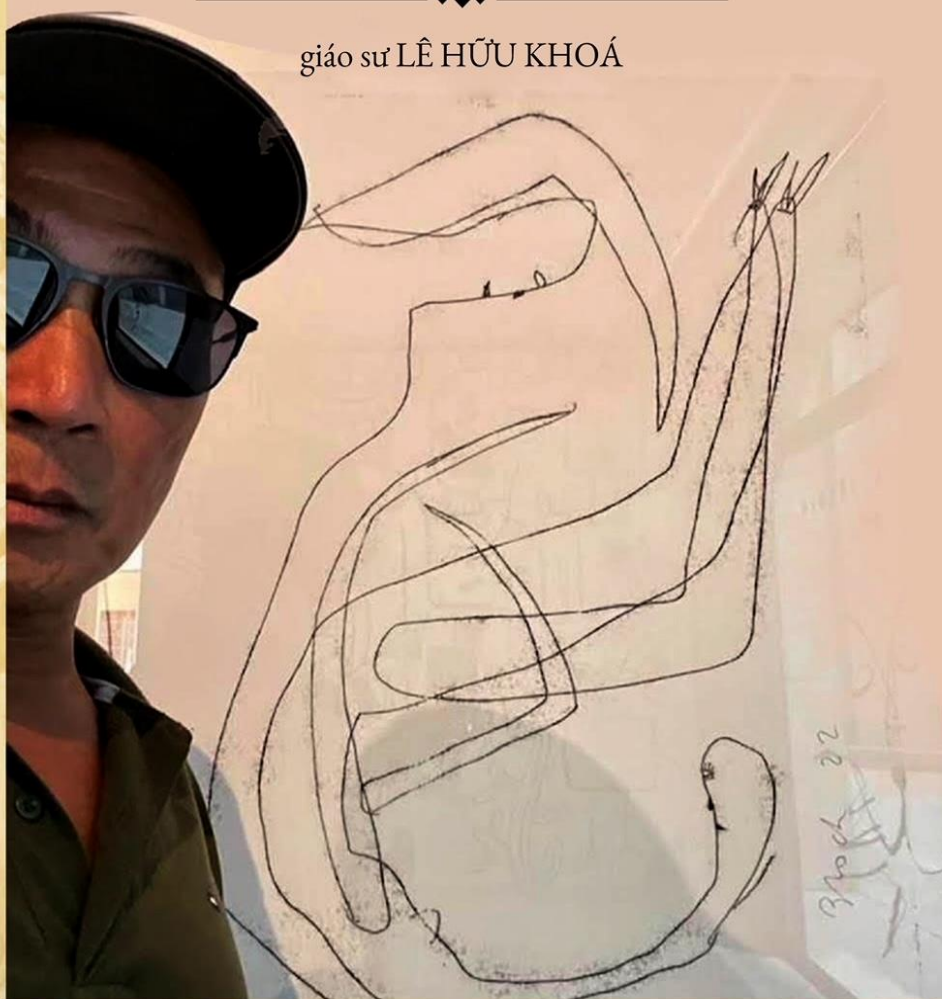
 VÙNG KHẢ LUẬN

30/4/1975-30/4/2024

NGÀY
CÁI ĐỘC CHÔN SỐNG CÁI ĐÀ
giải lý & giải luận

giáo sư LÊ HỮU KHÓA

HỌC THUẬT LUẬN – LÊ HỮU KHÓA

46

KHOA HỌC XÃ HỘI & NHÂN VĂN
giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

NGÀY QUỐC TẾ NHÂN QUYỀN

9g sáng Âu Châu

10/12/2023

CHỦ ĐỀ

Nhân quyền

*của hệ nhân (nhân tâm-nhân từ-
nhân ái-nhân đức-nhân đạo-nhân nghĩa
-nhân trí-nhân trí-nhân bán-nhân vị-nhân tính
-nhân hậu-nhân phẩm).*

CHƯƠNG TRÌNH HÀNG THÁNG

ĐIỀU TRA THỰC ĐỊA & KHẢO SÁT THỰC TRẠNG

giáo sư LÊ HỮU KHOÁ
FACEBOOK

NHÂN HỌC TRI THỨC

(giải thích tri thức & giải luận nhận thức)

XÃ HỘI HỌC VĂN HOÁ

(khoa học luận định lượng & phương pháp luận định chất)

DÂN TỘC HỌC ÂM THỰC ĐỊA TRUNG HÀI

(phân tích hương liệu & phân loại hương vị)

HỌC THUẬT LUẬN

khoa học luận & lý thuyết luận
phương pháp luận & tri thức luận
các đề nghị lập luận
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

CHƯƠNG TRÌNH HÀNG TUẦN

giáo sư Lê Hữu Khoá

FACEBOOK

Thứ tư:

HỌC THUẬT LUẬN CỦA KHXXHNV

(khoa học luận & phương pháp luận & lý thuyết luận & tri thức luận)

Thứ sáu:

NHÂN HỌC THỦ CÔNG VIỆT TỘC

(phân tích hiện vật & giải thích mỹ thuật)

Chủ nhật:

TRẢ LỜI CÁC CÂU HỎI

(phân tích để phân biệt & giải thích để giải luận)

Các bài giảng và các công trình nghiên cứu
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ về

NGÔN NGỮ & THI CA & VĂN HỌC

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

 NGHỆ VIỆT

Các bài giảng cấp cao học và tiến sĩ tại các
đại học âu châu của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

về VĂN HOÁ - VĂN MINH - VĂN HIẾN

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

 VÙNG KHẢ LUẬN

30 tập
THI CA & THI LUẬN
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

có thể đọc và tải từ facebook:

f NGHỆ VIỆT

Các công trình nghiên cứu của
giáo sư LÊ HỮU KHOÁ về
VĂN HỌC VIỆT & NGHỆ THUẬT VIỆT

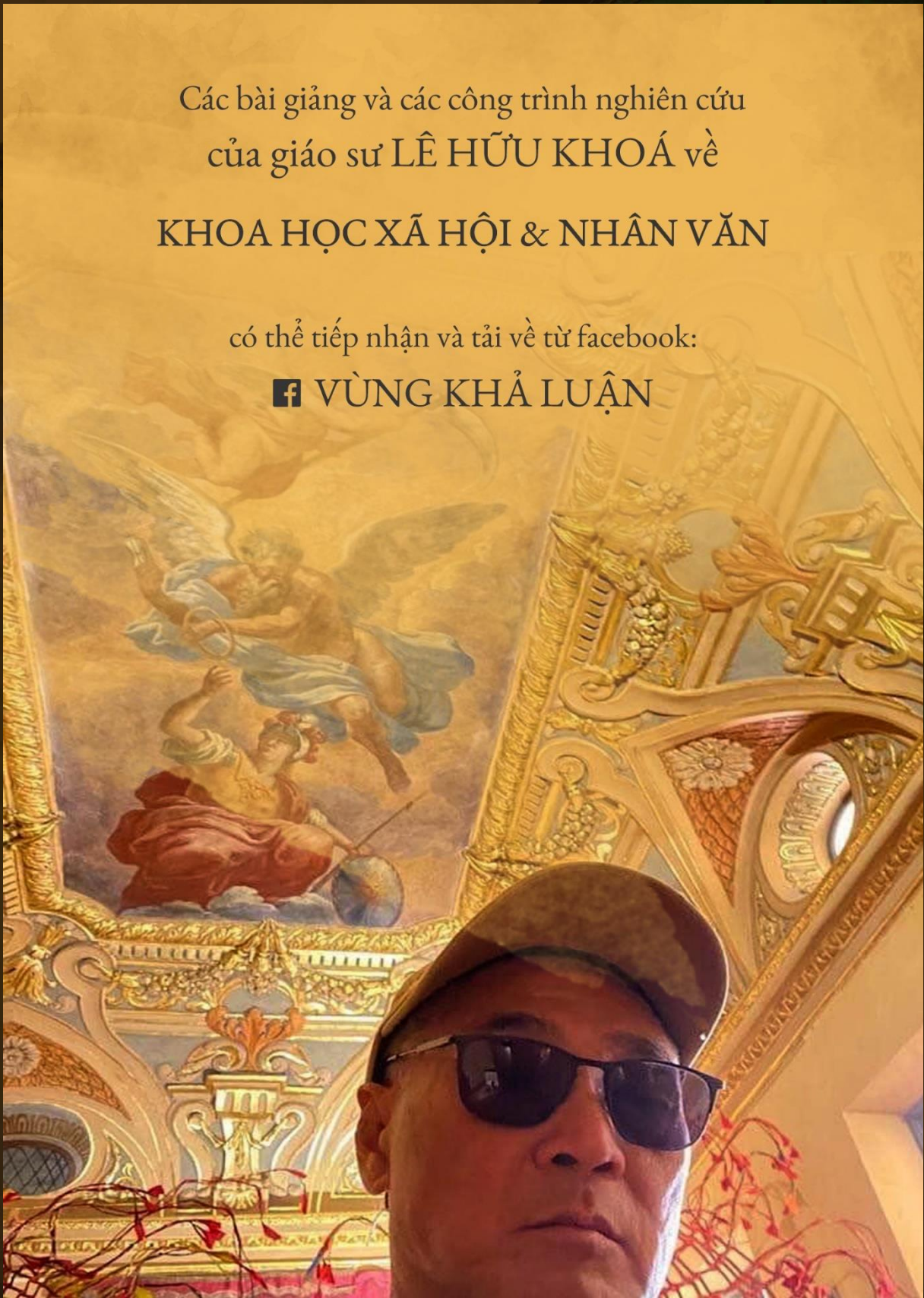
có thể đọc và tải từ facebook:

 NGHỆ VIỆT

Các bài giảng và các công trình nghiên cứu
của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ về
KHOA HỌC XÃ HỘI & NHÂN VĂN

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

 [VÙNG KHẢ LUẬN](#)

Các công trình nghiên cứu về

VĂN NGHỆ SĨ VIỆT NAM

của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

 NGHỆ VIỆT

Các công trình nghiên cứu về

DANH NHÂN VIỆT

của giáo sư LÊ HỮU KHÓA

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

 [VÙNG KHẢ LUẬN](#)

GIÁO TRÌNH & GIÁO ÁN
về tam giáo đồng nguyên

KHÔNG HỌC - LÃO HỌC - PHẬT HỌC

tại các đại học âu châu của giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

 VÙNG KHẢ LUẬN-trang thầy Khoá

Giáo án & giáo trình của
giáo sư LÊ HỮU KHOÁ
tại các đại học âu châu về

ĐÀM PHÁN QUỐC TẾ

(lý luận & thực hành)

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

 [VÙNG KHẢ LUẬN](#)-trang thầy Khoá

Giáo án & giáo trình của
giáo sư LÊ HỮU KHOÁ
tại các đại học âu châu về

ĐA VĂN HOÁ & ĐA SẮC TỘC

(giải luận & diễn luận)

có thể tiếp nhận và tải về từ facebook:

 VÙNG KHẢ LUẬN-trang thầy Khoá

Work of **Le Huu Khoa**
in Vietnamese,
published by
Anthropol-Asie

BIBLIOGRAPHIE

LE HUU KHOA

*(art - critiques - enquêtes - esthétique - épistémologie -
méthodologie - modélisation - théorisation ...
des sciences humaines et sociales)*

Anthropol-Asie

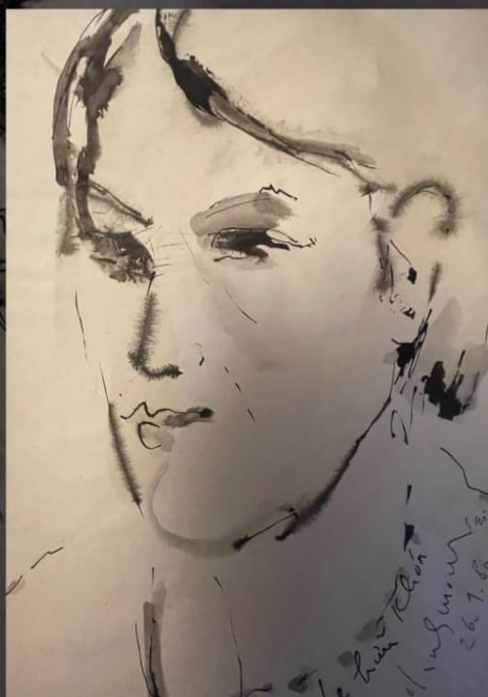
LÊ HỮU KHÓA

THƯ MỤC & THƯ LUẬN

V

(gửi cho Việt)

khảo luận & thi luận & triết luận
PENSÉE & PHILOSOPHIE & POÉSIE

Anthropol-Asie

CHƯƠNG TRÌNH TÂM SỰ HÀNH THỨC
HỌC THUẬT-TƯ TƯỞNG-DANH NHÂN

Giáo sư LÊ HỮU KHOÁ

*2023: thứ ba-thứ tư-thứ năm
9g -10g sáng âu châu.*

3E

ETUDES - ENQUETES - EXPERTISES

••

ASIE - AMÉRIQUE - AUSTRALIE - EUROPE

ANTHROPOL - ASIE & GRISEA & RESPA

2025 - 2028

••

150 ouvrages & 500 enquêtes & 700 rapports visuels
du professeur LE HUU KHOA

Anthropol-Asie

INVITATION

EXPOSITION
TRANSCONTINENTALE
Amérique-Asie-Australie-Europe

Fusion des 3P

Pensée-Philosophie-Poésie

100 ouvrages de LE HUU KHOA

2022 - 2025

Anthropol-Asie

Collection L'argumentation

GRISEA-Groupe de recherche sur l'immigration sud-est asiatique

RESPA-Réseau d'étude des systèmes de pensée de l'Asie.

THAM LUẬN. III

Hội luận quốc tế

Diễn giả : FRANÇOIS JULLIEN

Chủ tịch: LÊ HỮU KHÓA

INVITATION

EXPOSITIONS TRANSCONTINENTALES

Amérique-Asie-Australie-Europe

120 ouvrages & 150 enquêtes & 500 conférences

LE HUU KHOA

3P

PENSÉE & PHILOSOPHIE & POESIE

2023-2024-2025

Exposition I

CORRESPONDANCE
DES OUVRAGES

Exposition II

RÉSEAU ARGUMENTATIF

Exposition III

ANCÊTRES & AÎNÉS

Organisation:

ANTHROPOL-ASIE
L'ARGUMENTATION
GRISEA
NGHE VIET
RESPAS
VUNG KHA LUAN.

GIÁO TRÌNH TIỀN SĨ

UNIVERSITE SORBONNE. PARIS.IV-V-XIII

PHƯƠNG PHÁP LUẬN LIÊN NGÀNH

NHÂN HỌC & LUẬT HỌC & SỬ HỌC & TRIẾT HỌC & XÃ HỘI HỌC

CHỦ THỂ DÂN CHỦ

LÊ HỮU KHÓA¹

Sẽ không có dân chủ nếu không có quá trình giáo dục để đào tạo ra các chủ thể dân chủ, và khi các chủ thể dân chủ này ra đời và trưởng thành trong xã hội dân chủ thì bạo quyền độc đảng toàn trị sẽ đột quy, thì tà quyền độc đảng ngu dân trị sẽ đột tử, thì quý quyền độc đảng công an trị sẽ đột tan, thì ma quyền độc đảng tuyên truyền trị sẽ đột tiêu...

Chủ thể dân chủ của phát triển, tiến bộ, văn minh luôn đi cùng nhân sinh lên đường đi tìm nhân cách, qua néo của nhân tri, bằng ánh sáng của nhân lý và nhân tâm, tất cả theo lối của nhân đạo để đưa nhân loại về chân trời của nhân phẩm, để nhận nhân vị một cách xứng đáng nhất trong thể chế thực sự dân chủ.

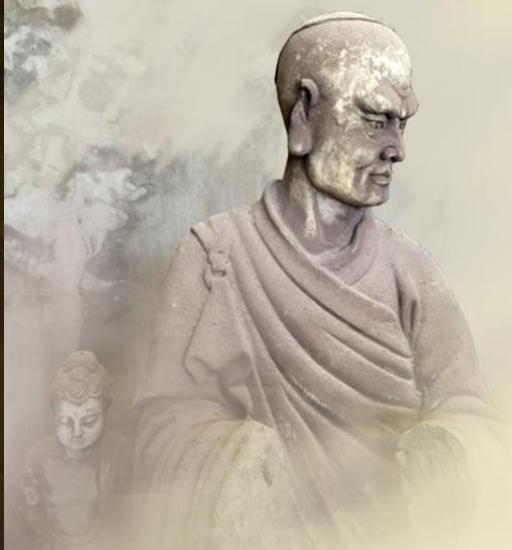
¹ Lê Hữu Khóa, Giáo sư Đại học * Giám đốc Ban Cao học châu Á * Giám đốc Viện tập thể Anshengqu - Việt * Chủ tịch nhóm Nghiên cứu Nhập cư Đông Nam Á * Cố vấn Chương trình chống Kị thị của UNESCO - Liên Hiệp Quốc * Cố vấn Trung tâm quốc tế giáo dục Paris * Cố vấn nhóm định giá đạo đức nghiên cứu đại học Bourgeois-François-Camille * Biên tập viên tập chí Hammar & Migration * Thành viên Hội đồng khoa học báo tổng tin & tư nhân sự * Hội viên danh dự nhóm Thuận Hóa Việt, Học viện nghiên cứu thế giới, Các công trình nghiên cứu vật nhân học của Lê Hữu Khóa có thể tham khảo qua facebook > LÊ HỮU KHÓA LUẬN (trong thấy Khóa).

GIÁO TRÌNH TIỀN SĨ

UNIVERSITE SORBONNE. PARIS.V. DESCARTES

PHƯƠNG PHÁP LUẬN LIÊN NGÀNH

NHÂN HỌC & TRIẾT HỌC & VĂN HỌC & XÃ HỘI HỌC

CHỦ THỂ TƯ TƯỞNG

LÊ HỮU KHÓA¹

Tư tưởng luôn song hành cùng lý luận để xây lập luận, tư tưởng song lứa với giải luận, song cặp với diễn luận để đi tới các chân trời của kiến thức làm nên tri thức. Tư tưởng nhận ra ý thức để giáo dưỡng nhận thức, nơi mà giáo lý tạo nên giáo dục, tại đây đạo lý, đạo đức và luân lý biết sống cùng, sống chung với nhau bằng bình đẳng trong âm ngoài êm.

Chủ thể tư tưởng rời vị thế xã hội của một cá nhân đơn lẻ là cá thể đang bị lẻ loi trong cơ chế xã hội, để nhận nhiệm vụ của một công dân vừa làm chủ nhân kiếp của mình, vừa làm chủ giòng sinh mệnh của đồng bào và đồng loại. Chủ thể tư tưởng nhận vị thế nhân lý để làm chủ để nhận bốn phận trước dân tộc, trách nhiệm trước đất nước, sứ mệnh trước giòng nòi.

¹ Lê Hữu Khóa, Giáo sư Đại học * Giám đốc Ban Cao học châu Á * Giám đốc biên tập Anthropol-Asie * Chủ tịch nhóm Nghiên cứu Nhập cư Đông Nam Á * Cố vấn Chương trình chống Kỳ thị của UNESCO – Liên Hiệp Quốc * Cố vấn Trung tâm quốc tế giáo khoa Paris * Cố vấn thẩm định giáo dục và nghiên cứu đại học Bourgogne-Franche-Comté * Biên tập viên tạp chí Hommes&Migrations * Thành viên Hội đồng khoa học bảo tàng lịch sử nhập cư * Hội viên danh dự nhóm Thuyết khác biệt, Học viện nghiên cứu thế giới. Các công trình nghiên cứu việt nam học của Lê Hữu Khóa có thể tham khảo qua facebook VÙNG KHÁ LUẬN (trang thầy Khóa).

GIÁO TRÌNH TIỀN SĨ

UNIVERSITE SORBONNE, PARIS, IV, V, XIII

PHƯƠNG PHÁP LUẬN LIÊN NGÀNH

HIỆN TƯỢNG HỌC & TỘI PHẠM HỌC & TRI THỨC HỌC & ĐẠO ĐỨC HỌC

CHỦ THỂ VỊ THA

LÊ HỮU KHÓA¹

Vị tha có rễ là khoan dung vun đắp cho khoan hồng, vị tha có cội là dung thứ biết vững bền với dung tha, vị tha có gốc là rộng lượng biết quyết đoán trong độ lượng, vị tha có nguồn của từ bi biết tưới mát tình thương.

Chủ thể vị tha biết xem sự kiện bằng khoan dung, biết xét sự cố bằng dung thứ, để thấy biển cả bằng rộng lượng, để thấu hậu quả bằng tình thương. Vị tha luôn phải công, bằng, ôn, nâng tình thương trước các thử thách của nhân gian, nhân thế, nhân loại.

¹ Lê Hữu Khóa, Giáo sư Đại học * Giảng viên Ban Cao học chính Á * Giảng viên biên tập Anthropol-Huic * Chủ tịch nhóm Nghiên cứu Nhập cư Đông Nam Á * Cố vấn Chương trình chống kỳ thị của UNESCO - Liên Hợp Quốc * Cố vấn Trung tâm quốc tế giáo dục Paris * Cố vấn thẩm định giáo dục và nghiên cứu đại học Bourgogne-Franche-Comté * Biên tập viên tạp chí Historica & Migration * Thành viên Hội đồng Khoa học báo tiếng Anh và nhập cư * Hội viên danh dự nhóm Thuyết Khái niệm, Học viện nghiên cứu thế giới. Các công trình nghiên cứu viết nam học của Lê Hữu Khóa có thể tham khảo qua facebook VUNGHALLUEN (trung thầy Khóa).

Viện Minh Triết & Viện Trí Việt

Tọa Đàm Học Thuật Xuân 2021.

Chủ đề

Văn hóa Việt Nam- thời đại và thách thức.

CHỦ THỂ VĂN HÓA

LÊ HỮU KHÓA

«Nếu được định nghĩa văn hoá là quá trình sử dụng kiến thức tập thể để phục vụ ý thức cộng đồng, thì chủ thể văn hoá sẽ là tác nhân chủ động vận dụng tối đa tri thức của dân tộc rồi tận dụng tối đa nhận thức về văn minh để phục vụ cho đồng bào và đồng loại».

GIÁO TRÌNH TIỀN SĨ
BESANÇON & LILLE & NICE & PARIS
PHƯƠNG PHÁP LUẬN LIÊN NGÀNH
NHÂN HỌC & LUẬT HỌC & SỬ HỌC & TRIẾT HỌC & XÃ HỘI HỌC

CHỦ THỂ CÔNG LÝ

LÊ HỮU KHÓA¹

«Công lý không hiển hiện trong nhân sinh, mà là kết quả của một quá trình đấu tranh chống bất công, mà bất công có thượng nguồn là bất bình đẳng và bất công có hạ nguồn là bất nhân thất đức. Công lý có rễ là công tâm, có nguồn là công bằng, có gốc là công luật, có cội là công pháp. Mà liên hợp công lý-công tâm-công bằng-công luật-công pháp sẽ hình thành liên minh vì trí tuệ của nhân sinh, để trở thành liên hiệp vì tuệ giác của nhân loại...».

«Chủ thể công lý Việt phải bắt đầu đọc lại Việt sử, để thấy hành trình của Việt tộc luôn là hình trình đi tìm công lý trước ngoại xâm và nội xâm. Khi chủ thể công lý Việt này đã nhận ra công lý thì sẽ bảo vệ toàn vẹn đất nước, bảo đảm đạo lý dân tộc, bảo hành đạo đức giống nòi tới cùng trước mọi ngoại xâm và nội xâm».

¹ Lê Hữu Khóa, Giáo sư Đại học * Giám đốc Ban Cao học châu Á * Giám đốc biên tập Anthropol-Asie * Chủ tịch nhóm Nghiên cứu Nhập cư Đông Nam Á * Cố vấn Chương trình chống Kỳ thị của UNESCO – Liên Hiệp Quốc * Cố vấn Trung tâm quốc tế giáo khoa Paris * Cố vấn thẩm định giáo dục và nghiên cứu đại học Bourgogne-Franche-Comté * Biên tập viên tạp chí Hommes&Migrations * Thành viên Hội đồng khoa học bảo tàng lịch sử nhập cư * Hội viên danh dự nhóm Thuyết khác biệt, Học viện nghiên cứu thế giới. Các công trình nghiên cứu viết nam học của Lê Hữu Khóa có thể tham khảo qua facebook VÙNG KHALUẬN (trang thầy Khóa).

LE Huu Khoa

Doctorat d'État, École des Hautes Études en Sciences Sociales de Paris.

Tiến sĩ quốc gia trường gia cao học khoa học xã hội Paris

Doctorate, School for Advanced Studies in Social Sciences, Paris

巴黎社会科学高等学院博士 -

Doctorat en sociologie, Université Nice-Sophia Antipolis

Tiến sĩ xã hội học đại học Nice-Sophia Antipolis.

PhD in Sociology, Nice-Sophia Antipolis University

尼斯索菲亚-安提波利斯大学社会学博士

Directeur d'Anthropol-Asie, Editions Les Indes Savantes

Giám đốc biên tập Anthropol-Asie,

Anthropol-Asie editor, publisher : Les Indes Savantes

《亚洲人类学》主编 - 印度学者出版社

Président du GRISEA-Groupe de Recherche sur l'immigration du sud-est asiatique

Chủ tịch nhóm Nghiên cứu Nhập cư Đông Nam Á

President of GRISEA - Research group on immigration in south-east Asia

东南亚移民研究主席

Expert à l'UNESCO, Programme "Luttes contre la discrimination"

Cố vấn Chương trình Chống Kỳ thị của UNESCO - Liên Hiệp Quốc.

UNESCO expert, Program «Fight against discrimination ».

联合国教科文组织“反对种族歧视”项目专家

Expert au CIEP- Centre international d'études pédagogiques.

Cố vấn Trung tâm quốc tế giáo khoa

Expert at CIEP - International center for pedagogical studies

法国国际教育研究中心专家

Expert d'évaluation des enseignements et des recherches de l'Université Bourgogne-Franche-Comté.

Cố vấn thẩm định giáo dục và nghiên cứu đại học Franche-Comté

Assessment expert on education and researches at Franche-Comté University

贝桑松大学教学研究评估专家

Membre du comité de rédaction de la Revue Hommes&Migrations.

Biên tập viên tạp chí Hommes&Migrations.

Editorial board member for the periodical "Hommes & Migrations"

《人类&迁移》杂志编辑部成员

Membre du comité scientifique de la Cité et l'histoire de l'immigration.

Thành viên hội đồng khoa học bảo tàng lịch sử nhập cư

Scientific board member of Cité of migration

“移民历史城”科研委员会成员

Membre du Conseil Scientifique de l'IRASEC-Institut de Recherche sur l'Asie du Sud-Est.

Thành viên hội đồng khoa học Viện nghiên cứu Đông nam á

IRASEC Scientific board member (Research Institute on South East Asia)

东南亚研究所科研委员会成员

Membre invité du Groupe Altérité, Chaire sur l'altérité, du Collège des études mondiales.

Fondation de la maison des sciences de l'homme

Hội viên danh dự nhóm Thuyết khác biệt, Học viện nghiên cứu thế giới.

Guest member of the group "Altérité", chamber on alterity, at Collège d'études mondiales.

世界研究协会“相异性”研究组特邀成员及教授。

Professeur des universités

Giáo sư Đại học

Teacher at University

